

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ

2. BARO BAŞKANLARI TOPLANTISI

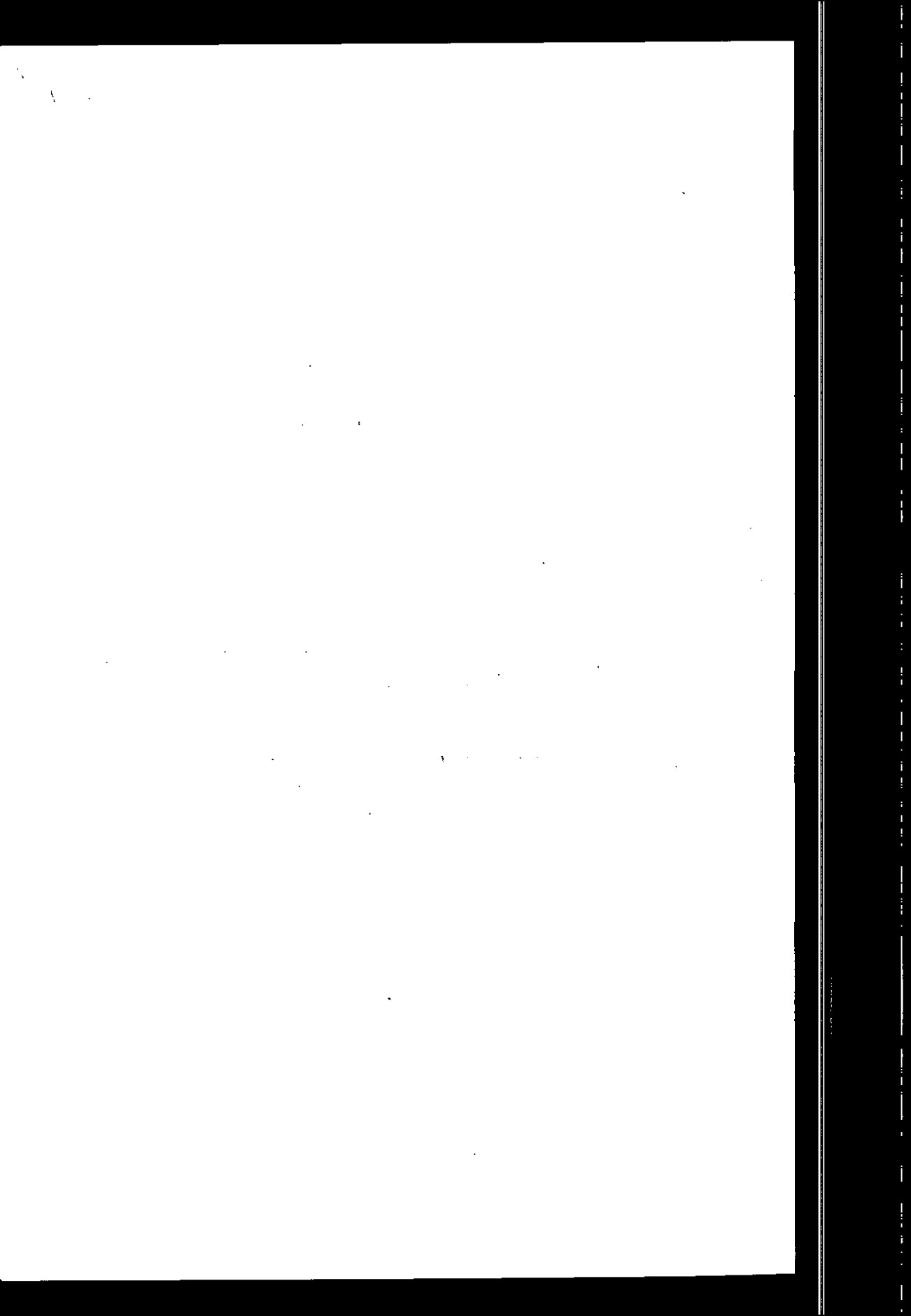
9 ARALIK 2001
ANKARA

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ

2. BARO BAŞKANLARI TOPLANTISI

**9 ARALIK 2001
ANKARA**

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ
BARO BAŞKANLARI TOPLANTISI-2

9 ARALIK 2001

----&----

Av. ŞAHİN MENGÜ (Türkiye Barolar Birliği Genel Sekreteri)- Sayın Barolar Birliği Başkanı ve değerli konuklar; İkinci Baro Başkanları Toplantısına hoş geldiniz. Bugünkü toplantımız 4 gündem maddesinden oluşmakta;

1. Türk Ceza Kanunu ile Hapishane ve Tevkif Evlerinin İdaresi Hakkında Kanunda değişiklik yapılmasına dair kanun tasarısıyla ilgili görüşme;

2. 4681 sayılı Ceza İnfaz Kurumlarını İzleme Kurullarının oluşum biçimine ilişkin uygulamalar hakkında görüşme;

3. Yargıtay kararlarına şirket aracılığıyla ulaştırılmasına ilişkin yeni uygulama hakkında görüşme;

4. Avukatlara yapılan saldırılar.

Açış Konuşmasını yapmak üzere Türkiye Barolar Birliği Başkanı Sayın Özdemir Özok'u davet ediyorum.

Buyurun Sayın Başkan.

Av. ÖZDEMİR ÖZOK (Türkiye Barolar Birliği Başkanı)- Sayın başkanlar, değerli meslektaşlarım; yaşadığımız mevsim koşullarında ve yaklaşan bayram öncesinde sizleri Ankara'ya çağırarak istemezdim. Ancak yaşanan olumsuzluklar ve gelişmeler karşısında sizleri davet ederek görüşlerinize başvurmak zorunluluğu doğdu. Tüm başkanlarımıza ve baro temsilcilerimize çağrımıza olumlu yanıt verdikleri için teşekkür ediyor, "hoş geldiniz" diyor, hepimize en içten saygılarımı sunuyorum.

22 Eylül 2001 günlü toplantıda sizlerin bilgilerine sunduğum birçok konuyla ilgili olarak çalışmalarımızı sürdürdük, sorunları çözmek için gerekli girişimlerde bulunduk. Bu konularla ilgili ayrıntılı bilgileri ilerde sunacağım. Sizlere yolladığımız 27 Kasım

2001 günlü çağrı yazısında toplantının gündemini oluşturan konularda bilgilerinizi almak ve saptanacak ortak tavırları belirlemek istedik. Çünkü Türk Ceza Kanunu ile Hapishane ve Tevkifhanelerin İdaresi Hakkındaki Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı gerek, Yönetim Kurulumuz gerek, birçok Baro Başkanımız ve meslektaşlarımız tarafından endişeyle karşılanmıştır. Sizlere yollanan tasarı Türkiye Büyük Millet Meclisi Adalet Komisyonunda kabul edilmiş, genel kurula inmek için sıra beklemektedir. Ceza İnfaz Kurumları İzleme Kurullarının oluşum biçimi de ciddi yakınmalara neden olmaktadır. Birçok Baromuzda sorun olmamasına karşın, özellikle Manisa'da işkence iddiasıyla yargılanan polislerin avukatlarının izleme kurulunda görevlendirilmesi talihsiz bir karar olmuştur. Meslektaşlarımıza yapılan saldırılar ise, artık baroların ve avukatların sabırlarını zorlayan bir noktaya gelmiştir.

Bir yıl içinde Isparta'da Fatma Sevük, Mersin'de Ömer Faruk Atlı, Samsun'da Yusuf Altaylı ve Adana'da geçen ay Savaş Bedir saldırılar sonucu yaşamlarını yitirmişlerdir. Adana'da Ali Topçu, Denizli'de Süleyman Ceritoğlu, Samsun'da Ziver Ferda Sertkaya, Nevşehir'de Ahmet Kaya ve Kayseri'de Kubilay Hasan Gürcan saldırıya uğramışlardır.

Son olarak 19.11.2001 günü Kayseri Barosu avukatlarından Erdal Altuner, İzmir İcra Müdürlerinden aldığı talimatı infaz için uçakla Samsun'a gittiğinde borçlu tarafından silahlı saldırıya uğramış ve yaralı olarak kurtulmuştur. Birlik yönetimi olarak saldırılardan sonra, saldırıya uğrayan meslektaşlarımız ve yakınları aranmış, ilgili barolarla temas kurularak gerekli destek verilmiştir. 31.10.2001 günü Adana'da, İstanbul, İzmir, Ankara Baro Başkanlarımız ve çevre baro başkanlarımızın katılımıyla etkin bir basın toplantısı yapılmış, saldırılar kınanmıştır.

Bütün bunların yanı sıra Yargıtay kararlarına şirket aracılığıyla ulaşılmasına ilişkin yeni uygulama da birçok meslektaşımızı ve barolarımızı rahatsız etmektedir. Çağrı kağıdı ekinde sizlere yolladığımız belgeler üzerinde görüş ve düşüncelerinizi almak istiyoruz, bu da son derece önemli bir konu. Tüm bu konularla ilgili olarak ortak tavır ve duruşumuzu saptamak için sizleri bu mevsimde çağırarak zorunda kaldık, tekrar özür diliyoruz.

Sayın başkanlarım, baromuzdan gelen temsilcilerin katkı ve katılımlarıyla oluşturulan komisyonların Avukatlık Yasasının öngördüğü koşullara uygun olarak düzenlediği ve yönetim kurumumuz tarafından son şekli verilen yönetmeliklerin tamamı kesinleşmiştir. Buna göre; Baro Hakem, Reklam, Adli Yardım Yönetmelikleri Resmi Gazetede yayınlanarak yürürlüğe girmiş ve bastırılarak barolara gönderilmiştir. Avukatlık Ortaklığı ve Sınav yönetmelikleri Resmi Gazetede yayımlanmış ve bastırılmıştır. Bu Yönetmelikler toplantı sırasında sizlere dağıtılacaktır, sanıyorum dışarıda arkadaşlarımız sizlere bu konuda yardımcı olmuşlardır.

Yine Avukatlık Asgari Ücret tarifesi de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Tarafımızdan 2000 adet bastırılmış olup sizlere toplantı sırasında dağıtılacak, ayrıca barolara da gönderilecektir. Staj Yönetmeliği ve Kredi Yönetmeliği Resmi Gazetede yayınlanmak için sıra beklemektedir. Bir tek Avukatlık Kanun Yönetmeliği, temel yasanın yönetmeliği halen Adalet Bakanlığında incelenmektedir. Bunun dışındaki tüm yönetmelikler yürürlüğe girmiş, bunların uygulanması için her türlü altyapı oluşturulmuş, bu bağlamda yönetmeliklerde gösterilen defterler bastırılmış olup sizlere, barolara ücretsiz olarak gönderilecektir.

Sayın başkanlarım; hazineden almayı düşündüğümüz Balgat'taki arsaya ilgili tüm işlemler bitirilmiş, oluşturulan komisyon kredi temini ve imar durumu başta olmak üzere tüm işlemleri yürütecektir, bu konularda zaman zaman sizlere bilgi verilecektir. Avukatlık Yasasında yapılan değişiklik gereğiyle 1.700 avukat ruhsatı incelenerek barosuna yollanmış, yine çeşitli barolarımızdan gelen kimlikler düzenlenerek ve bastırılarak barolara gönderilmiştir. Bunlardan Konya, Malatya, Afyon, Kırşehir, Karaman, Zonguldak, Tekirdağ ve Muğla Barolarının tüm kimlikleri düzenlenerek ilgili barolarına gönderilmiştir.

Türkiye Noterler Birliğiyle tek tip vekaletname formatı üzerinde çalışmalar son aşamaya gelmiştir. Barolarımızın yoğun talebi üzerine şirketlerle yapılacak sözleşme örneği hazırlanmış olup toplantıda bilgilerinize sunulacaktır. Türkiye Barolar Birliği bünyesinde oluşturulması düşünülen İnsan Hakları Merkezi kurulmuş -biliyorsunuz 22.9.2001 tarihindeki toplantıda bu konuda siz değerli başkanlarımıza bilgi vermiştik- işleyişiyle ilgili iç yönetmelik çıkarılmış ve ilk etkinliğini, birkaç Baro Başkanımızın

da katılımıyla -yaklaşık 10'a yakın- 7-8 Aralık 2001 günlerinde uluslararası bir toplantı düzenleyerek gerçekleştirmiştir.

Türkiye Barolar Birliği, Ankara dışında iki kez yönetim kurulu toplantısı yapmış ve konuk olduğumuz barolarda meslektaşlarımızla sıcak ilişkiler kurulmuştur. 5-6-7 Ekim 2001 günlerinde Çanakkale'de çevre baro başkanlarının katılımıyla gerçekleştirilen toplantı çok verimli geçmiştir. Çanakkale'de ayrıca "Kara Paranın Aklanması" başlıklı bir toplantı düzenlenmiştir.

8-9-10-11 Ekim 2001 günleri Samsun'da yapılan toplantı da çok verimli ve yararlı geçmiş, meslektaşlarımızla sıcak dostluklar ve ilişkiler kurulmuştur. Ayrıca Samsun'da bilirkişilik konusunda 2 gün süren bir toplantı düzenlenmiş, tüm yargıç ve savcılarının yanında avukat arkadaşlarımızın da büyük ilgisini çekmiştir. Bizi konuk eden Çanakkale ve Samsun Baro Başkanlarına huzurlarınızda tekrar teşekkür etmek istiyorum. Gerçekten çok yakın, çok sıcak ve çok yoğun bir ilgiyle bizi 2 gün orada konuk ettiler, kendilerine huzurlarınızda bir kez daha teşekkür ediyorum.

Türkiye Barolar Birliği bünyesinde oluşturulan Avrupa Birliği ve Dış İlişkiler Komisyonu, Yayın Komisyonu, Mevzuatı İzleme ve Parlamento ile ilişkiler ve Bilişim Komisyonları çalışmalarına başlamıştır.

Değerli başkanlarım; Türkiye Barolar Birliği çok yakında çok detaylı, çok ayrıntılı ve hepinizin beğenisini kazanacak bilgisayarda bir web sayfası, yine Internet'le ilgili tüm sorunlarınızı çözen bir teknik donanım ve e-mail adreslerini çalışır bir duruma getirmiştir. Web sayfamızda en kısa zamanda yayınlarımız başlayacaktır.

İlk toplantıdan bu yana geçen dönem içinde önemli konularda kamuoyu açıklamaları yapılmış, zaman zaman mesleki sorunlarımızla ilgili olarak TV söyleşileri yapılmış, son olarak 4 Aralık 2001 günü Medeni Kanunla ilgili TV programı yapılarak yasa hakkında özellikle başından bu yana bu tür çalışmalara katılan Ahmet Kılıçoğlu, Tahir Büyüktanır ve sivil toplum örgütleri temsilcisi olan Meral Erdoğan'ın katılımıyla bir söyleşi yapılmıştır. Bu program gerçekten çok olumlu bir etki uyandırmış, gerek barolarımızdan, gerek koridordaki avukat arkadaşlarımızdan çok büyük teşekkür ve ilgi mesajları gelmiştir. Bu bağlamda istekte bulunan barolarımızda Medeni Kanunu tanıma toplantıları

düzenlemek amacıyla bir Komisyon Kurulmuş ve Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulunun aldığı bir kararla da 17 Şubat 2002 günü Aydın Barosuyla birlikte Medeni Yasanın kabulü nedeniyle 2 gün süren bir etkinlik düzenlenmesi planlanmıştır. Bu etkinlikte bugün başından bu yana medeni yasanın hazırlanmasında emeği geçen bütün bilim adamları, Adalet Bakanlığı temsilcileri ve uygulamacılardan, yargıçlardan oluşan bir ekip iki gün süreyle Medeni Kanunu inceleyecek ve ortak bir metin çıkaracak, o metni bütün barolara gönderilecektir.

Tüm bunların yanında Hukuk Usulü Muhakemeleri Yasasından, Adli Müzaheret faslından 1 trilyon hazineden tahsil edilmiş; yani Adli Müzaheret faslından, hazineden 1 trilyon lirayı muhasebe müdürümüzün ve saymanımızın girişimleriyle tahsil ettik, bir hafta önce Türkiye Barolar Birliğinin Adli Müzaheret faslı hesabına girdi. Çünkü bu konuda değerli baro başkanlarımızdan telefonlar geliyordu, biliyorsunuz. Adli Müzaheret yönetmeliğinde barolara ciddi görevler veriliyor, uygulama ile ilgili çeşitli sorunlar geliyor, bunlardan bir tanesi de Sayın İzmir Barosu Başkanımızdı. Yani biz böyle birtakım taşınmaz tutuyoruz, birtakım yatırımlar yapıyoruz, bu konuda o tarihte paramız gelmemişti; ama bugün 1 trilyon paramız geldi. Biliyorsunuz, Adli Müzaheret parasının tamamı 1.8 trilyon, yani buna göre 800 milyar lira bizim Hazineden bir alacağımız var, bunu da değerli başkanların bilgisine sunmak istiyorum.

Ayrıca bugün itibariyle kredi pulunda, yani stajyer arkadaşlarımıza ödeyeceğimiz kredinin kaynağı olan pul parası olarak da toplam şu anda Türkiye Barolar Birliğinin hesaplarında bulunan para toplamı 1.7 trilyondur. Bu bilgileri sunarak sizlerin görüş ve bilgilerini almak istiyoruz.

Beni sabırla dinlediğiniz ve gerçekten ülkemizin çeşitli yerlerinden özveriyle buraya geldiğiniz için tekrar tekrar sizlere teşekkür ediyor, en içten saygılarımı sunuyorum. Çok teşekkür ederim. (Alkışlar)

Av. HÜSEYİN ERKENCİ- İlk olarak sözü Ağrı Baro Başkanı Sayın. Av. Eyyüp Duman'a veriyorum.

Av. EYYÜP DUMAN (Ağrı Barosu Başkanı)- Sayın Başkanım, değerli başkan arkadaşlarım; sözlerime başlarken hepimizi saygıyla selamlıyorum.

Elden geldiğince gündeme bağlı kalacağım; ancak malumunuz, dünyada, çevremizde ve bölgemizde bazı olaylar olmaktadır, onlara da kısaca değinmeden edemeyeceğim.

Öncelikle Türk Ceza Kanunuyla Hapishane ve Tutukevlerinin İdaresi Hakkındaki Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısının 6 ve 5. Maddeleriyle, yine tasarının 2. Maddesiyle Türk Ceza Kanununun 307. Maddesine eklenen 307/B hükmü üzerinde durmak istiyorum.

Tasarının 6. Maddesiyle "sıfat ve görevi ne olursa olsun ceza infaz kurumları ve tutukevlerine giren herkes duyarlı kapıdan geçmek zorundadır" deniliyor. Buna bir itirazımız yok, "geçelim" diyoruz; ancak bundan sonra "cihaz bulunmayan yerlerde elle arama yapılır" diyor. Nerede, nasıl yapacak? Yani burada, oradaki gardiyana ve jandarmaya istediği gibi üstümüzün elle aranması ve taciz edilmesi yolu açılıyor. En önemlisi "ceza infaz kurumları ve tutukevlerine giren müdafî veya avukatlarca savunmaya ilişkin olduğu yazılı olarak beyan edilen belge ve dosyalar aranmaz, aranmaya tabi tutulamaz" dedikten sonra yine "ancak" diyor. Malumunuz, Anayasada çokça var, belli bir hak getirildikten sonra "ancak" kelimesi ekleniyor. "Şüpheli halinde, hâkimin gecikmesinde sakınca bulunan hallerde cumhuriyet savcısının kararıyla arama yapılır" deniliyor. Kim şüphelenecek; oradaki ilkökul mezunu infaz koruma memuru şüphelenecek, onun şüphesiyle savunmaya ilişkin olan hak evraklarımıza el konulacak, üstümüz aranacak.

Tasarının bu maddesiyle Avukatlık Yasasının 36, 58. Maddelerine aykırılık teşkil etmekte, bununla savunmada meslek sırrı tehdit altına girmiş olmaktadır. Bu maddeyle o meşhur üçlü protokolle yasal zemin yaratılmak istenilmekte ve meşruyet kazandırılmaya çalışılmaktadır.

Avukatlık Kanununda değişiklikten sonra malumunuz üçüncü protokolün hükümsüz kalması gerekiyordu. Ancak protokol yasanın üstüne çıkmış, benim bölgemde de halen protokol hükümleri geçerli ve yasaya uyulmamakta, bu protokol gereğince oraya giren avukatların üstleri elle aranmakta ve müracaatlarımıza rağmen Cumhuriyet Savcılığına yazılı olarak müracaatımıza rağmen bu uygulamaya halen son verilmemiş bulunmaktadır. Bu yasa tasarısıyla bu üçlü protokol yasalastırılmak

istenilmektedir, buna şiddetle karşı çıkmak gerekiyor diye düşünüyorum.

Tasarının 5. Maddesiyle açlık grevi veya ölüm orucunda bulunan tutuklu ve hükümlülerin bilinçleri açık olsa dahi sağlık veya hayatları için tehlike oluşturan bir durumun varlığı halinde özgür iradelerine rağmen ve de gerektiğinde doktor kararı aranmaksızın cezaevi idaresinin kararıyla zorla müdahale imkânı tanınmaktadır. Bununla kural olan, bilinç kapanınca ve doktor kararıyla zorla müdahale -ki, bu da tartışmalıdır- kuralın aksine zorla müdahaleyi her durumda meşru ve cezaevi idaresi için bir hak olarak yerleştirmeye çalışmaktadır, bence bu da tehlikeli bir durumdur. Yani ancak bilinç kapalı olunca ve de doktor kararı halinde müdahale kuralın aksine bir hüküm getirilmek istenilmektedir, bu da bence tehlikeli bir durum.

Tasarının 2. Maddesiyle de Türk Ceza Kanununun 307. Maddesine eklenen 307/B hükmü, tutuklu ve hükümlülerin iyileştirilmesi ve eğitim programlarına, iş yurdu çalışmalarına katılmaları zorunluluğu getirilmektedir. Bununla amaçlanan; insanı tek tip ideoloji yönünde eğitmek, beyinlerini yıkamak ve belli bir bilinç doğrultusunda insanları yetiştirmek. Yani orada bulunan insanların kendilerine has düşünme yeteneklerini yok etmedir, bununla amaçlanan odur. İkincisi de ister çalışmaya katılsın katılmasın, herkes mecburdur, oradaki iş yurtlarında çalışma zorunluluğu getirmektedir. Burada da bence amaçlanan, bazı yerlere ucuz işgücü yaratmadır.

Yine şunu düşünelim: Malumunuz cezaevlerimizde din eğitimi verilmekte. Farz edin ki ben Gayrimüslimim; ama ülkemizde de her ne kadar nüfus cüzdanlarımızda resmi din Müslümanlık olarak yazılmıyorsa da, İslam olarak yazılıyor; ama devlet eliyle örgütlenen din İslamlık. Farz edin ki, ben Müslüman değilim, zorunlu olarak ben o Müslümanlık eğitimine katılmak zorunda kalacağım. Bence bu da insan haklarına aykırı bir durum teşkil etmektedir, buna da karşı çıkmak gerekiyor diye düşünüyorum.

Sevgili arkadaşlar, bir de ceza infaz kurumları izleme kurulları var; malumunuz, bir ara bu İnsan Hakları Bakanlığı, illerde insan hakları izleme kurulları oluşturdu. Özellikle insan hakkı ihlallerinin çok yoğun olduğu bölgemizde valilerimize

soruyoruz, "hiç müracaat yok" diyorlar. İhlal yok, insan hakkı ihlali yok; halbuki her gün onlarca, yüzlerce insan hakkı ihlali var. Nedir, geliyor işte oranın sekreteryası, o kurumun sekreteryası valilikçe yürütülmekte, ya insanlar gitmekte korkuyor ya da gidiyor, oradan geri çevriliyor. Korkarım ki, bu ceza infaz kurumları izleme kurulları da o duruma getirilecek diye düşünüyorum. Nedir, işte orada cezaevi infaz kurumlarını tayin etme yetkisi, malumunuz Adalet Bakanlığına bağlı olan Adalet Komisyonu Başkanları tayin ediyor. Yasa yazıyor, işte avukatlardan, doktorlardan, eğitim kurumlarından ve sair 5 kişilik bir kurul oluşturulacak ve yasada bir de şart koymuş, mesela, avukatlar 35 yaşını geçmiş olacak, herhangi bir siyasi partiye kayıtlı olmayacak, o ceza infaz kurumlarında tutuklu veya hükümlü yakını olmayacak ve sair. Yani nereden bulacaksın hiçbir siyasi partiye sempati duymayan, kayıtlı olmayan insanı nasıl bulacaksın, hele avukatlardan nasıl tayin edeceksin, ne edeceksin? Malumunuz, hepimiz şu veya bu ölçüde siyasetle uğraşan insanlarız.

Yani korkarım bu kurullar da öyle tahmin ediyorum ve korkuyorum, endişem o, bu kurullar da ceza infaz kurumlarındaki, hapisanelerdeki kötü davranışları, insan hak ihlallerini, işte "idare yok" diyor ya, o yok etmeyi doğrular nitelikte kurullar olurlar diye düşünüyorum, benim o konuda da endişem var. Benim yöremde 2 tane ağır ceza var, birisinde Ağrı'da benden istenildi, o şartları taşıyan 2 tane avukat vardı, bir tanesi özellikle istenildi, falan arkadaş, gerçi tenzih ederim, o arkadaşımız çok değerli, gerçekten iyi bir hukukçu ve insan haklarına saygılı bir arkadaş; ama özellikle öbür arkadaşımız istenilmedi. Neden, ben de sordum, "ne oluyor" falan. Biz yazsak da seçme hakkı onlarda, istediklerini seçiyorlar, hatta sormadan da yapabiliyorlar. Öbür ağır ceza merkezindeki adalet komisyonu hiç öyle bir istemde de bulunmadı, her iki adalet komisyonuna da birliğimizin bize yazı göndermesi üzerine, her ikisine de yazı gönderdim, "ne yaptınız, bu ceza infaz kurumları izleme kurullarını nasıl oluşturduunuz, kimlerden oluşturduunuz, nitelikleri ne? Bize bildirin" şeklinde de böyle bir bildirim de olmadı.

Sevgili arkadaşlar, yine malumunuz Anayasanın 37. Maddesi değiştirildi. Bu değişikliğe göre "izin alınmadan herkes gösteri, yürüyüş yapabilir" deniliyor, ama buna uygun düzenleme de yapılmadı. İnsanlar da bu değişikliğe güvenerek dediler ki, "herhalde ülkemizde insan hakları iyileştirilmesi yönünde adımlar

atıldı, hukuk devleti yerleşiyor, insan haklarına saygılı bir şey oluşuyor." YÖK'ü protesto gösterilerinde, yani o gün YÖK'ü protesto etmek için bir gösteri yaptılar. Ama gördü ki, protestocular coplarla, tekmelerle dövüldü, köpekler saldırdı, üstlerine biber gazları sıkıldı; yani bu ne biçim Anayasa değişikliği. Yapmayın bu Anayasa değişikliğini, yapmayın, "yok, her şey yasak" deyin ya da yaptığınıza sadık kalın ve de buna uygun yasal düzenlemeler getirin.

En vahimi, basın mensupları İçişleri Bakanlığına sordular, "Anayasada böyle bir düzenleme yapıldı, buna ters davranılıyor" diye. Verdiği cevap şu: "Efendim, Anayasa diyor ki, 'kanunla düzenlenir' bizim zaten kanunumuz var, bizim zaten kanunumuz var." Adama sorarlar, "bu ne perhiz, bu ne lahana turşusu" yani kanununuz varsa niye Anayasayı değiştirdiniz? Madem ki, bu kanun yine yürürlükte kalacaktı, niye değiştirdiniz ki Anayasayı?

Sevgili arkadaşlar, bir de bu meslektaşlarımıza yönelik saldırılar; bu eskiden beri süregelmekte, yani çok eskiden beri süregelmekte. Biz tek tek yapılan saldırılar karşısında kanımca biraz pasif mi kaldık, ne oldu? Bunun kaynağı bence ülkede hukuk devletinin tam yerleşmemiş olması, insanların haklarını hukukun dışında, yargının dışında arama eğilimlerinin insanlara egemen olmasından kaynaklanıyor. Bir de bence bu saldırıların kaynaklarından birisi de Sayın Adalet Bakanımızdır, avukatları açıkça hedef gösterdi, malumunuz bu açlık grevlerinde basına "Efendim, aileler gidip açlık grevindekilerle görüştüğünde bir yumuşama oluyor, bırakır gibi oluyorlar, avukatlar gittiğinde açlık grevine devam ediyorlar ve sertleşiyorlar, bunların sebebi avukatlardır" şeklinde bir beyanatı oldu. Bu çok vahim bir şeydi, bundan sonra bence saldırıların şiddeti de arttı, burada da aramak gerekiyor diye düşünüyorum.

Sevgili arkadaşlar, bir de malumunuz DGM'nin kapsamını daraltan bir yasal düzenleme oldu, daha sonra kısmen Cumhurbaşkanımızca veto edildi; ancak kanımca bir-iki önceydi, yine Meclisten geçti. Sayın Birliğimizden özür dilerim; ama yanılmıyorsam bu konuda bizim Birliğimizden bir basın açıklaması yapılmış, bize de geldi. Burada bu kapsamın daraltılmasına saik bakımından karşı çıkma var ve Sayın Cumhurbaşkanının vetosu destekleniyor. Doğrudur, saike ben de şiddetle karşıyım, bence de saik şudur: Çeteleri korumadır, yine banka hortumcularını

korumaktır. Ancak malumunuz biz eskiden beri, yani baştan beri Devlet Güvenlik Mahkemelerinin varoluş sebeplerine karşıyız, Devlet Güvenlik Mahkemelerinin kaldırılmasına karşıyız, meşruiyetlerini tartışır durumdayız. Bence saik ne olursa olsun, Devlet Güvenlik Mahkemelerinin kapsamını daraltan yasal düzenlemelere destek vermek gerekiyor, hatta kaldırılması için de var gücümüzle çalışmamız gerekiyor. Bur taraftan kaldırılması yönünde beyanat verirken, bir taraftan da kaldırılması yönünde saik bakımından karşı çıkmak bence çelişki oluşturuyor gibime geliyor.

Sevgili arkadaşlar, bir de malumunuz 11 Eylül'den sonra dünyada, özellikle ülkemizde de daha önce de belirtmiştim, demiştim ki, "korkarım ki, bahane olur, demokrasiyi eleştirmek istemeyenler, insan haklarına saygılı olmayanlara ellerinde bir koz olur, bunlar insan hak ve özgürlüklerini kısıtlarlar" demiştim. Maalesef bu söylemimizi doğrular nitelikte girişimler ülkemizde ve dünyada var gücüyle süregelmektedir. Bu 11 Eylül'de ABD'ye karşı yapılan saldırı gerçekten terör saldırısıydı, Bin Ladin de kınanması gereken lanetli bir terörist. Ancak bakıyoruz, ABD ve ABD'nin denetiminde Afganistan'da Cenk Kalesine saldırı yapılıyor ve orada esirler elde ediliyor. Sonra bakıyoruz ki, bu esirlerin tümü birden yok ediliyor. Malumunuz, dünyada uluslararası sözleşmeler var, Cenevre Sözleşmesi kapsamında esirleri koruma yasaları var. Yani bence bu da, ABD'nin Cenk Kalesinde yapmış olduğu katliam da terörist bir saldırıdır, bunun da kınanması ve şiddetle karşı çıkılması gerekiyor. Esir elde edildikten sonra hayatının korunması gerekir diye düşünüyorum.

Ayrıca bunun dışında malumunuz daha önce de bu Irak'a girme olayında Türkiye'de "Kuzey Irak'a girelim, bir koyup beş alalım" düşüncesi hâkim olmuştu, ileri sürülmüştü, bir kısım kamuoyu karşı çıkmıştı, gerçekleşmemiştir. O dönem rahmetli Özal çok eleştirilmişti; ancak son günlerde bakıyorum ki, Türkiye'de kamuoyunun büyük bir kısmında, idare edenlerde yine iştahlar kabarmış, "girelim, işgâl edelim, ilhak edelim" düşüncesi egemen durumda, buna da karşı çıkmak gerekiyor. Kuzey Irak'a girilebilir, orada kiminle karşı karşıya gelinecek? Iraklılarla, Saddam'ın askerleriyle karşı karşıya gelinecek, en korkunç olanı oradaki yerel güçlerle karşı karşıya gelinecek. Girişi kolay olur,

korkarım ki, çıkışı çok zor olur. Sağduyu sahibi olan insanların, tümümüzün buna da karşı çıkması gerekir diyorum.

Hepinize saygılarımı sunuyorum. (Alkışlar)

Av. HÜSEYİN ERKENCİ- Teşekkür ediyoruz Sayın Duman.

Efendim, şimdi söz sırası Adana Barosu Başkanı Sayın Necati Erdem'de.

Sayın Erdem, buyurun.

Av. NECATİ ERDEM (Adana Barosu Başkanı)- Sayın Birlik Başkanım, önceki Birlik Başkanım, Yönetim Kurulu Üyeleri ve değerli baro başkanı arkadaşlar; belirlenen toplantı gündemine göre sırayla değerlendirmelerimizi sunmak istiyorum. Zaman darlığı sebebiyle de çok detaylara girmeden bizce çok önemli gördüğümüz hususları vurgulamak istiyorum.

Gündemin 1 inci maddesine göre hapisane ve tutukevlerinin idaresi hakkındaki kanun tasarısında yer alan değişikliğin ikinci maddesiyle Türk Ceza Kanununa eklenmesi öngörülen 307/B Maddesinin 2. Fıkrasında yer alan açlık grevine veya ölüm orucuna teşvik" cümlesinin yoruma fazlasıyla açık olması nedeniyle uygulamada ceza hukukunun temel prensiplerine aykırılık oluşturacağı ve uygulama birliği yönünden sakıncalı neticeler doğuracağı kanaatindeyim. Bu cümlenin daha net biçimde belirlenmesine ihtiyaç vardır. Örneğin, bunun yerine açlık grevine veya ölüm orucuna açıkça çağrıda bulunmak ifadesi kullanılabilir. Yine tasarının 5. Maddesiyle hapisane ve tutukevlerinin idaresi hakkında kanunun 4. Maddesinin 4. Fıkrasında "yapılması düşünülen kurum tabibinin zamanında müdahale etmemesi veya gecikmemesi" cümlesi hukuka uygunluk göstermemektedir.

Bu cümle değişikliği yerine kurum tabibinin önceden yedeği oluşturulmak veya nöbet esası konulmak suretiyle zamanında ve gecikmeden müdahale etmesinin sağlanabileceği tartışmasıdır, öyle bir cümleye de bizce ihtiyaç yoktur. Tasarının 6. Maddesiyle yapılmak istenilen değişiklik ise uygulamada savunma mesleğine zorluklar çıkarabilecek bir düzenleme getirmektedir. Bu madde yer alan ve sıfatı ne olursa olsun herkesin üstünün aranacağı şartını getiren kural, daha çok ve genellikle hatta mutlaka avukatlara karşı uygulanacaktır. Diğer sıfat ve görevlerin aranmasıdaysa ise,

duyarlılık gösterilmeyeceği kanaatindeyiz. Bu maddede yer alan ve cihazların bulunmadığı yerlerde elle yapılacak aramalarda her ne kadar tasarı metninin son fıkrasında "aramalarda insan onuruna saygı esastır" denilse de mesleğin ve kişiliğimizin saygınlığı ve onurunun titizlikle gözetileceğinden şüphe duymaktayız.

Diğer yandan girişlerde cihazların arıza yapması veya gerçeğe aykırı şekilde arızalı olarak beyanı halinde ne olacaktır, girişlerdeki aramaları kimler yapacaktır? Bir gardiyan veya jandarma, cezaevine gelen bir hâkim ve savcıyı ararken veya komutan veya hapishane müdürünü ararken eşit görev duygusunu ve yetkisini uygulayabilecek mi?

Yine avukatların cezaevine girerken savunmaya ilişkin olsa dahi üzerlerindeki belge ve dosyaların tek tek listesi mi yapılacaktır? Şüpheli kimin duyması halinde arama kararı verilecektir? Özellikle bilgi isteyen bu aramayı kim yapacaktır? Bu belgelerin savunmaya ilişkin olup olmadığına kim karar verecektir?

Bizce kanununun bu saydığımız eksikliklerle çıkması halinde savunma mesleği mensupları olarak zor durumlar yaşayacağımız açıktır. Arz etmeye çalıştığımız hususların mesleğin amacına, onurunu ve saygınlığına uygun düşecek şekilde netleştirilmesi ve açıkça tarifleriyle yasada yer almasının sağlanması için acilen girişimde bulunmanın kaçınılmaz olduğunu ifade etmek istiyorum.

Gündemin ikinci maddesine gelince 4681 sayılı Kanun gereğince Adana'da Ceza İnfaz Kurumları İzleme Kurulu oluşturulmuştur. İzleme Kurulunun oluşumunda baromuzdan isim ve katkı talebinde bulunulmamıştır. Biz bu hususu yargı bütünlüğüne uygun görmemekteyiz. İzleme Kuruluna seçilenlerin şahsiyetlerine ilişkin bir eleştirimiz şu anda mevcut değil. Ancak bu oluşumda Adalet Komisyonu, Başsavcılık ve Baro Başkanlığı arasında bir diyalog olması gerektiği inancında olduğumuzu da vurgulamak istiyorum. Bu eksiklik ne yazık ki, bizden kaynaklanmadı. Ama sanırım akıllara gelmedik ve o anda düşünülmedik veya bu konuda yetkisiz, görevsiz addedildik.

Kişisel suçlamaların tamamen ötesinde bu ülkemizdeki yargı bütünlüğüne ve savunma mesleğine genel bakışın bir göstergesidir diyoruz. Seçilenlerin bir tanesi emekli hâkim, biri

sosyal hizmetler uzmanı, birisi ruh sağlığı uzmanı olmak üzere iki doktor, biri de matematik öğretmeni, eğitimciden oluştu. Adana Barosu olarak bize ceza ve infaz kurumlarını izleme kurullarını izleme komisyonları oluşturulmasından yanayız. Tüm barolarda oluşturulacak bu komisyonların Barolar Birliği nezdinde oluşturulacak bir komisyonla koordinasyon sağlaması ve ülke genelinde uygulama birliğiyle hayata geçirilmesini öneriyoruz.

Gündemin 3. Maddesine gelince; Yargıtay hizmetleri Güçlendirme Vakfı tarafından Yargıtay kararlarına ve dosya sorgulamasına şirket aracılığıyla ulaştırılmasına ilişkin böyle bir kararın alınmış olmasını, yargıya tekeli bir ticaret zihniyetinin bulaşmış olması nedeniyle bir hukukçu olarak içime sindiremediğimi ifade etmeden geçemeyeceğim. Bu kararın içeriği itibariyle hukuka uygun olmadığı, aslında tüm kararlara ulaşmanın yargının aleniyetiyle sıkı sıkıya bağlı olduğu açıktır. Özellikle bu kararın tekrar gözden geçirilmesiyle kararlara başka yollardan da ulaşmanın sağlanması ve önemli kararların sadece burada saklanması önlenmesi gerekmektedir.

Dosyaların Yargıtay nezdinde yine serbestçe sorgulanması yolu da tamamen açık bırakılmalıdır. Bu hizmetin yukarıda sıraladığımız sakıncaları giderilmek suretiyle gerçekleştirilmesinden yanayız. Ancak bunların dışında belirlenen ücret yüksek bulunmaktadır. Vakıf tarafından Barolar Birliğine gönderilen aynı teklif Baromuza da iletilmişti, sanıyorum diğer barolara da gelmiştir. Burada aylık en 1 000 dosya sorgulaması teklifi yüksek bir sayıdır. Bu sayının ve kontür ücretinin düşürülmesi gerekmektedir. Ayrıca bilgisayar ve İnternet bağlantısı yatırımı nedeniyle baroların bu yatırımlara ait giderleri de olacaktır. Yine bu hizmet için bir personel, telefon ücreti gideri doğacaktır. Asgari 1 000 adet dosya sorgulamasıyla bu miktara yüzde 20 hizmet ücreti de bizce düşük bir tekliftir. Dosya sorgulamasını yapacak olanlar büyük çoğunlukla avukatlar olacağından bu hizmet için bizlerin kararı olmazsa Yargıtay Vakfı tarafından alınacak kararların hayata geçirilmesi en azından ekonomik olmayacaktır.

Ayrıca Barolar Birliğine sağlanacak hizmet ücreti içinde baroların payı ne olacaktır? Bu hususta da bir açıklık yoktur. Bizim önerimiz bir komisyon kurularak bu hususta vakıf ile işin maliyetinin görüşülmesi neticesinde baroların bir personel ve

telefon giderleri de maliyet içine dahil edilmek suretiyle barolara bırakılmak üzere hesaplanmalıdır. Hesaplanacak maliyet dışında oluşacak kâr payından uygun bölüşüm yapılmak suretiyle Barolar Birliği ve baroların payları da belirlenerek anlaşma sağlanmalıdır.

Son olarak gündemin son maddesine gelince, avukatlara yapılan saldırılar konusunda Adana Barosu olarak diyeceklerimiz bizim hâlâ boğazımızda düğümleniyor. Adana'da arkadaşımızın öldürülmesiyle ilgili yapılan toplantıya hemen hemen bütün barolardan mesajlar aldık, destek gördük; onun için hepimize ayrı ayrı yine teşekkür etmek istiyorum. Ayrıca Adana'da toplantı düzenleyen Barolar Birliği Başkanlığına ve buraya katılan Ankara, İstanbul, İzmir, Konya, Kayseri, Niğde, Kırşehir, Mersin, Osmaniye, Kahramanmaraş, Hatay, Gaziantep, Diyarbakır ve Mardin Baro Başkanlarına da şükranlarımı sunuyorum.

Bu saldırıların mahiyetlerini, hukuka karşı saldırı olduklarını, bunların ölüm ve yaralanmayla sonuçlanmadan Avukatlık Kanunu 57 nci madde hükmünün soruşturma ve yargılamalarda özellikle uygulanması gerektiğini defalarca belirttik. Bu tür saldırı, tehdit ve hakaret, bir savcı veya hâkime yapıldığında gösterilen duyarlılığın uygulamada gösterilmesini beklemek sanırım çok doğal bir hakkımızdır.

Adana'da daha önceki bir saldırıda yaralanan ve 7 kurşun alan avukat Ali Topçu'ya yapılan bu saldırı neticesinde yargılanan sanığın yargılanması son karar safhasına geldi. Ancak Anayasa değişikliği nedeniyle idam cezası kaldırıldığından uyum yasalarının çıkmasının beklenmesi kararı alındı. Avukat Savaş Bedir ve icra memuru Hasan Fındır ölümüyle neticelenen eylemin davasının duruşma günüyse 3 Ocak 2002 tarihi. Bundan 2 hafta önce de Kozan ilçesinde Avukat Enis Kökeş, yanında sanık müvekkilinin kardeşiyle adliyeden çıkıp bürosuna dönerken yine silahlı saldırıya uğradılar. Şu anda kaçak ve meçhul olan failin tabancasından çıkan 5 kurşundan kendilerini bir duvarın arkasına atarak kurtuldular. Müvekkilinin kardeşinin ayağına bir mermi isabet etti, avukat arkadaşımızın ayağına da yerden seken bir mermi geldi, sadece küçük bir ekimoz oluşturdu. Daha büyük saldırılara alıştığımız için biz de bunu herhalde Barolar Birliğine bildirmeye gerek duymadık.

Arkadaşlar, bu olayların akabinde bizi düşündüren konulardan birisi de can güvenliği yanında sosyal, ekonomik, ortak bir güvenliğimizin de olmaması. Biz bu düşünceyle bir kısım sigorta şirketleriyle görüşmeler yaptık. Örnek olması yönünden her türlü ferdi kaza neticesi ölüm halinde 10 milyar, maluliyet halinde 10 milyar ve tedavi masrafları olarak da 1 milyar teminat limiti olmak üzere kişi başı 7 milyon yıllık prim karşılığında ve bunu da 5 taksitte ödemek üzere muteber bir sigorta şirketinden en uygun teklifi aldık. Buradaki ferdi kaza sadece silahla veya herhangi bir darp neticesi olması şart değil, trafik kazası olur, yolda giderken düşme olur, yılan sokması olur, akrep sokması olur, normal ecelle ölüm dışındaki bütün ölüm hallerini kapsayacak bir teklif.

Sigorta poliçesini ise, sigorta ettiren olarak Adana Barosu Başkanlığı, lehtar olarak da Adana Barosuna kayıtlı tüm avukatlar veya mirasçılarını olarak yazdırma teklifimiz de kabul edildi. Ancak buradaki zorluğumuz her zaman olduğu gibi bu primlerin hangi kaynaktan karşılanacağı, tüm avukatlardan talep edildiğinde talep ve tahsilde yaşayacağımız sıkıntılar olarak önümüze çıkmakta. Baroya kayıtlı tüm avukatları lehtar olarak yazmadığımız takdirde ise belirli bir sayıya ulaşmamız halinde primin yükselmesi ve tek tek isimlerin poliçeye yazılması zorluğu ortaya çıkmakta.

En azından ferdi kaza poliçesinin priminin azlığı ve ödeme kolaylığı nedeniyle bu hususta bir kaynak yaratılması ve uygulanması için konunun diğer barolar ve Birlik tarafından da değerlendirmeye alınmak suretiyle tartışmaya açılmasına ve bu konuda bir karar verilmesini teklif etmekteyiz, önermekteyiz.

Zamanınızı aldığım için, beni dinlediğiniz için şükranlarımı arz ediyorum. (Alkışlar)

BAŞKAN- Teşekkür ederiz Sayın Erdem.

Söz sırası Manisa Barosu Başkanı Sayın Av. Serhan Özbek'te.

Av. SERHAN ÖZBEK (Manisa Barosu Başkanı)- Değerli Birlik yöneticilerimize, baro başkanlarımıza ve baro temsilcilerimize Manisa Barosunun sevgi ve saygılarını sunuyorum.

Ben konuya, esas parantezi ağırlıklı olarak cezaevi izleme kurulları konusunda açarak girmek istiyorum. Değerli

konuşmacıların gündemdeki diğer konularla ilgili olarak zaten son derece tatmin edici açıklamalar yapacaklarını biliyoruz. Manisa'da cezaevi izleme kurullarının oluşumunu, yalnızca bir belirleme yöntemi olarak değil, baroları, avukatlık ve yargı etiğini çok yakından ilgilendiren tipik bir örnek oluşturması açısından irdelemeye çalışacağım. Çünkü Manisa Barosunun yaklaşımlarının basında yansımaları, kafalarda soru işareti yaratabilmesi olası kimi unsurları da içerisinde taşıyor. Sizlere sunduğumuz ve konuya ilişkin gelişmelerin yer aldığı dosyada, bilgi ve belgelerle birlikte, Baromuzun açıklamaları ve yine son olarak Adalet Komisyonunun basın açıklaması da yer almaktadır.

Cezaevi izleme kurulları ile ilgili yasal düzenlemenin sağlıklı olduğu tartışmalıdır; ancak bu aşama bunu tartışmak için geç bir aşamadır. Zaten bu konuda gereken uyarılar önceden de yapılmıştır. Ancak yasa uygulaması ne yazık ki son derece tartışmalı bir biçimde başlamıştır. Bu türden uygulamaların arkasından, cezaevi izleme kurullarının amaçlarına aykırı bir işlev kazanması sürpriz sayılmamalıdır. Türkiye'de geçmişte tamamen iyi niyetle yapılan kimi düzenlemelerin, oluşturulan kurumların, gün gelip arzulananın tam aksi yönünde işlev edindikleri, murat edilenle taban tabana zıt amaçlara hizmet için kullanıldıkları, ya da en azından etkisizleştirildikleri bilinmez gerçekler değildir. Yalnızca iki örnek vermek gerekirse, zamanında 647 sayılı İnfaz Yasası ile yapılan ve yine yakın geçmişte ise CYUY'nında sanık haklarına ve savunmaya ilişkin iyi niyetli değişikliklerin uygulama içerisinde geldikleri nokta ortadadır.

Konunun iyi anlaşılabilmesi için olayın Manisa'daki gelişimini kısaca açıklamakta yarar görüyorum. Manisa ilinde dört adli yargı adalet komisyonu bulunmaktadır. Bu komisyon bölgelerindeki kurulların oluşumlarında, olumlu yaklaşımların da varolduğunu burada vurgulamak durumundayım; ama uygulamanın öz olarak yasanın amacına uymadığını, bu kurulların oluşumunun hukuk devletinde kazanmaları gerektiği sivil işleve uygun olmayan bir seyir izlediğini de açıkça vurgulamak gerekmektedir. Manisa'daki oluşum, bu olumsuz yaklaşımın tipik bir örneği olarak ortaya çıkmıştır. Manisa Adli Yargı Adalet Komisyonu Barodan "bu kurulda çalışabilecek kişi veya kişilerin" isimlerini istedi. Biz isimlerin tartışma konusu yapılmasını doğru bulmadığımız için ve bu istemin içtenliği konusunda da tereddüt

hasıl olduğu için, daha bir yıl önce Baro Genel Kurulumuzun ve hukukçuların onayını alan uzun yıllar her türlü tartışmadan arı olarak Baro görevlerinde bulunmuş Disiplin Kurulu Başkanımızı ve Baro Genel Sekreterimizi –ki her ikisi de konuyla ilgili ve objektifleri Manisa’da tartışılmayacak meslektaşlarımızdır- isim olarak komisyona bildirdik.

Başkaca hiçbir ismin söz konusu olmadığı ve duyulmadığı gelişmelerin ardından, resmi yazıyla cezaevi izleme kurulunda görevlendirilen 5 kişinin ismi Baro’ya bildirildi. Bu isim listesinde Baromuz üyesi 2 avukat, 1 kardiyolog hekim, 1 CBÜ’nde tarih profesörü, 1 de Ticaret Odası Genel Sekreteri (oda çalışanıdır) vardı. Bu kişilerle ilgili olarak meslek vurguları yapıldığı gibi, avukat üyelerle ilgili olarak Baro üyeliği vurgusunun da yapıldığı için ve kamuoyuna böyle takdim edildiğinde, kurumlarımızın onayının alındığı şeklinde hatalı bir izlemin doğacağı için –Tabip Odası için de aynı şey geçerliydi- iki kurum olarak bir basın açıklaması yaptık. Ortak basın açıklamasında “belirlemenin kurumlarımızın dışında gerçekleştiğini” vurguladık. Kurumlarımızla ilgili üç ismin dışında zannedilmesin ki diğer kurul üyeleri tartışmasız kişilerdi. Kurul üyelikleri için itiraz konusu yapılan ve tartışılan özelliklerin çoğu bu üyeler için de geçerli bulunmaktadır.

Açıklamamızın ardından konu basında; Manisa için olduğu kadar Türkiye kamuoyunun ilgisinin odaklandığı ve hatta uluslararası ilginin de konusu olan Manisalı gençler davası olarak bilinen davayla ilişkilendirilerek ele alındı.

Ardından İstanbul Milletvekili İsmail Aydınlı, Adalet Bakanlığı’na konuyla ilgili olarak bir yazılı soru önergesi verdi. Adalet Bakanı’nın bir basın açıklamasında konuyla ilgili kısmi açıklamalar yaptığını duydum, izlemedim; fakat içeriğini biliyorum. Ancak şunu söyleyebilirim ki, halen bu soru önergesine yazılı olarak cevap verilmiş değildir.

Son olarak yine sizlere takdim ettiğimiz dosyalar içerisinde yer alan bir basın açıklaması, Manisa Adalet Komisyonu tarafından yapıldı. Bu açıklama, konunun basında ele alınış biçimini, dolaylı yoldan kurumlarımızın itirazlarını ele alan bir basın açıklamasıdır. Konuyla ilgili değerlendirmelerimizin yer aldığı açıklamalarımız da dosyalarınızda bulunmaktadır.

Bu kronolojik değinmeden sonra şunu vurgulamakta yarar görüyoruz. Biz yetki açısından bir tartışma yapmıyoruz. Yasal düzenlemede yetki bellidir ve belirleme yetkisi adalet komisyonlarına verilmiştir. Adalet komisyonları bu yetkiyi nasıl kullanacaklardır? Bu yetki ya resen, ya en yüksek mülki amirin görüşleri alınarak, ya da kamu niteliğindeki meslek kuruluşlarının görüşlerinden yararlanarak kullanılacaktır. Tabii aklın yolu birse, yetki kullanımında doğru tercih, sayılan bu yolların sentezinden elde edilebilecek bir tercih olacaktır. Fakat ne yazık ki bu gerçekleşmemiştir. Yasanın lafzı buna uygun olsa bile –ki bizce o da tartışılır- amaca uygunluk, olanla çelişik bir durum yaratmıştır.

Konuya açıklık gelmesi için, Manisa Adalet Komisyonu'nun basın açıklamasına kimi değinmelerde bulunmak istiyorum. Çünkü işin gerçeği, Manisa Adalet Komisyonu, yaklaşımını bu açıklamasında son derece net olarak ortaya koymaktadır. Neden bu belirlemelerin yasanın amacına ve etiğe bu denli aykırı olarak gerçekleştiğini de bu açıklamaların içerisinde açıklıkla görmekteyiz.

Manisa Adalet Komisyonu basın açıklamasında şöyle diyor: "4681 Sayılı Kanunun 5. Maddesine göre yargı Adalet Komisyonu izleme kurulu üyelerini resen (yani kendiliğinden) ve bizzat seçme yetkisi vardır. Herhangi bir toplum örgütüne –vurguluyorum- bu konuda danışma ya da isteklerini aynen yerine getirme mecburiyetinde değildir –vurguluyorum.- Öncelikle açıklamadan baroların herhangi bir toplum örgütü olmadıklarını, yargıçlarımızın ve savcılarımızın halen daha anlayabilmiş olmadıklarını görmekten üzüntü duymaktayız.

Baroların Avukatlık Yasası'ndaki işlevleri, hukukun üstünlüğünü gerçekleştirme ve insan haklarını savunma konusundaki yükümlülükleri, açık yasa hükümlerine karşın zannedersenem hala daha anlaşılabilmiş değildir. Baroların sıradan meslek örgütleri olarak algılanması tercih edilmektedir. Manisa Adalet Komisyonu bu yaklaşımı "herhangi bir toplum örgütü" şeklinde daha da çarpıcı olarak vurgulanmaktadır! Evet açıklamada özenle vurgulandığı üzere Yasa, adalet komisyonlarına mecburiyet yüklemiyor. Adalet Komisyonu bu konuda mecburiyetsiz. Ancak az önce belirttiğimiz gibi; kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının görüşlerinin alınması, resen seçme ya da o yerin en büyük mülki amirinin yardımını alma

yollarıyla birlikte sayılırken, bu yöntemlerin birlikte ele alınması neden tercih edilmemiştir? Her konuda gördüğümüz gibi ihtiyara ya da takdire bırakılan konular, ne yazık ki uygulamamızda derhal mecburiyetsizlik olarak algılanmakta ve bu da son derece önemli sorunlara yol açmaktadır.

Biz bu belirlemenin – en azından hukuk alanıyla ilgili olarak söylüyoruz- ve belirlemede kullanılan yöntemin yasal sorun dışında, kararı verenler ve karara konu olanlar yönünden ciddi bir etik soruna da yol açmış olduğunu düşünüyoruz. Biz Adalet Komisyonu'nun belirlemesini öğrendiğimiz gün ve derhal üye atanan her iki meslektaşımızdan da, bir meslektaşları olarak; iki, dostları olarak; üç, değeri varsa baro başkanları olarak; yargıyı tartıştırmamaları, kendilerini tartıştırmamaları, henüz oluşum aşamasında olan ve çok yarar beklenebilecek bu kurulların amacından sapmasına yardımcı olmamaları konusunda uyarımızla birlikte, kuruldun istifalarını rica ettik. Ancak bu iyiniyetli girişimden halen bir sonuç elde edilebilmiş değildir.

Konunun etik yönüne gelince, konuşmamda Manisalı gençler davasıyla ilgili olarak bir parantez açmak istiyorum. Manisalı gençler davası olarak adlandırılan dava biliyorsunuz, 6 yıldır süren ve gözaltına alınan gençlere işkence yaptıkları iddiasıyla sorgulamada görev alan polisler hakkında açılmış bir davadır. Şu hususu da eklemekte yarar var, gençlerin sanık olarak yargılandıkları İzmir Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde görülmekte olan ana dava ve Manisa'da çeşitli mahkemelerde ilgili suçlar nedeniyle açılmış davaların tamamından sanık gençler beraat etmiş olup, bu kararların en yakını bir yıldan fazla süre önce kesinleşmiştir. Sanıkları polis olan bu dava ise 6 yıldan fazla bir süredir devam etmektedir.

Davanın usul sürecine baktığımızda; yerel mahkemenin sanık polislerle ilgili olarak ilk önce beraat kararı vermiş olduğunu; bu kararın Yargıtay 8. Ceza Dairesi tarafından madde gösterilerek bozulduğunu; yerel mahkemenin beraat kararında direnerek yeniden beraat kararı verdiğini; Yargıtay Ceza Genel Kurulunda yapılan incelemede yerel mahkemenin direnme kararının 8. Dairenin kararına uygun olarak yeniden bozulduğunu; yerel mahkemenin bozma uyarınca sanık polisler hakkında mahkumiyet kararı verdiğini; ancak son duruşmada sanık vekillerinin savunma yapmak üzere süre istemi kabul edilmediğinden, bu kararın da

daire tarafından usul yönünden bozulduğunu; halen bu bozmayla ilişkin olarak sanıklara gönderilen talimat yanıtlarının beklendiğini görmekteyiz.

Amacımız devam eden yargılama sürecini burada tartışmak olmasa da, usulün neredeyse bütün aşamalarının yaşandığı bu sürecin, başta mağdurlar olmak üzere, yargılamanın konusu olan kişiler ve yargılamada görev yapanlar açısından yıpratıcı sonuçlara neden olması anlaşılmaz bir şey değildir. Sona ermesinin ardından bu davanın mağdur ve sanık hakları açısından olsun, etik açıdan olsun, usul hükümleri ve uygulaması açısından olsun birçok boyutuyla bir ders konusu haline getirilmesi mümkündür.

Bu davada görev yapanları sırf bu görevlerinden ötürü tartışmak doğru değildir. Bu nedenle avukatların müvekkilleriyle özdeşleştirilmesine karşı durulmalıdır. Ancak avukatın da müvekkiliyle özdeşleşmemeye ilişkin etik sorumluluğu vardır. Yıllar boyunca bu davanın medyada yansımaları gözönüne alındığında, dayanakları haklı olsun haksız olsun görmezden gelinmemesi gereken, bir izlenim sorununun varlığı inkar edilemez. Böylesine kamuoyu duyarlılığına neden olmuş bir davayla ilgili olarak, bu türden yorumların yapılması hiç öngörülmemiş midir? Buna olanak bulunmamaktadır. İşte burada sondan başka dönecek olursak, komisyonda ve kurulda yer alan kişilerin, kuruluş aşamasındaki izleme kurullarının ve hatta yargının bu denli tartışılmasına yol açan mevcut özensizlik yalnızca yasal yetki ile açıklanabilir mi?

Bu türden kararları verecek makamların ve karara konu olan kişilerin özen yükümlülükleri vardır. Bahis konusu basın açıklamasında öne sürüldüğü gibi; ki "bizler her ne kadar idari görev yapsak da komisyonda görev alan yargıç ve savcılar olmamız nedeniyle, yanlı ve taraflı olmamız mümkün değildir" denmektedir; önyargısız ve objektif koşullara sahip olunması yetmez. Bu karar ve oluşumların aksi doğrultuda bir hakim algılamaya -haklı olabilir, haksız olabilir- neden olmaması beklenir. Yansızlık yetmez, yansızlık görünümü de gerekir. Aslında görünüm daha önemlidir, çünkü "ben yansızım" ı kanıtlamak hemen hemen olanaksızdır. İşte bu objektif olmanın etikteki tanımıdır. Bu objektiflik özeni hangi gerekçeyle ihmal edilmiştir? Mecburiyetsizlik bunu açıklamaya yetmekte midir? Subjektif olarak yetse bile kamuoyu ve hukukçuyu vicdanını tatmin etmekte midir?

Barolar olarak, Türkiye Barolar Birliği olarak ve yargının unsurları olarak etiği tartişmalıyız. Yargının bağımsız olması önemlidir şüphesiz; ama ondan önce adaletin gereklerini yerine getirmesi beklenen yargının bağımsız olabilmesi için, kafaların bağımsız olması ve hukuk bilgisiyle birlikte etik değer bilgisiyle donatılmış olması gereklidir.

Basın açıklaması metninde yer alan savunma hakkına ilişkin bir paragrafı, sabrınıza sığınarak aynen okumak istiyorum:

“Üyelerden hukukçu olanlar, yani ikisinin daha önce yapılan bir yargılamada sanık vekili olarak görev yapmış olmaları izleme kuruluna seğilmelerine engel değildir. Bir avukatı meslek hayatı boyunca, savundukları şahıslara isnat olunan suçlarla mahkum etmek, hiçbir demokratik hukuk devletinde mümkün değildir. Böyle bir anlayış ancak çağdışı sayılabilir. Savunma hakkı kutsal bir haktır, cani bile olsa, bir insanın savunma hakkı kısıtlanamaz. Üstelik bahse konu kamu davası hala sonuçlanmamış olup söz konusu avukatların müvekkilleri mahkum edilmiş değillerdir. Söz konusu davada yer alan avukatları görevlerinden dolayı suçlamak, o davaya çıkan 3 kişilik hakim heyetinden birini görevinden dolayı suçlamak ortaçağ zihniyetidir. O davayla Cezaevi İzleme Kurulunu itibatlandırmanın hiçbir anlamı yoktur.

Savunma hakkına ve mesleğine ilişkin bu değinmelere katılmamak mümkün değildir. Ancak savunma hakkının, özündeki temel adalet değerleriyle ve etikle çelişir şekilde kullanımı, bizzat savunma hakkının kendisine zarar verebilir. Gönül isterdi ki, savunma hakkı etiğe aykırı bir belirlemenin gerekçesi olarak değil; yargılama faaliyetinin içerisinde hakettiği işleviyle saygı görsün ve duyarlılık, içtenlik ve kararlılıkla savunulsun. Oysa hepimiz biliyoruz ki, yargılama içerisinde savunma hakkı, neredeyse sözlü yargılamanın ortadan kalkmasını dayatan bir özensizlikle ağır zararlar görmektedir.

Savunma hakkı ve mesleği için etik değer ve kuralların önemi giderek büyümektedir. Aslında aynı gereklilik yargının tüm unsurları için de geçerli ve gereklidir. Kimi görevlerin avukatlar tarafından kabul edilmesinin yasal yönden bir engeli bulunmaması, bu tasarrufların hukuk ve meslek etiğine uygunluğunu gerektirmez. Hele konu tek başına avukatın şahsını ilgilendiren bir konu sayılamazsa. Kismen de olsa, hatta sadece manevi açıdan da

olsa –ki, bunu Faruk Erem söylüyor şerhinde- bağımsızlıktan feragati gerektiren her meslek veya görev avukatlıkla bağdaşmaz. Savunma hakkının kutsallığı hem bu hakka konu olanlar yönünden, hem bu hakkın kendisi yönünden, hem de savunma mesleğinin bağımsızlığı yönünden duyarlılık gerektirir. Meslektaşlarımız savunma görevlerini yerine getirirken bağımsızdırlar, katılıyoruz; ancak bu bağımsızlık, temel adalet değerlerinden bağımsızlık anlamına gelemez. Bu nedenle kamuoyunda duyarlılık yaratmış olan davalarda savunma görevi yapan meslektaşlarımız, bu davalardaki konumlarını basit kurallarla açıklayamazlar. Her ne kadar avukatın kamuoyuna karşı da bağımsız olması, temel bir kuralda da bu, görevin ifasıyla ilgilidir. Bu davalarda hepimiz bilmekteyiz ki, konuya, taraflarına ve zamana göre –doğru kabul edelim, yanlış kabul edelim- suçlamalar, tepkiler zaman zaman yargılanmakta olan kişilerden kurumlara, kuruluşlara ve görevlere yansıyabilmektedir.

Bundan ötürü izleme kurulu gibi görevlerin meslek alanlarında kimi sonuçlarının bu ölçüler içerisinde ele alınması gereklidir. Kamusal alanda görev talep eden ya da teklifi kabul edecek avukat öncelikle kendi durumunun bu kamu görevini gerektirdiği ölçülere uygun, olup olmadığını denetlemek zorundadır. Uygun buluyorsa, ki bulabilir; bu kez dış gözlemlerle bu konunun nasıl değerlendirilebileceğini değerlendirmeye almak zorundadır. Bu özdenetimde objektif ölçüler subjektif değerlendirmelerin önüne geçmelidir. Şunu belirtmek isteriz ki; bu özdenetim gün gelir zorunluluğu gerektirir ve gün gelir bunun adı özveri olur. Ancak bunun meslek kuralı olarak gerekliliği ise, zorunluluktur.

Adalet Komisyonu aynı açıklamasında kaldı ki, “Manisa Adalet Komisyonu söz konusu kurumlardan görüş almış ve bu görüşlerden yararlanmıştı” demektedir. Ve devam etmektedir; “Adalet Komisyonu ilgili kuruluşların teklif ettiği isimler üzerinde kanunun taşıdığı vasıfları taşıyıp taşımadıkları konusunda valilik kanalıyla araştırma yapmış, araştırma sonucunda en uygun oldukları kanaatine varılan adaylar belirlenmiştir. Seçilen üyeler kanunun aradığı şartları eksiksiz olarak taşımaktadır.” Manisa Barosu’ndan isim önerildiği için biz isim önerdik, Manisa Barosunun infaz sistemi ve kurumlarına ilişkin görüşleri isim önermekten ibaret değildir, hatta bu görüşler isimlerden de önde

gelir. Baromuzun hangi görüşlerinden ve hangi simi önerilerinden nasıl yararlandığı tarafımızca halen daha anlayışamamıştır.

Madem ki, elde bu denli özellikleri eksiksiz bilinen isimler vardır, neden Manisa Barosundan isim istenilmiştir? Bu da Manisa Barosunun en baştaki içtenlik konusundaki kuşkularının, gelişmelerle doğrulandığını göstermektedir. Elbette bu ilginç araştırma (!) yöntemleri içerisinde, Baro ve önerdiğimiz meslektaşlarımız da ne yazık ki istiskale uğramışlardır.

Sonuç olarak cezaevi izleme kurulları, gerek yasanın gerekçesinde, gerek Adalet Bakanlığı tarafından kurulurken, bu düzenlemeler yapılırken infaz sistemi içerisinde infaz kurumlarıyla ilgili sorunların çözümü için oluşturulduğu söylenilmiştir. Ancak sistem bu uygulama anlayışıyla bizzat sorun kaynağı olabilecektir. Bu konuda biz tekrar tekrar vurgu yapmayı gerekli görüyoruz. Türkiye Barolar Birliğine de gerek Adalet Bakanlığı nezdinde, gerek bundan böyle yapılacak çalışmalarda konunun izlenilmesi için bir çalışma anlayışı içerisine girmesini öneriyoruz.

Toplantı gündemimizde yer alan yasadaki değişikliklerle ilgili olarak, sizlere sunduğumuz dosya içerisinde, Salihli Ağır Ceza Mahkemesi'nin bir kararı var. Duyarlı kapıdan geçmeyle ilgili bir avukat arkadaş Salihli Ağır Ceza Mahkemesi'nde yargılandı, ilginç bir karardır, biz onu bilgilerinize sunuyoruz. Bir duyarlı kapının ayarının bile bir uygulama sorunu olarak, avukatlık onurunu nedenli zedeleyebildiğini o kararı okuduğunuz zaman göreceksiniz. Kimi üçlü protokol hükümlerinin yasa hükmü haline getirilmesi sonucunu yaratabilecek ve hepsinden de önde meslek sırrını" ihlal niteliğindeki düzenlemelere, Manisa Barosu olarak karşı çıkmaya devam edeceğiz.

Son olarak değinmek istediğimiz bir konu var; Türkiye'nin yakın geçmişinde, insan haklarıyla ilgili insanların yaşam hakkı, güvenlik hakkı gibi en temel haklarıyla ilgili olarak bazı trajik davalar yaşanmıştır. Ne yazık ki, varılan sonuçlar adalet duygularını tatmin etmekten uzakta kalmaktadır. Dünkü sempozyumda Amerikalı hukukçu Hartman'ın bir vurgusunu dikkat çekiciydi. Hartman konuşmasında klasik Amerikan pragmatizmiyle "suçların önlenmesi için öncelikle suçun ve failinin ortaya çıkarılması ve suçun hızla cezalandırılması ve gerektiği gibi cezalandırılmasının gerekli olduğunu; bu zincir içerisinde en az

önemli olanın cezaların ağırlığı olduğunu" vurguladı. Ancak ne yazık ki, Türkiye'de yaşanan süreç bu rasyonel akışın tam aksi yöndedir. Bu nedenle hukuksal belleğin korunması görevi, hukukçulara, barolara, Türkiye Barolar Birliğine düşmektedir.

Beni dinlediğiniz için tekrar size saygılar sunuyorum, teşekkür ediyorum. (Alkışlar).

BAŞKAN- Teşekkür ediyoruz Sayın Özbek.

Söz sırası Denizli Barosu Başkanı Sayın Yıldırım Aycan'da. Bu arada salonumuza biraz önce Türkiye Barolar Birliği önceki Başkanlarından Sayın Av. Teoman Evren de geldiler, hoş geldiniz efendim.

Sayın Aycan, buyurun.

Av. YILDIRIM AYCAN (Denizli Barosu Başkanı)- Sayın Birlik Başkanım, sayın önceki dönem Birlik başkanlarım, Sayın Yönetim Kurulu üyelerim, sayın baro başkanları; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Sevgili Serhat kardeşimin demin anlattıklarını ibretle dinledim. Ben bu olaylarla ilgili önerilerimi bildirmeden önce yakın zamanda yaşadığımız birkaç olayı anlatmak istiyorum. Eylül ayı içerisindeydi, bir gün bir meslektaşım Afyon'dan telefon açtı, "Afyon Cezaevine girerken üstümü aramak istiyorlar Başkanım, ne yapayım?" dedi. "Aratma" dedim, aratmamış, cezaevinden yaka paça dışarı çıkarılmış. Bu olay nedeniyle Afyon Barosu Başkanlığına ve Afyon Cumhuriyet Savcılığına şikâyet dilekçesi vermesi gerektiğini söyledim, arkadaşım da aynen dediklerimi yerine getirmiş. Sonra geldi, tabii cezaevinde konuşması gereken tutuklularla konuşmadan geldi. Bu olay nedeniyle biz Afyon Cumhuriyet Savcılığının tepkisini beklerken bir gün Denizli Cezaevi Savcısı bana telefon açtı, "ziyaretime gelmek istediğini" söyledi, ben de kendisini davet ettim. Öğle zamanıydı, hatta yemeğe gelmesini istedim. Teşekkür etti, geldi. Hoş sohbetten sonra dedi ki; "biz bundan sonra cezaevine girişlerde üst araması yapacağız." "Nasıl yapacaksınız?" "X-RAY aracından avukatlar geçecekler" dedi, ben "biz geçmeyiz" dedim. "Peki" dedi, öğleden sonra telefon açtı, "yanıma gelebilir misiniz?" dedi. Yanına gittim, "biz Adalet Bakanlığına bir yazı yazıyoruz, lütfen şimdilik bir eylem yapmayın" dedi, "tamam" dedik. Yazı yazılalı 2,5 ayı geçiyor,

henüz Adalet Bakanlığından Denizli Cumhuriyet Savcılığına bir yanıt gelmedi. Biz de iki aydır Denizlili avukatlar olarak Denizli Cezaevine girmiyoruz.

Bununla ilgili Denizli Barosu Yönetim Kurulu X-RAY aracından geçmenin arama olduğu konusunda bir karar aldı, "bu aramaya katlanan, bu aramadan geçen, ayakkabısını çıkarmak zorunda kalan, kemerini çıkarmak zorunda kalan, küpesini çıkarmak zorunda kalan insanların kendi haklarına kişisel olarak fedakârlık yaptıklarını düşünebilirler" dedik. "Ancak bu avukatlık onurunu kırmaktadır, kendi adlarına fedakârlık yapsalar bile mesleğin tümü adına böyle bir fedakârlık yapmaya hakları yoktuk, bu bir disiplin suçunu oluşturur" dedik ve bu görüşümüzü Türkiye Barolar Birliğine, tüm baro başkanlarına, Cumhuriyet Başsavcısına, Adalet Komisyonu Başkanlığına, Adalet Bakanlığına ve Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına bildirdik. O günden beri arkadaşlarımız Denizli Cezaevine giremiyorlar, girenlerin hakkında da gerçekten disiplin işlemi yapıyoruz.

Değerli arkadaşlar, bir başka olayı daha anlatmak istiyorum: Bir arkadaşımız bu olaydan önce Nazilli Cezaevine girmek ister, bizim haberimiz yok, dava açılınca haberimiz oldu. Arkadaşımız cezaevine girmek ister, X-RAY aracından geçer, ses verir, üstünde neyi varsa çıkartır, ayakkabısını çıkartır, yine ses verir, arkadaşımız pantolonunu da çıkartır, yine ses verir; çünkü ses vermemesi mümkün değil, tedavisi için bacağına platin vardır. Bunun üzerine elle aramak isterler, o da bağırır çağırır, sonuçta arkadaşımızın hakkında Nazilli Ağır Ceza Mahkemesinde dava açılır. Hatta o olayın olduğu gün Tunç Bey de Nazilli'deymiş, onunla da biz bilgi sahibi olduk.

Değerli arkadaşlar, biz bu konudaki görüşlerimizi Türkiye Barolar Birliğine telefonla bildirdik, Sayın Başkan dedi ki; "arkadaşların büyük çoğunluğunun X-RAY aracından geçmeye itirazı yok." Belki bu görüşler, daha önceki Birlik Başkanımızın da söylediği gibi Avukatlık Kanunundaki değişiklikten önce, 58. Maddedeki düzenlemeden önce burada ifade edildi, burada belirtildi; ancak 58. Madde düzenlendi. 58. Maddede arama tümüyle yasaklandı. "Arama elle yapılamaz" biçiminde bir istisna yok, "arama yapılamaz" hükmü var. Yine Hâkimler ve Savcılar Kanununun 88. Maddesini de göz önünde bulundurduğumuzda aynı biçimde bir düzenlemenin olduğunu görmekteyiz.

Peki elle yapmaya "hayır", makineyle yapılacak bir aramaya "evet" mi diyeceğiz? Demin de söylediğimiz gibi, makineyle yapılan bir arama, elle yapılandan daha çok aşağılıyor insanı. Eğer "iki kötüden birisini bana tercih et" derseniz, ben elle yapılanı tercih ederim; çünkü elle yapılan aramada nihayet bir insanı muhatap alıyorum. Halbuki makineyle yapılan aramada aptal aletle karşı karşıyayım, bunu içimize sindirmemiz, bunu kabul etmemiz mümkün değildir diye düşünüyorum.

Değerli arkadaşlar, bu konuyla ilgili olarak biz eylemimizi aldıktan sonra ulusal basında çeşitli yayınlar yapıldı, NTV'de bir yayın yapıldı, bizim bu tepkilerimiz yayınlandı, bildirildi. Ertesi gün basında bir haber; "Yahya Demirel'in avukatı cezaevine girerken telefonla yakalandı" insan bir an etkileniyor. Tam bir eylemin içerisinde, kendini arkadan hançerlenmiş gibi hissediyorsun. Sonra Sayın Başkana durumu sordum, meğer olay 8 ay önce olmuş, 8 ay önce olan olayı sanki 1 gün önce olmuş gibi basına veriyorlar.

Bunun yasadışı olduğu Adalet Bakanlığının Türkiye Büyük Millet Meclisine sunmuş olduğu kanun teklifinde ve komisyonda geçen kanun teklifinde açık olarak belli oluyor. Çünkü Adalet Bakanlığı bu aramanın yasal olmadığını kendisi de biliyor ki, bir hukuki zemin hazırlamak için böyle bir teklifi veriyor.

Değerli arkadaşlar, bu teklife karşı biz mutlaka tepki göstermek zorundayız. Bir konuyu burada özellikle belirtiyorum; yalnız haklar açısından değil, Türkiye Büyük Millet Meclisi yakın zamanda çok güzel bir iş yaptı, Anayasanın 34 maddesini değiştirdi, bunlardan birisi de Anayasanın 20. Maddesi, 20. Maddesinde kişilerin üstünün aranmayacağı açık açık belirtilmiş. 20. Maddenin eski metninde biliyorsunuz ki, kişilerin üstünün aranmayacağı belirtilir, arkasından da "ancak" ibaresiyle kamu güvenliği suç işlenmesinin önlenmesi bakımından gibi birkaç tane istisnaya "kanunla düzenlenebilir" diyordu, bu hüküm kaldırıldı. Şimdi istisna yok, devletin bir başka kişinin üstünü arayabilmesi için ancak yargı kararı gerekmektedir ve yargı kararı da kitlesel olmaz, tek tek olur. Öyleyse düzenlenmek istenilen yasa, Anayasanın yeni 20. Maddesine açık ve net olarak aykırı.

Devlet, Anayasada birtakım değişiklikler yapıyor, biraz önce Ağrı Barosu Başkanı arkadaşımız söyledi. Anayasadaki değişiklikleri

biz ss olsun diye mi yaptık, yoksa bunlara inanarak mı yaptık? Bunun üzerinde durmakta yarar var. Anayasanın 20. Maddesine açıkça aykırı bir hükmü bugün gündeme getiriyorlar.

Değerli arkadaşlar, demin Serhat arkadaşım Manisa Adalet Komisyonunun hakkında görüşlerini bildirdi. Ben bazı şeyleri de belirtmek istiyorum: Can güvenliğiyle ilgili konularda arkadaşlar konuştular, Yargıtay'ın bir kararı var, "haciz esnasında icra memurunun yanında bulunan avukat görevi başında değildir; çünkü orada bulunması görevi gereği değildir" diyor, bu yargının görüşü, Yargıtay'ın böyle bir görüşü var.

Yine bir konuyu dikkatlerinize sunmak isterim: l protokolün iptali için Türkiye Barolar Birliğinin açmış olduğu dava bugüne kadar sonuçlanmadı, halbuki Adalet Bakanlığının Avukatlık Kanununun 58. Maddesinde varılan yasal hükümden sonra Danıştay'ın yapması gereken konu açıktı. Yeni yasal düzenleme yapıldığından karar verilmesine gerek yoktur ya da yarı yasal düzenleme gereğince davanın kabulü yönünde bir hüküm konulması gerekirdi, bugüne kadar bu yapılmadı.

Dikkat ederseniz, çok yerde Adalet Komisyonu kararlarıyla karşı karşıyayız, "neden bu" diye düşünüyoruz, nedeni gayet basit. Anayasanın yargıyla ilgili düzenlemelerine bakacak olursak, Yüksek Hakimler ve Savcılar Kurulu diye bir kurul var. Yani iddia ve yargı birbiriyle bütünleşmiş vaziyette, ayrılmış yok, bunun içerisinde savunmanın yeri hiç yok. Adliyede yargıçlarla, savcılar birbirlerini meslektaş olarak görüyorlar ve savunmanın karşısında btnleşmişler. Böyle bir zihniyetle karşı karşıyayız, bu zihniyet yargılamaya değil, peşin hükme hazır bir zihniyet. Öyleyse bizim öncelikle yargıçlık ve savcılık müessesesinin üzerinde ciddi ciddi durmamız gerekir diye düşünüyorum.

Değerli arkadaşlar, biz şimdiye kadar yargıçların ve savcılarının haklarını hep savunduk ve savunmak görevimizdir, savunacağız; ama bunları eleştirmeyeceğiz anlamına gelmez. Ben 5 sene bulunduğum kentte İnsan Hakları Derneği Başkanlığını yaptım, 2 sene de İnsan Hakları Derneği Genel Yönetim Kurulu yeliği yaptım; ama bir şeyin farkındayım, o zamanlar polise ve jandarmaya işkenceden dolayı çok kızılıyordum, şimdi artık onlara kızmıyorum. Çünkü biliyorum ki, işkencede onlar nihayet bir maşa.

"Türkiye'de işkencenin kaynağı neresidir?" diye bakacak olursak, yargıda maalesef hukuk mantığını taşımayan mercilerin olduğunu görmekteyiz. Gözaltı süresini 24 saat olarak belirledi yasalar, şimdi Anayasamıza göre "4 güne kadar uzatılır" diyoruz. Tek sanıklı bir dava, 24 saat tutuyorlar arkadaşlar. Biz biliyoruz ki, mahkemeler günde 60 kişinin ifadesini alıyor, tek kişinin ifadesini almak için 24 saat bekleten, hatta bir 24 saat daha mehil veren cumhuriyet savcısı niye teslim ediyor sanığı? Zorla, baskı altına al, öttür, istediğin ifadeyi al diyê. Bu müessesenin üstüne gitmediğimiz sürece işkencenin önüne geçemeyiz. Biz polisle jandarmayla değil, onlara işkence yapması için göz yuman, hatta üstü kapalı emir veren müessesenin üstüne gitmek zorundayız.

Bugün cumhuriyet savcılığı müessesesi duruşmalarda ne işe yarıyor, sorabilir miyim size? Tanığın birisi geliyor, "olay oldu" diyor, birisi de geliyor, "ben oradaydım, böyle bir olay olmadı" diyor. Cumhuriyet savcısına "tanıkların beyanına ne dersiniz" diye soruyorlar, "bir diyeceğim yok" diyor. Dost, ikisinden birisini kabul et yahu, Nasrettin Hocanın hâkimliğine benzeyen bir durumla karşı karşıyayız. Cumhuriyet savcılığı müessesesinin düzelmemesi halinde bizim birtakım sorunların içinden çıkmamız mümkün değil.

Sayın Yücel Sayman, bundan önceki toplantılarda usul hukukuyla ilgili İstanbul'da bir toplantı yapılacağını söyledi, 2 sene geçti, henüz yapılmadı. Zannedersem bizim asıl sorunlarımızdan birisi usul hukuku. Bizi, bugünkü adliye düzeni, bugünkü yargı düzeni konu mankeni olarak kullanıyor, bakışı bu. Bunu içimize sindirmemiz gerekiyor, şimdiye kadar birtakım konularda hiç ses çıkarmadık, hiç; ama hiç ses çıkarmadık, sonuçta da durum bu.

Ceza yargılaması usulünde sanık her an müdafinin yardımını isteyebilir; ama duruşmada isteyemez. Neden isteyemez? Duruşmada sanığı psikolojik olarak etki altında bulundurulmuş bir mekânın içerisine hapsederler, avukatından uzak tutarlar, sonra da avukatı der ki, "bu beyanı kabul ediyor musun, etmiyor musun?" Neden kardeşim, avukatı sanığın yanında değil? Bu düzenlemeye bugüne kadar hiç itiraz etmedik. Kim itiraz etti? Avrupa İnsan Hakları Komisyonundan gelen insanlar Türkiye'deki bu düzenlemeyle ilgili tutanak tuttular, "bu neden" diye. Ama biz avukatlar, bugüne kadar buna hiç itiraz etmedik. Biz yine duruşmalarda her seferinde "gereği düşünüldü" denilince ayağa kalkıyoruz. Şimdi Samsun'da asliye ceza yargıçlığı yapan Adnan

isimli bir yargıç "siz niye ayağa kalkıyorsunuz?" diye sordu. Yasada açık, yalnız ceza yargılamasında hüküm fıkrası ayakta dinlenir, bir de yemin ayakta dinlenir. Başka hüküm var mı; yok. Niye ayağa kalkıyoruz? İşte böyle bir davranışın içerisinde birileri kendilerini bizden üstün görüyorlar.

Arkadaşlar, Avukatlık Kanununun 1. Maddesini önce biz içimize sindirelim. Avukatlık Kanununun 1. Maddesinde yargının unsurlarından olarak kabul edilmiş savunma ve onu avukatların temsil edeceği kabul edilmiş. Eğer biz cumhuriyet savcısının duruşmada bizden yukarıda oturmasını kabul etmeye hâlâ devam edersek sonuçta bu olaylarla karşı karşıya kalırız.

Değerli arkadaşlar, bugün Anayasada ikinci bir değişiklik paketinin hazırlanmakta olduğunu görmekteyiz. Yargıyla ilgili bölüme Türkiye Barolar Birliği mutlaka ağırlığını koymak zorunda. Bugün bağımsız olmayan, kanuna karşı, kanun dışı emirleri uygulayan bir savcılık makamıyla karşı karşıyayız.

Bir anımı daha anlatmak isterim: Bu olaylar oldu, birtakım meslektaşlarımız da "mutlaka cezaevine girmek istiyoruz" diyorlar, hatta beni ceza tehdidi altında kendilerini mesleği yaptırılmamakla suçlayan birtakım arkadaşlar var. Biz de Denizli Barosu olarak cumhuriyet savcısını, cumhuriyet savcısına şikâyet etmeye karar verdik. Bir şikâyet dilekçesi yazdık ve Deniz Cumhuriyet Başsavcısını Cumhuriyet Başsavcısına şikâyet ettik. Savcı, dilekçemizi eline aldı, güldü, "ne yapıyorsunuz şimdi?" dedi, "sizi, size şikâyet ediyoruz" dedik, olay bu. Tabii ben buraya gelmeden önce yine hazırlık evrakına baktık, kayda geçmemiş o başsavcının sumeninin içerisinde muhtemelen o dilekçe duruyor.

Değerli arkadaşlar, biz bu Anayasa değişikliğinin içerisinde mutlaka ağırlığımızı koymak zorundayız. Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun mutlaka değiştirilmesi gerekiyor, gerekiyorsa Hâkimler Kurulu ayrı, Savcılar Kurulu ayrı olsun. Unutmamak gerekir, savcıların yaptığı kamunun avukatlığıdır, onlar eğer yargının bir bütünlüğü içerisinde, elbette yargının bir bütünlüğü içerisinde yerleri vardır; ama yargıyla bütünleşen bir düzenin içerisindeyse bunu bizim işaret etmemiz ve buna karşı savaşım vermemiz mutlak gerekmektedir diye düşünüyorum.

Değerli arkadaşlar, şu anda almış olduğumuz kararı sizlere bildirdik, biz üst aramanın bugünkü yasalara aykırı olduğuna

inanıyoruz, üstünü aratan avukatın disiplin suçu işlediğini, yalnız Denizli Barosunun değil, işin gereği olduğuna inanıyoruz ve bunun mutlaka uygulanması gerektiğine inanıyoruz. Eğer bu uygulama biraz daha devam ederse, Türkiye baroları gerekli tepkiyi göstermemeye devam ederse, bu olayı içine sindirmeye devam edecek olursa, ben Denizli Barosu Başkanı olarak zannedersem son defa yanınızda olacağım. Çünkü şu anda hukuk dışı bir duruma yenilmek hiç istemiyorum, yenilen başkan olmak da hiç istemiyorum. Eğer bu durum meydana gelecek olursa, ben onurumu korumak için zannedersem başkanlıktan ayrılmak zorunda kalacağım.

Saygılar sunarım. (Alkışlar)

BAŞKAN- Teşekkür ederiz Sayın Aycan.

Söz sırası İzmir Barosu Başkanımız Sayın Av. Noyan Özkan'da

Sayın Özkan, buyurun.

Av. NOYAN ÖZKAN (İzmir Barosu Başkanı)- Sayın Başkan, sayın başkanlar; hepinizi saygıyla selamlıyorum. Gündem ve Sayın Başkanın açıklamaları doğrultusunda İzmir Barosunun görüşlerini sunmaya çalışacağım.

Bu son olarak Türkiye Büyük Millet Meclisi gündemine indirilen Türk Ceza Kanunuyla Hapishane ve Tevkifevlerinin İdaresi Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı, 1. Madde, bununla ilgili olarak benden evvel konuşan Sayın Ağrı ve Adana ve diğer baro başkanlarının eleştirilerine aynen katılıyoruz. Gerçekten bu yasa tasarısı bizim yaklaşık 2-3 yıldır uğraştığımız antidemokratik savunma hakkına kökten karşı olan ve hepimizi üzen ve son olarak da Sayın Denizli Barosu Başkanını da çok üzen bu üçlü protokolü yasal hale getirecektir. Karşımızda bir protokol varken, bununla demokratik tepkilerle veya Danıştay'daki davalarla uğraşırken karşımıza bir de yasa gelecektir. Ben bunu bu kadar özetliyorum, buna karşı çok sert tepki verilmelidir, hukuki teknik açısından da gerekçelerimiz mevcuttur, sayın başkanlar demin gayet güzel izah ettiler. Hatta biz yakın bir süre önce bu olayın ivediliğini de dikkate alarak İstanbul'da, Ankara, İstanbul, İzmir, Antalya Baroları bir anda toplandık ve bu yasanın çıkmaması için ve buna karşı tepki

gösterilmesi için bir basın toplantısı yaptık. Bu konularda da basın, ciddi ve gizli bir sansür uygulamaktadır, burada da gerçekten büyük bir sorunumuz var. Ancak buna karşı çıkmamız lazım.

İkinci konu, izleme kurullarıyla ilgili olarak Sayın Manisa Barosu Başkanını dinledik, diğer sayın başkanlar da il uygulamalarını anlatacaklardır. Bizim de ciddi bir sorunumuz oldu, biz izleme kurulunu baştan beri hassasiyetle takip ediyorduk. Zaten İzmir Barosunun Yönetim Kurulu kararıyla kurulmuş olan Cezaevi İzleme Komisyonu var, yaklaşık 2-3 yıldır aktif olarak gönüllü bir şekilde faaliyet gösteriyordu. Başsavcı ve Adalet Komisyonu ile yaptığım görüşmelerde bu izleme kuruluna bizim çok ciddi bir şekilde yaklaştığımızı, bunda yer almak istediğimizi defalarca belirtmiştim. Bizden bir yazıyla barodan beş kişinin ismini istediler, başka meslek odalarından da istemişler, sonradan özgeçmişlerini de istediler, bunları da gönderdik. Fakat sonradan bir izleme kurulu seçtiler ki, gerçekten hepimizi üzdü ve bir yerde de hayret içinde kaldık. Bir kere baromuzdan hiçbir meslektaşımız seçilmemişti, yani baronun gösterdiği listeden seçilmemişti, genel olarak baroda yeni başlayan iki-üçü senedir başlayan bir adalet müfettişini seçmişler baro üyesi. Yine bir baro üyesi bir profesör var, ceza profesörü, onları seçmişler. Bu kişilerle ilgili olarak fazla üzerinde durmuyoruz. Fakat bu seçilen kişiler arasında bir de kişiliği son derece tartışmalı olan Ankara'dan emekli Başsavcı Melih Tarı var; Melih Tarı, İzmir'de 1995 yılında başsavcı olarak görev yapıyordu ve Buca Cezaevinde 3 kişinin öldürüldüğü ve çok ciddi bir olaydır, cezaevlerindeki bu ölümlü olayların hemen hemen başlangıcı gibidir, bu olay da çok ciddi ve tartışmalı bir konumdaydı. O zaman hakkında defalarca suç duyurusunda bulunuldu. Ancak biliyorsunuz, çok üst düzeyde bürokratlar veya milletvekilleri hakkında yapılan suç duyuruları Türkiye'de pek sonuca ulaşamıyor ve bu kişiyi de izleme kuruluna seçmişler. Tepki gösterdik, yerel basında da yer aldı, evvelki gün Adalet Komisyonu açıklama yapmışlar, onlar da işte mevcut kanun ve yönetmelikten yola çıkarak "bizim yaptığımız bunlara uygundur, baronun açıklamasını da esefle karşılıyoruz" filan diyorlar.

Türkiye Barolar Birliği yönetimini, Manisa, İzmir ve diğer bu konularda sorunu olan baroların yanında görmek istiyorum. Konu ciddidir, bu izleme kurulları baştan böyle başlarsa, benim tabirimce baştan sakat doğmuş çocuktur.

Bu Yargıtay'ın bir vakıf kanalıyla İnternet ortamında web sitesinden veyahut da e-mail yoluyla kararlarını ücret karşılığıyla kamuya sunması meselesi konusunda Sayın Barolar Birliği Başkanlığına yaptığımız yazışmaları ilettim. Biz konuda epeyce önceden 12 Ocak 1999 yılında tüm yüksek mahkeme başkanlarına, Adalet Bakanlığına ve Türkiye'deki tüm ilgili kurumlara bir an önce web sitelerini oluşturmaları ve yüksek mahkeme kararlarını ve Türkiye ve uluslararası mevzuatı herkese ücretsiz olarak yayınlamaları konusunda ciddi taleplerimiz olmuştu.

Sonradan yine ekim ayında, 16 Ekimde, Yargıtay Başkanı Sayın Sami Selçuk'a başvurumuz oldu. Yani bu ücretle web sitesinden kararların iletilmesi konusundaki tepkimizi ilettik. Çünkü bir gerçek var; bugün İnternet'e girdiğinizde Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararlarına Amerika'daki bırakınız yüksek mahkeme kararlarını, bütün bölgesel mahkeme kararlarına bile çok rahat girebiliyorsunuz, inceliyorsunuz, hiçbir ücrete tabi değil, bu kesin. Mevzuat zaten ücretsiz, bu konuda zaten Avrupa Parlamentosunun Bakanlar Komitesinin kararları da var. Burada Yargıtay'ın bu üslubu, yani buradaki ticari üslubu hakikaten şaşırtıyor, üzüyor. Buna sert tepki vermek lazım; yani bu öyle basit bir konu değildir. Yaptığımız araştırmaları Sayın Yönetime gönderdik, şimdi bu konuda bilgi özgürlüğü yasaları biliyorsunuz, hazırlandı, hatta bir ara Başbakan web sitesinde de vardı ve bilgi edinme, bilgi erişim hakkında bir kanun tasarısı da Türkiye'de hazırlanmıştı. Ancak sonradan neden sonra kadük oldu, kimse üzerinde durmadı ve burada da tuhaf ifadeler, telif haklarından filan bahsediyor. O zaman avukatlar da Yargıtay'a giden dosyalardan telif hakkı mı isteyecek? Bu Yargıtay Genel Sekreterinin yazılarında böyle komik şeyler var.

Avukatlara yapılan saldırılar konusunda Türkiye Barolar Birliğinin ve sayın başkanların istikrarlı ve ciddi müdahaleleri hepimizi sevindiriyor, bu bakımdan hepsine teşekkür ediyorum, detayına girmeyeceğim.

Yine genel olarak Sayın Başkanın açıklamalarıyla ilgili olarak zamanınızı almadan çok kısa bazı konulara girmek istiyorum. Şu anda gündemde bana göre çok önemli olan ve Yönetimimizi de çok meşgul eden adli yardım konusu vardır. Biliyorsunuz, 1992'de CMUK çıktı, senelerce tartışıldı, hâlâ CMUK

düşmanlarıyla uğraşyoruz. Şu anda da ciddi bir bütçe aktarılacak barolara. Araç, mekân, donanım açısından tereddütlerimiz var; yani para gelmiyor diye şu anda yapılan açıklamalar bu tereddütlerimizi giderecek nitelikte, adli yardım paralarının bir an önce bize iletilmesi lazım. Geçen toplantıda sunmuştum, yönetmelik bu şekliyle çıktı; ama her zaman için yönetmelikte yanlış maddeler Barolar Birliği Yönetimi tarafından geri alınabilir. Bu adli yardım paralarının yüzde 25'inin merkeze toplanmasına ilişkin yönetmelik maddesi yanlıştır, kanuna aykırıdır, sayın Yönetim bunu yine tekrar değerlendirsin. Bu paranın burada kalmasına gerek yoktur, adli yardımda kullanılacaktır para. Türkiye Barolar Birliğinin Yönetimi de adli yardım yapacak bir kurum değildir, adli yardımı barolar yapacaktır, çok net bir maddedir. Yaklaşık 5-6 avukat arkadaşımız baromuzu başvurdu, bu konuda idari yargıya gideceklerini söylüyor, biz kendilerine 60 günlük süre olduğunu ve durmaları gerektiğini en azından Türkiye Barolar Birliği yönetiminin bu konuda tekrar değerlendirme yapabileceğini söylüyoruz.

Kimlik konusuna gelmek istiyorum: İçerde de arkadaşlarımız gösterdiler, kimlik konusunda biz sorunlarımızı ortaklaşa çözmek için buradayız, yani Barolar Birliği bu amaçla kurulmuş bir kurum. Bu konuda ben geçen toplantıda yanlış algılamadıysam, hemen hemen baro başkanlarının müşterek bir görüşü oluştu, bazı konularda tabii ki ayrı düşüneceğiz, birbirimizi eleştireceğiz, çok doğal, hepimiz hukukçuyuz, tartışacağız. Fakat kimlik konusunda tamam, Türkiye Barolar Birliği kimliği düzenlesin, bassın; ama "barolar versin ve baro başkanları ve baro başkanlığını temsil eden mühür bu kimlikte net ve açık bir şekilde yer alsın" şeklinde genel olarak başkanlar arasında burada bir görüş oluştu. Artı biz bu görüşü defalarca Sayın Yönetime bildirdik, kimliklerin mevcut düzenlenmesi ve basılması bizim açımızdan kabul edilemez durumdadır ve İzmir Barosu Yönetimi Türkiye Barolar Birliğinden şu anda kimlik alımını durdurmuştur, kendi kimliğini dağıtmaktadır.

Bu konuda da Sayın Yönetimin yeniden değerlendirme yapacağını ve bu kadar basit bir konuda en azından burada da müşterek kanaat oluşmuş bir konuda bir çözüme ulaşacağına inanıyorum, yoksak öbür büyük sorunlarımızı çözemeyiz. Yani kimlik konusu da çok basit bir olay değil, baroların bağımsızlığıyla

ilgili bir olaydır, biçimsel görülebilir. Yönetimden bu konuda yeniden değerlendirme rica ediyoruz.

Web sitesinin kurulacağını öğrendik: bir hafta 10 gün içinde faaliyete geçecekmiş, buna çok sevindim. Çünkü bazı konuları sonradan haber alıyoruz. Yönetime katılma ve şeffaflık ilkesi açısından -ki bizim oluşumumuzdur Türkiye Barolar Birliği- en azından Barolar Birliği Yönetim Kurulu kararlarının buradan giden önerilerin, yani bir Denizli Barosunun sorunun veya Diyarbakır gibi bölge barolarının olağanüstü hal sorunuyla ilgili girişimlerinin veyahut da bir Antalya Barosunun son bir yönetim kurulu var. İşte "Türkiye'deki her yerdeki adli araç, gereç, personel tespit edilsin, ihtiyaç tespit edilsin" gibi bir Yönetim Kurulu kararı almıştır. Bursa Barosu, kimlik konusunda bir Yönetim Kurulu kararı almıştı, göndermişti; yani bir bilgi akışı açısından gerçekten zor oluyor, postayla her yere getirip götürmek, bunları e-mail ortamında birbirimize getirip iletmek, götürmek çok kolay olacaktır. Bu web sitesinin iyi yönetilmesini istiyoruz, şeffaf olmasını istiyoruz, tüm yönetim kurulu kararlarının gecikmeden yer almasını istiyoruz.

Sayın başkanlar, değerli Yönetim Kurulu üyeleri, Birlik üyeleri; son olarak yine bu Afganistan'daki müdahaleyle ilgili olarak birkaç şey söylemek istiyorum. Çünkü bu konuya geçen sefer de gündeme getirdim, burada olaylar gerçekten çok ciddi bir şekilde seyrediyor. Bizim sadece bu Afganistan'daki ABD askeri müdahalesine katkıda bulunmak yolundaki Bakanlar Kurulu kararları dışında Genel Kurmaya yetki veren bir karar daha çıktı geçenlerde. Yani Türkiye, bu işin içine iyice girdi; fakat Amerika'nın da söylemi değişti, artık Afganistan'dan değil, öbür ülkelerden çok ciddi bir şekilde bahsetmeye başladı. Yarın öbür gün sınır komşularımız veya diğer 4-5 ülke gündemde ve biz de bunlarla birlikte savaşa mı giriyoruz? Ciddi bir ortam ve bu arada da Türkiye'de her yerde "işte bakın, savaş ortamı var; görüyorsunuz, tüm dünya terörizme karşı savaşıyor, durun bakalım, susun" temel hak ve özgürlükler konusunda ciddi bir kısıtlama baş göstermiş durumda. Bunları teorik olarak konuşuyorduk, şimdi pratik olarak görüyoruz.

Sayın başkanlar, bu arada bilgi olarak veriyorum; Ankara, İstanbul, İzmir, Antalya Baroları karşılıklı görüşme, bir sempozyumda da özellikle buluşma ortamından da hareket ederek, bu Bakanlar Kurulunun Afganistan'a asker gönderme

yolundaki kararı ve sonradan da Genel Kurmaya yine yetki veren bir kararının iptali ve yürütmesinin durdurulması amacıyla bunun kamu yararına, toplum yararına aykırı olduğu, Birleşmiş Milletler ve NATO sözleşmelerine aykırı olduğu gerekçesiyle bir dava açıldılar. Danıştay'da açıldı bu dava, yanılmıyorsam bu geçtiğimiz hafta başında, daha doğrusu bu hafta başında 3 veya 4 aralık günü açıldı. Dosya numarası ve dava dilekçesi metni, Ankara, İstanbul veya İzmir, Antalya Barolarından temin edilebilir. Sayın başkanlar veya Birlik Yönetimi bu davaya müdahil olabilir, bu konuyu son derece ciddi görüyoruz.

Bu konuda, temel hak ve özgürlüklerin kısıtlanmasındaki gelişim konusunda enteresan bir metin var elimde. Enteresan değil, herkesin bildiği bir metin de, bunu okuyunca hakikaten hayret ettim ve üzüldüm. Biliyorsunuz, kamuoyuna çok yansıdı bu DGM Kuruluş ve Yargılama Usulleri Hakkındaki Kanun ve bunun Cumhurbaşkanı tarafından vetosu konusu. Bu genel olarak "çetelere özgürlük veriliyor, Adalet Bakanlığı yanlış yapıyor, Cumhurbaşkanı doğru yapıyor" gibi bir imaj var ve netice olarak Meclis yine bunu kabul etmiş. Fakat özellikle şunu söylemek istiyorum: İzmir Barosunun, Cumhurbaşkanı'nın desteklenmesi yolunda Genel Kurul kararı vardır ve şimdiye kadar en azından hukuk devletinin yerleşmesi açısından son derece düzgün bir çizgi yürütmüştür. Fakat bu veto gerekçesinde hiç de ummadığımız, gerçekten bizi şaşırtan ibareler vardır. Bu gerekçe 9 sayfalıktır, maalesef basına tam yansımamıştır; yani basın, daha ziyade istediği yerleri vermiştir.

Ben burada birkaç şeye işaret etmek istiyorum. Mesela, burada Adalet Bakanlığı ve Meclisten gelen gerekçede, "bu işi DGM'ler üzerinde buradan alalım. Nedir; iş yükü fazla, DGM'lerin iş yükü fazla, normal mahkemelere verelim" diyor; yani onun gerekçesidir, tabii tartışılır. Cumhurbaşkanlığı da, "buna ne lüzum var, yani iş yükünün fazlalığını ileri sürmeye? Yeni Devlet Güvenlik Mahkemeleri açılır ve bu sorun çözülür" diyor. Çok üzücü bir şey. Bu gerekçe, Türkiye'de Devlet Güvenlik Mahkemelerinin meşruiyetini tam bir şekilde kabul eden ve bunu âdeta son derece güçlendiren bir gerekçedir.

Bir diğer husus, buna da hayret ettim, bu 11 Eylül sonrasıyla ilgili gelişmelerle ilgili olarak oradan geldim zaten konuya. Gerekçede, yani "Devlet Güvenlik Mahkemeleri neden

gereklidir, neden bu suçlar, terörle mücadele filan Devlet Güvenlik Mahkemelerinde görülmelidir, normal mahkemelere verilmelidir" denilirken, birdenbire bir paragrafta "ancak 11 Eylül 2001 günü Amerika Birleşik Devletlerinde yaşanan terör olayları bütün dünyayı uluslararası terörizm konusunda yeni tanımlamalar yapmaya ve terörle savaşında ortak yeni düzenler geliştirmeye yöneltmiş, bilgi ve teknoloji çağını yaşayan dünya düzenine yönelik öncelikli tehdidin terörizm olduğunun kabulünü zorunlu kılmıştır." Şimdi bunun ne alakası var bu kanunda? Yani 11 Eylülde Amerika Birleşik Devletlerinde yaşanan terör olayının bu kanun gerekçesinde ne işi var, bu da anlaşılmalı değildir.

Sayın Birlik Yönetiminin bu konuda da belli ölçüde naçizane dikkatlerini çekmek istiyorum. Cumhurbaşkanı tabii ki destekliyoruz, yani şu ana kadar da çok düzgün bir çizmiştir; ama bu şahinlerin, özellikle başta savaş çığılığı atan medyamızın, yani büyük medyamızın -bu da acı bir gerçek- âdeta onlara paralel paragrafların, Sayın Cumhurbaşkanının veto gerekçesinde yer alması da hiç de hoş olmamıştır diye düşünüyorum.

Saygılarımla. (Alkışlar)

OTURUM BAŞKANI- Sayın Özkan, çok teşekkür ediyoruz.

Söz sırası Edirne Barosu Başkanımız Sn. Av. Rifat Çulha'da.

Sayın Çulha, buyurun.

Av. RIFAT ÇULHA (Edirne Barosu Başkanı)- Değerli Birlik önceki başkanları, şu andaki Yönetim Kurulu üyeleri ve değerli arkadaşlarım; Balkanlardan kâr, soğuk ve buzu Edirne'de bırakarak, Edirne Barosunun sıcak sevgi ve saygılarını getirdim.

Elimindeki gündemde, Türk Ceza Kanunuyla Hapishane ve Tevkifevlerinin İdaresi Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Tasarısıyla ilgili olarak benden önce konuşan tüm baro başkanı arkadaşlarımızın görüşüne aynen katılıyoruz. Bu yasa tasarısında yaz ayları içerisinde ufak bir oynama, teknik bir oynama yapıldığı da acı bir gerçek. Ben geçen toplantıda böyle bir taslağın olduğunu söylemişim; fakat birçok arkadaşımız, hatta Birlik Yönetimi böyle bir taslaktan haberdar olmadığını söylemişti yanlış anımsamıyorsam. O taslakta şu vardı: "X-RAY cihazı bulunmayan yerlerde elle arama yapılır" deyip "ancak" diyordu ki;

"ancak" Türk hukuk literatüründe yasa yapılanmasında sıkça kullanılan bir kelime. O "ancak" sözcüğünün içerisinde yargıçlar, savcılar, cezaevi müdürleri, oradaki eğitici kadro ve avukatların üstlerinin elle dahi aranmayacağı tümcesi vardı.

Adalet Bakanının Edirne'deki Baromuzu ziyareti sırasında üçlü protokole ilişkin yeni Avukatlık Yasasındaki "arama yapılamaz" kuralının buyuruculuğu karşısında üçlü protokolün geçersiz kalıp kalmadığını sordüğümüzda, bu yasa tasarısında biraz önce söylediğim tümcenin bulunduğunu ve bu sıkıntının da aşıldığını söylemişti. Ama ne olduysa oldu, kuşlar, kargalar, bir yerden birileri el attı, müdahale etti ve o "ancak" ortadan kalktı. Komisyon başkanı değerli bir meslektaşımız, Avukatlık Yasasının çıkmasında büyük emeği bulunan kişi, bu değerli meslektaşımızın bu tümceyi neden ve hangi gerekçelerle çıkartıldığını açıklaması veyahut da muhalefeti olup olmadığının da sorulması gerektiği inancındayım.

Sayın Denizli Barosu Başkanının X-RAY cihazına dahi karşı çıkmasını, Anayasa değişikliği karşısında "avukatın üstü aranamaz" kuralını herhalde sadece ceza ve tevkifevleriyle ilgili bir arama olarak kullandığını sanıyorum. Bunda bir yanlışlık var mı efendim? Yoksa, örneğin havaalanında bir cihazdan geçiyorsunuz, örneğin genel bir mağazaya geçerken o aygıtlardan geçiyorsunuz. O zaman biz avukatların o cihazlara da karşı çıkması gibi, biraz da toplumla ters düşen bir davranış içerisine gireriz gibime geliyor. O cihazı bırakın, dursun, elle aramaya, evet, karşı çikalım.

İzleme kurulları; efendim, izleme kurullarının oluşumunda öncelikle insan hakları il kurullarının oluşumu üzerinde sanıyorum ki barolarımız bu konuda ne bir yakınma, ne bir gelişme veyahut da uğraşları hakkında ne bundan önceki toplantıda ne de şimdiye kadar izlediklerimizde pek bilgi vermediler. İnsan hakları il kurullarının oluşumu açısından biz Edirne'de bir sıkıntı çekmedik. Oluşumda, Trakya Üniversitesi, Edirne Belediyesi Başkanlığı, Baro Başkanlığı, Tabip Odası Başkanlığı ve sivil toplum örgütlerinden oluşan o kurul, kıvançla söyleyebilirim ki ödünsüz bir şekilde ve Türkiye'de örnek bir şekilde çalışmakta. O kurulda 1 yıl içerisinde, kurulduğu günden bugüne kadar, başta kolluk kuvvetleri olmak üzere ve insan haklarının bir eğitim meselesi olduğu göz önünde bulundurularak tüm öğretim kadrolarının da eğitimden geçirilmesi

baro ve üniversitenin işbirliğiyle sağlanmış ve periyodik bütün eğitimler tamamlanmıştır.

Edirne'de ilçeler dahil tüm öğretmenlerimizi insan hakları konusunda öğrencilerini bilinçlendirmek yolunda Trakya Üniversitesiyle beraber, arkadaşlarımızla ve meslektaşlarımızla beraber eğitimden geçiriyoruz ve geçirmeye devam ediyoruz. Kolluk kuvvetlerinin eğitimi konusunda da Edirne'deki kolluk kuvvetleri, Edirne Valiliğinin bu konuda gösterdiği duyarlılıkla ve eşyumuyla 100'er kişilik gruplar halinde hemen hemen her ay bir eğitimden geçmektedirler. En son bir faaliyeti size açıklayayım: Anayasada yapılan son değişiklikler karşısında, kolluk kuvvetlerinin durumu hakkında, İstanbul Üniversitesi Ceza Usul Kürsüsünden Prof. Erdener Yurtcan geldi ve 500 kişiye yakın bir gruba, hâkimlerimiz ve savcılarımıza bu konuda açıklama yaptı. Bu kurulların çalışmasına baroların doğrudan katkıda bulunması ve bu kurulları çalıştırması gerekiyor.

İzleme Kuruluna gelince, İzleme Kurulu açısından biz bir sıkıntı çekmedik. Burada belki de Türkiye'de insan hak ve ihlallerinin ana gerekçelerinin mahkeme kararlarında da, yani Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararlarında da görüldüğü gibi, genel olarak mevzuattan değil; uygulamadan kaynaklandığı acı bir gerçek, uygulamanın altında eğitim noksanlığının yattığı da bir gerçek. Şunu da söyleyebilirim: Türkiye'de mevzuat açısından belki de bizim en büyük noksanımız o ve Türkiye Barolar Birliğinin değerli yöneticilerinden özellikle dış ilişkiler bakımından mukayeseli hukuk araştırması yapılarak, insan haklarının ihlaliyle suçlanan ülkemizdeki mevzuatla bizleri bu şekilde suçlayanların mevzuatları arasında bir mukayeseli çalışma yapmasını ve bunu bizlere duyurmasını diliyoruz. Bu konuda yapılan uluslararası toplantılara katılan arkadaşlarımızı, tebliğ sunan meslektaşlarımızı görüyoruz; ama maalesef çok az katılım var. Amasya'dan, Adana'dan, İzmir'den katılan değerli meslektaşlarımız var; ama bu katkıların az olduğunu görüyoruz.

Yine burada bir şeyi de yinelemek istiyorum, bir üzüntüdür. Türkiye Barolar Birliğinin dünkü toplantısında hukukçu sayısı, avukat sayısı maalesef diğer izleyicilerden daha azdı. Belki hafta içine denk gelmesi, bir eşyumu sağlanamaması nedeniyle oldu zannediyorum; ama dünkü toplantıda avukat sayısının az olması beni üzdü.

İzleme Kurullarının oluşumunda, biz bu konuda İnsan Hakları İl Kurulunun uyumlu çalışması sonucunda değerlendirmeyi Adalet Komisyonu Başkanlığı, Cumhuriyet Başsavcılığı ve baro başkanlığı olarak bir uyum içerisinde yaptık. Bizim gösterdiğimiz 3 aday, barodan bir avukat, Trakya Üniversitesi Adli Tıp Kürsüsü Ana Bilim Dalı Başkanı ve yine Trakya Üniversitesinde görevli 2 profesör bu kurula girdiler. Bir din adamının girmesini arzu ettiler, il müftüsü de katıldı. Bu konuda İl İzleme Kurulunun, Cezaevi İzleme Kurulunun bizdeki oluşumu, diğer arkadaşlarımızın anlattığı hakikaten çok geçerli gerekçelere dayanan olumsuzlukları biz yaşamadık. Bu bakımdan biz biraz şanslıyız gibi geliyor. Biz doğrudan bir müdahaleyle, aday filan şey yapmadan, doğrudan bizim önerilerimizi Sayın Adalet Komisyonu Başkanı ve Cumhuriyet Başsavcısı kabul ettiler. Belki de 68 kuşağından filan olmanın yararı var.

Yargıtay kararlarının şirket aracılığıyla pazarlanması konusuna gelince, tabii bir vakıftır, vakıf bir para kazanmak isteyebilir. Ama daha önce konuşan değerli başkanlarımdan İzmir Barosu Başkanı Sayın Özkan'ın da dediği gibi, savunmanın temelinde bilgilendirme yatar. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin artık içtihat haline gelmiş kararlarında da sanığın ve müdafinin müdafaa görevini yaparken bilgilenebilmesi, bilgilendirilmesinin esas olduğu göz ardı edilmemelidir ve bu bilgiye ulaşmanın da bedeli yoktur. Bu nedenle hem de Türkiye Barolar Birliğine bir komisyon teklifi biçiminde önerilen teklifin hem barolarımız ve hem de Birliğimiz açısından pek de kabulü gerektirecek bir saygınlıkta olmadığı görüşünderiz. Bir de sanki çok önemli ve çok kısa bir sürede yerine getirilecekmiş gibi, "görüşünüzün 1 hafta içerisinde bildirilmesi..." Ne olur, Türkiye Barolar Birliği bildirmezse ne olur? Kime pazarlayacak bu bilgiyi; Türkiye'de mevcut 40 bin avukata pazarlayacak. Adalet Bakanlığı Vakfı pazarlayacak yer bulamıyor, bu işe bir yerden girmeye mecbur. Türkiye Barolar Birliği sevgili yöneticilerinin, sanıyorum ki diğer arkadaşlarımızın da ortak yargısıdır; bu öneriyi, biraz önce söylediğim bilgilendirme hakkına bir saldırı niteliğinde olduğunu ileri sürerek reddetmesini diliyoruz.

Devlet Güvenlik Mahkemelerinin bazı suçlara bakmasını önlemeye ilişkin yeni yasadaki Cumhurbaşkanının gerekçesine biz de Edirne Barosu olarak katılmıyoruz. İlk konuşmacı sevgili Ağrı Barosu Başkanının dediği gibi, Türk hukukçuları başından beri

Devlet Güvenlik Mahkemesinin meşru olmadığı ve hiçbir biçimde kabul edilemeyeceği savını ileri sürerken, bazı suçların buradan çıkartılmasını "hayır, çıkartılmasın, bu mahkemenin görev alanı içerisinde kalsın" demesi bizce bir çelişkidir. Hele hele sevgili Cumhurbaşkanı'nın -ki, birçok eylemine ve kararına gönülden katıldığımız Cumhurbaşkanı'nın- gerekçelerinin pek de tutarlı ve hukuka bizce uygun görünmeyen gerekçelerini dayanmak ve savunmak olası değil. Bu nedenle Devlet Güvenlik Mahkemelerinin Türk hukuk dünyasından tümden kalkması gerektiğini savunurken, birtakım olayların orada kalmasını savunmak bir çelişkidir bizce.

Avukatlara yapılan saldırılara gelince; avukatlara yapılan saldırılarda vefat eden arkadaşlarımıza tekrar tekrar başsağlığı diliyoruz, yaralananlara da acil şifalar diliyoruz. Tabii onlar fiziksel açıdan yaralandılar; ama Türk hukukçuları, Türk savunmanları gönüllerinden yaralandılar. Biz bu acıyı en az değerli baro başkanları ve bu işten doğrudan zarar görenler kadar çekiyoruz. Yöremizde de avukatlara saldırılar yapıldı. Örneğin, bir avukat arkadaşımıza muhafaza tedbiriyle getirdiği traktöre ve icra memuruna adam kamyonla geldi, şarampolde vurdu. Biz bunu Türkiye Barolar Birliğine iletmedik, biz orada derhal olaya müdahale ederek 2 sanığın hemen tutuklanmasını ve heyete yapılan bir saldırı gibi cezalandırılması istemiyle başvurduk ve tutuklu da uzun müddet, yaklaşık 2-2,5 ay kadar tutuklu kaldılar ve yargılama devam ediyor.

Son bir olayda da icra memurunun ve bir avukat arkadaşımızın muhafaza tedbiri olarak gittikleri bir olayda, bir kömür deposundaki olayda -ki, 3 polis memuruyla gidilen bir olay-borçlunun ve yakınlarının saldırgan tutumları karşısında istenilen takviye kuvveti, ekipler amirliğinden 12 polis daha olay yerine gelir ve toplam 15 polisin bulunduğu bir ortamda yine borçlu ve yakınları saldırgan tutumlarını devam ettirirler. Polislerimiz orada bir tiyatro seyrederek gibi olayı seyrederek. Bize iletildiği zaman derhal emniyet müdürlüğüyle bu konuda temasa geçilmiştir. Olay cuma günü oldu, cumartesi günü emniyet müdür yardımcıları, yakınları avukat ve icra memurunun beyanları doğrultusunda o 12 polisi "biz el alemin alacak memuru muyuz, bu işlerle mi uğraşacağız" diyen Edirne Ekipler Amirliği, pazar günü derhal görevden alınarak bir karakolda, deyim yerindeyse bekçi

durumuna sokulmuştur. Burada doğrudan bir uğraş, doğrudan bir çabayla bazı işler hallediliyor.

Barolar Birliğinin göndermiş olduğu son genelge hakikaten önemlidir. Gerek icra memurları, maalesef avukat arkadaşlarımız, meslektaşlarımız ve kolluk kuvvetleri İcra İflas Kanununun 80 ve 81. Maddedeki hükümlerini iyi bilememekte, kullanamamakta. Özellikle icra görevlilerinin; yani devletin cebri icrasını, devletin üstün gücünü göstermek yükümlülüğünde bulunan memurların pek de başvurmamak istemeyip avukatla yurttışı karşı karşıya bırakan basit bir şark kurnazlığıyla davranışlarının engellenmesi için bir eğitimin acilen yapılması istenildi. Önümüzdeki çarşamba günü Edirne'de biz bu konuda Cumhuriyet Başsavcılığı, icra memurları müdürleri ve kolluk kuvvetlerinin asayişle ilgili birimlerinin hazır bulunacağı bir eğitim çalışmasını derhal yapıyoruz. Bu çalışmanın yapılmasında hakikaten büyük yarar var. İcra memurları görevlerini yerine getirmiyorlar, avukat arkadaşlarımız bu konuda icra memurlarına yönelik daha sonraki birtakım işlemlerin ön hesabını yaptığını üzülerek sandığım bir davranış içerisinde biraz da ödün veriyorlar. Bu ödünün mutlaka ortadan kalkması, icra memurlarının gerekli kamusal görevlerini yerine getirmeleri yolunda baskıyı yapmaları asıl görevleridir. Aksi takdirde taş, doğrudan doğruya kurşun biçimde yüreğine ve yüreğimize saplanmaktadır.

Avukatlara yapılan saldırıların son bulmayacağı da bir gerçektir, çünkü savunmaya gerekli özen ve önem verilmemektedir bizim hukukumuzda. Türkiye Barolar Birliği Üst Yönetiminden bir dileğim var; mevzuat dedik, Ceza Usul Yasamız tümünden değişiyor. Ceza Usul Yasası da hep yıllardır özlediğimiz çapraz sorguya yüzde 75 benzeyen bir sistem var taslakta, bu önemli bir gelişme. Bu taslak üzerinde Türkiye Barolar Birliğinin, uzman hukukçular, bu yasayı hazırlayanlar veya yasa taslağı hakkında bilgisi olanlarla birtakım üniversitelerin periyodik olarak yaptıkları çalışmaları tüm barolara duyurarak katılımlarının sağlanması gerektiği inancındayım. İstanbul'da Yeditepe Üniversitesi ve Marmara Üniversitesinin bu konuda hakikaten değerli çalışmaları var, bunlardan birisi yakında Ankara'da yapılacak. Sayın Özkan, daha sonraki de yanılmıyorsam İzmir'de yapılacak. Değil mi efendim? Onların programlarında öyle bir

çalışma var, hatta sizin bir tebliğiniz de programda gözüküyordu, İstanbul'daydı, bu çalışmanın yapılması önemli.

Çapraz sorgu, Anglo Amerikan sistemi yalnız ülkeye değil, kara Avrupa'sına da giriyor. Hollanda'nın "Matrah Projesi" altında Avrupa'dan kaynaklandığı bir sistemde Hollanda ve Almanya bu konuda eğitim çalışmalarını yapıyorlar. Kara Avrupa'sındaki o sistem değişiyor, çapraz sorgu Türk hukuk sistemine giriyor. Ama nasıl girecek, işlevi nasıl olacak, hangi yazışma tekniği, hangi salon, kaç dava sayısıyla olacağı tabii tartışılıyor. Ama bu tartışılıyor ve bu tartışılarda maalesef bu konuda ilgili üniversitelerin sekreteryalariyla yaptığımız görüşmelerde bunların barolara ulaştırılıp ulaştırılmadığını sorduğumda ulaştırıldığını söylediler. Örneğin, Amasya Barosundan arkadaşlarımız 2 hafta üst üste katıldılar, Adana Barosu genç arkadaşlarını devinimli olarak gönderdi, bildiğim kadarıyla 2-3 grup halinde İzmir gönderdi, yakınlığı nedeniyle biz katılma şansına erişiyoruz ve en son toplantıda Ankara Barosu Saymanı olan genç bir kardeşimiz de katıldı. Diğer baroların da bu konuda sadece yol giderlerinin bir yük olarak bindirildiği; fakat konaklama, yeme-içmenin ilgili kurumlara ait olduğu bir çalışmadan yararlanmalarını bu şeyleri takip eden bir kişi olarak öneriyorum.

Ceza usul değişiyor, 6 tane daha yasa değişiyor ve herhalde ocak ayından sonra bu Ceza Usul Yasası da Türk hukuk uygulamasına açık ve seçik biçimde giriyor. Bu konuda Türkiye Barolar Birliğinin bir çalışma yapmasını diliyoruz.

Sonuç: Türkiye Barolar Birliğinin yönetimi çok karmaşık, çok sıkışık bir dönemde görev yapıyor ve biz baro başkanları da böyle bir dönemde hep birlikte bu çalışmaya olduğunca katılıyoruz ve katılmak zorundayız. Yapılan eleştirilerin olumlu veya olumsuz yanlarının Birlik Yönetimince anında ve usulüne uygun biçimde değerlendirileceğine inancımız sonsuz. Bizler belki böyle 2 ayda bir değil; hemen hemen her ay bir araya gelerek, bir mini kurultay şeklinde görüşleri açık ve seçik bildirerek gerekli yönlendirmeyi ve savunmayı Türk hukuk uygulamasında ezmeye kalkan antidemokratik düşünceleri ortadan kaldırmak yolunda ödünsüz uğraş vermeliyiz.

Bakın, gözden kaçan çok önemli bir mahkeme var. Savaş diyoruz, Afganistan'da doğrudan öldürme emri veren bir başkanın

olayları var. Uluslararası Ceza Mahkemesi kuruluyor, Birleşmiş Milletler Genel Kurulunda Uluslararası Ceza Mahkemesinin kurulmasına ilişkin kararın altında Türkiye'nin de imzası var. Uluslararası Ceza Mahkemesinin yürürlüğe girebilmesi, 60 ülkenin bu sözleşmeyi bağtılamasıyla olanaklı. Şu ana kadar verilen bilgilere göre 48 ülke bunu imzalamış ve bu mahkeme, uluslararası mahkemelerin kuruluş yeri olan Hollanda'da kuruluyor. Başsavcısının kim olduğu belli değil, ama savcı yardımcılarının Hollandalı savcılardan olacağı kesin.

Bu mahkeme, ilk bakışta jenosit, insan haklarına aykırı toptan suçların ve bir noktada da savaşıla terör arası suçların bakılacağına ilişkin bir mahkeme. Ama burada çok önemli bir başka tehlike var; o mahkeme, yargılama usulü açısından emir-komuta zinciri içerisinde bir ülkede bu mahkemenin görev alanına giren suçlardan birisini veren veya verilmediği halde yapılmasına göz yuman en üst kişi ve kuruluşa kadar yargılanma hakkını veriyor. Yani Türkiye'de Bakanlar Kurulunu, en sonunda imzayı atıp yürürlüğe sokacak olan Cumhurbaşkanı dahi yargılama olanağını veren çok tehlikeli -ki, bu tartışıldığı için, yani inceliği de tartışıldığı için bilgilendim ve bunu size aktırıyorum- şeyler içeriyor. Örneğin şunu diyebilir: Yarın öbür gün "Türkiye Cumhuriyeti Devleti, sen Kıbrıs'ta bir yeri işgal ettin, bir işgalden söz ediyorsun, senin hükümetini biz yargılayabiliriz."

Bunu açıklayan Hollanda Başsavcısına benim şu sorum oldu: "Peki, Afganistan'da savunmayı göz ardı eden, henüz failinin resmen belli olmadığı bir olayda doğrudan ölüm emri veren George Bush'u da bu mahkeme yargılayabilecek mi" dedik. Sustu "siz ne düşünüyorsunuz, ben de aynı şeyi düşünüyorum" dedi. Bu mahkemenin kurulmasını isteyen Amerika Birleşik Devletleri - evvelsi günkü toplantıda benim soruma da aynı yanıt verildi- yine de karşı çıkıyor gibi gözükten Amerika Birleşik Devletleri. Ama Uluslararası Ceza Mahkemesi tehlikeli bir üst yargılama makamı olarak ulusal egemenliği ve yargılama hakkını da doğrudan ortadan kaldıracabilecek büyük tehlikelerle donanmış durumda. Bir çalışma yapılarak bu konuda bizleri daha ince ayrıntılarla bilgilendirmesini diliyoruz.

Beni sabırla dinlediğiniz için teşekkür ediyoruz. (Alkışlar)

OTURUM BAŞKANI- Teşekkür ediyoruz Sayın Çulha.

Söz sırası Eskişehir Baro Başkanımız Sayın Av. Yusuf Sever'de.

Sayın Sever, buyurun.

Av. YUSUF SEVER (Eskişehir Barosu Başkanı)- Sayın Birlik Başkanım, önceki Birlik başkanları, Sayın Yönetim Kurulu ve değerli başkanlar, değerli meslektaşlarım; gündemdeki maddelerle ilgili olarak benden önce söz alıp konuşan baro başkanı arkadaşlarımın görüşlerine katılıyorum.

Türk Ceza Kanunu ile Hapishane ve Tevkifevlerinin İdaresi Hakkında Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısıyla Türk Ceza Kanununda yapılacak değişikliklerle ilgili basın açıklaması var benim elimde. İstanbul, Ankara, İzmir, Antalya Baro Başkanlarının bu basın açıklamasına genel olarak katılıyorum; bizim de fikirlerimizi dile getirmiştir, kendilerini kutluyorum. Ancak bu cezaevindeki açlık grevleri ve ölüm oruçlarıyla ilgili problemle ilgili çözüm önerilerine katılmam mümkün değil. İnsan hayatı çok önemlidir, hepimiz bunu biliyoruz, insan hayatının yerini alacak hiçbir şey olamaz, en tabii ve en doğal insan hakkı insan hayatıdır, insan yaşamıdır. Buradaki düzenlemeyi tabii ki doğru bulmuyoruz, ancak mutlaka açlık grevinde ve ölüm orucunda ölen gençlerimizin bu ölümüne engel olmak için birtakım tedbirler alınmalı ve gerekirse yasal düzenleme yapılmalıdır.

Burada "açlık grevinde ve ölüm orucunda olan kişi bilincini kaybettikten sonra ancak tıbbi müdahale yapılabilir" deniliyor ve arkadaşlarımız da "buna katıldıklarını" söylüyorlar. Ben buna katılıyorum; çünkü bilincini kaybettikten sonra artık o insana tıbbi yardım yapıp hayata döndürmek mümkün değildir; yani o insan hayatını kaybediyor ki, gördük ve yaşadık bu olayları. Bu ölen insanlar da hepsi bizim genç insanlarımız.

Bir de burada katılmadığım bir konu, "F tipi cezaevlerinde 3 tane kapının kilidi açılırsa, bu açlık grevleri ve ölüm oruçları sona erer" diye çok iyimser bir düşünce açıklanmış. Arkadaşlar, ben bu işi o kadar basit görmüyorum; yani 3 tane F tipinde cezaevi kapısını açmakla bu grevlerin veya ölüm oruçlarını sona erdireceklerine pek de inanmıyorum. Çünkü bu tamamen ideolojik eylemlerdir, sadece cezaevi sorunlarıyla ilgili olduğunu düşünmüyorum; çünkü bu konuda gerçekten bu ölümlere engel

olmak için çok önceleri gerek Sayın Yücel Sayman, gerekse diğer meslektaşlarımız, baro başkanları birçok girişimlerde bulundular cezaevlerinde, ancak ne yazık ki başarılı olamadılar. Bu grevde ve ölüm orucunda bulunan kişilerin taleplerinin devamlı değiştiği duyularını aldık. Bu konudaki görüşlerim bu kadar.

Gündemin ikinci maddesi 4681 sayılı ceza infaz kurumları izleme kurullarının oluşumuna ilişkin uygulama hakkında. Biz, Eskişehir Barosu olarak bu yasa çıktıktan sonra Adli Yargı Adalet Komisyonu Başkanıyla hemen görüştük, "bu kurulda mutlaka avukatlar yer almalı" dedik, "peki, öneriniz nedir" dedi, "biz, size isim bildiriceğiz, burada yasada yazıldığı şekilde onların dosyalarını da hazırlayacağız, yasa şartlarına uygun mu değil mi, onları size getireceğiz, siz seçiminizi yaparsınız" dedik, o da olumlu karşıladi. Eskişehir Barosundan 2 avukat arkadaşımızın dosyalarını hazırladık, gönderdik, kurul oluştu. Diğer 3 üyenin de olumsuz bir yönü yok, bunu da Birliğimiz Başkanlığına zaten isimlerini de bildirdik. Adli Yargı Adalet Komisyonu Başkanı gerçekten anlayışlı davrandı, "evet, gerçekten bu kurulda mutlaka avukatların yer alması gerekir, kurul ancak o şekilde işleyebilir."

Yalnız benim dikkatimi çeken bir nokta şu oldu: Bizim önerdiğimiz arkadaşlara hemen görev vermediler, yani o göreve başlamak için ant içme filan şeyi 1 ay kadar sürdü. Nedenini sordum, polis araştırması yapılmış; yani bizim önerdiğimiz kişiler hakkında bu yasal şartları taşıyıp taşımadığı konusunda. Onu sonradan öğrendim ve bunu tabii gidip komisyon başkanına söyledim, "baro bildirmiş bunu, baro herhalde dosyayı da sizin elinize vermiş, bunun sicili bizde, belgeleri bizde, bir de baro başkanı öneriyor bunu, baro yönetim kurulu öneriyor; tekrar bu şekilde polis araştırmanız onur kırıcı bir davranıştır" dedim, "yasa öyle diyor, ne yapalım" dedi. İzleme Kurulu böyle.

Arkadaşlar, bu izleme kurulunu hafife almıyorum; yani tamam, seçim şekli yanlıştır, oluşturulmasında birtakım sakıncalar vardır ki, Manisa Barosu Başkanımızın dile getirdiği şeyler çok korkunç olaylar. Yani dinlerken, tüylerim diken diken oldu onu dinlerken, yaşadığı olaylar gerçekten çok kötü; yani avukatlık onurunu sarsıcı, hukuk düzenine aykırı birtakım davranışlarla bu kurul oluşturulmuş maalesef. Ama bu kurullar insan haklarına işlerlik sağlamak için gerçekten önemli bir adımdır. Yani nasıl CMUK'un hâlâ sakıncalarını filan tabii ki görüyoruz, şey yapıyoruz;

ama CMUK'u sahipleniyoruz -CMUK'taki değişikliklere, müdafî avukat sistemine- buna da sahip çıkmalıyız. Yani gerekirse, izleme kurullarını izleme kurulları oluşturmamız, ona katılıyorum.

Gündemin üçüncü maddesinde, şirket aracılığıyla bilgi ulaştırılması konusu. Tabii ki arkadaşlarımla söylediklerine katılıyorum, yani avukatın bilgi edinmesi paralı olacak bu sistemle. Yargıtay Başkanı Sayın Sami Selçuk'la Genel Sekreter Uğur İbrahim Hakkioğlu gelmişti Eskişehir'e, onları konuk ettik, ağırladık, bir konferans verdiler. Uğur bey orada bunu gündeme getirdi, "yazımızı aldınız mı, ne düşünüyorsunuz" filan dedi, "yazınızı aldık, ben pek böyle bilgisayar konusunda ve şey konusunda yeteneğim yoktur, onu bu konuda bilgili bir arkadaşına havale ettim, bana bu konuda görüş bildirecek" dedim. Ondan sonra bildireceğiz, zaten Birliğe bildireceğiz bunu. Orada bana şunu söyledi: "Siz avukatlar şimdi telefonla Yargıtay'ı arayıp dosya akıbeti hakkında bilgi sormuyor musunuz" dedi, "evet, soruyoruz" dedik. Hakikaten onu baroda da ilan etmiştik, "şu telefonlarla Danıştay'a şununla, Yargıtay'a şununla ulaşırsınız" diye. "Tamam, telefona vereceğiniz parayı buna vereceksiniz" dedi. Daha işin detayını bilmediğim için, ben anlamadım tabii, "tabii, olabilir, niye olmasın ki; yani bu şekilde daha kolay bir sisteme ulaşılıyorsa, hakikaten düğmeye basınca hemen dosyasının akıbetini öğreniyorsa güzel, eğer telefon parası kadar da bir paraysa sorun değil" dedik. Ancak bunu inceleyen arkadaşım bana geldi "bir defa çok pahalı bir şey, bir de baroları mecbur tutuyor; yani şu kadar kontür mutlaka satma mecburiyeti getiriyor" dedi. Bir de orada benim hoşuma gitmeyen bir şey şu: Barolar Birliğine ve barolara komisyon teklifi. Yani şimdi Barolar Birliği bir ticari amaç için aracı olamaz ki, bu tamamen ticaret oluyor burada. Onun için buna itiraz edilmesi gerektiği düşüncesindeyiz.

Başka bir şey düşünülebilir. Biz demiyoruz ki, "onlar bize bedava hizmet versin." Onun bir maliyeti, bir şeyi varsa, doğrudan doğruya ona müracaat eden arkadaş onu karşılar. Barolar belki buna aracı olabilir; ama barolar bu işten gelir beklemesin, komisyon almasın, o çirkin bir şey.

Avukatlara yapılan saldırılarla ilgili düşüncelerini arkadaşlarımız dile getirdiler, ben de bir şeyler söylemek istiyorum. Bizde de yaşandı bu tür olaylar, biz tabii baro başkanları ve barolar olarak, saldırıya uğrayan meslektaşımızın baro başkanına

mesajlar çekiyoruz, kınıyoruz. Yaptığımız şimdiye kadarki eylem tavrı maalesef bu, bundan sonra daha çoğalacaktır bunlar. Birliğin de belirttiği gibi, yani hapsen tazyik olayı ortadan kalktığına göre, artık tahsilat ancak haciz yoluyla yapılabileceğine göre hacizler daha çok sıklaşacak, daha aktif hacizlere yönlenecek. Yani daha önce mesela formalite icabı gidip gözdağı vermek için yapılmayacak haciz, doğrudan doğruya mal kaldırma hacizleri daha sık uygulamaya gelecek. Onun için bu tür olaylarla daha çok karşılaşabileceğiz.

Yasadaki, yani "kolluk kuvvetlerinin yardımı" maddesi mutlaka işletilmelidir. Ayrıca bir yasal düzenleme yapılarak, yani adli kolluk dediğimiz şeyin tekrar bu nedenle gündeme getirilmesi gerekir. Arkadaşların dediği gibi, karakollarda, karakol amirlerinin inisiyatifine kalıyor, "memurum yok" diyor, angarya görüyor. Mesela, bizim avukatlar anlatıyor, geçen gün giderken amir "sakın az vermeyin" diyormuş. Bizim arkadaşlara sordum, "nedir bu?" dedim, "biz 3 veriyorduk, 5 veriyorduk, 'yetmiyor, 3-4 kişi bölüşüyoruz burada onu' diyormuş, onun için 'az vermeyin, 10 verin, 20 verin' gibi tarife çıkıyor. Yani benzin parası filan değil, "aramızda 4-5 kişi bölüşüyoruz, onun için az vermeyin" diye tembihte bulunmuş. Avukatlara yapılan saldırılarla ilgili olarak Türkiye Barolar Birliğinin daha aktif eylem tavırları ortaya koymasını bekliyoruz.

İzniniz olursa, gündem dışı birkaç maddeye değinmek istiyorum. Baro pulu dediğimiz stajyer kredi fonuna gelir elde etmek için çıkarılan baro pulları, yasa ve yönetmeliğe göre ve Türkiye Barolar Birliğinin genelgesine göre barolar aracılığıyla meslektaşlarımıza ve ihtiyaç sahiplerine verilecektir. Güzel, hatta son çıkardıkları Staj Kredi Yönetmeliğinde de yine bu hükme değinilmiş. Biz ne yaptık; ilk defasında kendi bütçemizde parayla gidip pul aldık, ondan sonra arkadaşlarımız topladık, dedik ki "arkadaşlar, size bir hizmet vereceğiz, bu aracılığı yapacağız, buna bir ilave şey koyalım, baro da bir gelir elde etsin, bağış olarak kaydederiz." Arkadaşlarımızın hepsi bunu olumlu karşıladı, bir yüzde 25 ölçüsü getirdik; yani 600 bin liralık pulu 750 bin liraya verdik arkadaşlarımıza ve kimse de buna itiraz etmedi. Yönetim Kurulu da bu konuda bir karar aldı, o kararı da ilan ettik, uygulama böyle geliyordu.

Bundan elde ettiğimiz gelirler tamamen baro bütçesine bağış olarak alındı ve biz ilk defa belki de Barolar Birliğine borçsuz geldik huzuruza. Barolar Birliğine borcumuzu ödedik o parayla, muhtaç arkadaşlarımıza yardım ettik, yavaş yavaş kitap basmaya başladık. Gerçi benim barom o kadar büyük barolardan değil, 350 kişilik bir baro; ama gerçekten ihtiyaçlarımıza cevap verecek bir gelir kaynağı elde ettik. Ancak ne oldu bilmiyorum, geçenlerde bizim baro kalemine, direkt meslektaşımızın adına 2000 adet pul geldi, hem de baro teslim etmek üzere baroya geliyor, Barolar Birliği gönderiyor. Tabii bu beni çok üzdü, çağırdım meslektaşımı, "nedir bu" dedim, "ben para yatırdım, Barolar Birliğine telefon ettim, 'evet, sen yatırırsan, biz sana göndeririz' dediler" dedi. Peki, baroya niye gönderiyor kardeşim, sana gönderiyordu o zaman. Bu şekildeki, yani Barolar Birliğinin bu şeyi kendi genelgesine, yönetmeliğine aykırı bir davranıştır.

Lütfen, bizim Yönetim Kurulunun almış olduğu bu karara Türkiye Barolar Birliği müdahale etmesin; çünkü biz bunu rızaen alıyoruz, yani kimseden zorla almıyoruz, bağış olarak alıyoruz ve önemli bir gelir kaynağı olmuştur. Vereceğimiz hizmetler de göz önüne alınırsa, bu gelir kaynağına dokunulmamasını rica ediyoruz.

Hakem Kurulu Yönetmeliği çıktı, yasada belirlendiği şekilde biz hemen Hakem Kurulunu oluşturduk. Hakem Kurulu Başkanı hemen bana bir yazı yazdı, "Avukatlık Yasasının değişik 167. Maddesi gereğince Eskişehir Baro Hakem Kurulu oluşturulmuş ve faaliyetine başlamıştır. Kurulun aşağıda belirtilen defter makbuzlarının tanzim edilmesi gerekmektedir:

1. Zimmet defteri
2. Esas defteri
3. Karar defteri
4. Haberleşme defteri
5. Temyiz defteri
6. Gider alındı makbuzu
7. Reddiyat makbuzu
8. Hakem ücretinin miktarı ve ödemesinin yapıldığının kaydıyla ilgili defter."

Güzel, biz bunları temin ederiz, bu zor bir iş değil; ama bu benim temin ettiğim, hazırladığım bu şeylerle İzmir Barosunun hazırladığı başka olacak, benimki başka olacak. Hatta geçende İzmir Barosundan bir meslektaşım başkanın yanındaydı, ona dedim ki, "Noyan ne yapmış, hemen bana bir bildirsin, bu adli yardımla ilgili, defterlerle ilgili. Biz bu konuda bir uyum sağlayalım, yani baro başkanları olarak." Tabii bizim beklentimiz şu: Bunların mutlaka Barolar Birliğince hazırlanıp tüm barolara gönderilmesi gerekir ve acil olarak ihtiyaç bu. Şu anda başvurular başladı, muvakkat defterler yaptık, muvakkat gider makbuzu yaptık, öyle yürütmeye çalışıyoruz.

Adli yardım bürosu, güzel, yasa olarak şey yapıldı ve Adli Yardım Yönetmeliği de çıktı; ama şimdi bu adli yardım bürosunda çalışacak personel lazım, bunun için bir büro lazım. Bizim adliye binamız, şu anda yeni de 4 tane hâkim tayin olduk, eski hâkimlerin küçük odalarını ikiye bölüp onlara verdiler. Ben başvuruda buldum başsavcılığa, dedim ki "bize hem bir adli yardım bürosu için oda hem de Hakem Kurulu." Çünkü orada da bir kalem oluşturulacak, oraya da bir personel verilecek, adli yardıma da bir personel verilecek, en azından bir personel. "Kesinlikle olmaz" dedi, kendiside Karadenizli, esprituèel bir insan, "ben artık bahçede çadır kuracağım, çadırda hizmet vereceğim" dedi. Çünkü bunalmış, artık adam, gerçekten mekân olarak Eskişehir Adliyesi çok büyük sıkıntılar içinde. Bu bakımdan en şanslı Kütahya'yı görüyorum, Emin Karahan sayesinde ilçelerine bile adliye sarayı yaptırdı; ama maalesef bizim temsilcilerimiz bizim adliye binası sorunumuzu henüz çözmüş değil.

Adli Yardım Fonundan "barolara para verilecek" deniliyor, ama bunun koşulu var; diyor ki, "siz bunu oluşturacaksınız, yani bütün bu giderleri karşılayacaksınız, ondan sonra size para verebileceğiz." Biz bunu neyle karşılayacağız? Ben bir şey daha getirmek istiyorum gündeme. Ben büroyu belki dışarıdan tutacağım, yani adliye dışına bir kiralık yer tutacağım, adliyede yer yok. Bu sakıncalı mıdır; sakıncalıdır. Ama ne yapacaksın? Çaresiz kalırsak, adli yardım bürosunu özel bir binadan tutacağız, kiralayacağız, işler hale getirmek için mecburuz buna. Onun için en azından Adli Yardım Fonunda toplanan paradan barolara asgari bir avans gönderilmesini rica edeceğiz, o zaten baroların zimmetinde kalacaktır.

Baro Hakem Kuruluyla ilgili olarak asgari ücret tarifesinde konulan ücrete biraz tuhaf bakıyorum, çünkü orada bir 100 milyon ücret konulmuş. 20 milyarlık ücret ihtilafı davasında da 100 milyon, 100 milyonluk ücret ihtilafı davasında da 100 milyon; bu bir adaletsizlik ortaya koymaktadır. Ücret tarifesindeki bu hususun tekrar gözden geçirilmesi doğru olur düşüncesindeyim. Kaldı ki, burada barolara verilen pay yüzde 10'dur ki, çok komik bir para, bu parayla bu hizmetlerin yürütülmesi mümkün değil. En azından küçük barolar için, çünkü küçük barolarda bu tür ihtilaflar çok az sayıda olacaktır.

Bir de avukatlık ortağıyla ilgili tek tip sözleşme örneği demiştik. Bu gönderilen yönetmelikte madde madde belirtilmiş, ama kolaylık olsun diye bir sözleşme örneği hazırlanabilir. Bir de bütün baroların kullanacağı tek tip sicil defteri, bu mutlaka şart, bunu mutlaka istiyoruz, Türkiye Barolar Birliği bunu temin etsin; ama isterse barolara ücreti karşılığı versin.

Yönetmeliğe şöyle bir hüküm getirilmiş: Yüzde 30'u barolara ayrılacak bu Stajyer Kredi Fonundan, ama üye sayısına göre. Arkadaşlar, burada da bir adaletsizlik söz konusu. Neden? Yani 30 kişilik barolar var; İstanbul Barosu 500-600 milyar aldığı zaman, ben hesapladım, benim barom 7-8 milyar alacak. Verdiğimiz hizmetler belki tabii ki çok daha fazla, ama bu mukayese olmamalı. Mesela 30 kişilik barolar var, bunlar ne alacak? Bunda hiç olmazsa bir asgari sınır getirilmeli, limit getirilmeli; yani "her baroya şundan aşağı olmamak üzere" denilse daha iyi olurdu, daha hakkaniyete uygun olurdu hizmetlerin görülmesi açısından.

İzniniz olursa, üçlü protokolle ilgili olarak bazı hususları açıklamak istiyorum. Avukatlık Yasasındaki yapılan değişiklikten sonra hemen Yönetim Kurulunu topladık, Cumhuriyet Başsavcılığına "cezaevlerinde artık avukatların üstünün aranamayacağı" şeklinde bir karar alıp gönderdik. Bizim Başsavcımız gerçekten demokrat yapıda bir insan, önce hemen "tamam" dedi, yazı işleri müdürünü çağırdı, "58. Maddeye göre doğru" dedi, "hemen cezaevlerine bu konuda bunu da ekleyerek yazı yazın" dedi. Ben tabii rahatladım, "iyi" dedim. Ertesi gün yazı işleri müdürüne gittim, "ne oldu, yazıyı yazdınız mı" dedim, "yok, vazgeçti" dedi. Ben gittikten sonra Bakanlık arıyor, Bakanlık da buna herhalde "yok, katiyen öyle bir şey yapma" diye tembihte

bulundu, adam geri adım attı. Şu anda yine aynı sıkıntıyı yaşıyoruz.

Denizli Barosunu bu konudaki davranışından dolayı kutluyor ve destekliyoruz. Biz de aynı şekilde bir Yönetim Kurulu kararı aldık, aynı şekilde ilgili yerlere bildirdik, sonucunu bekliyoruz. Arkadaşlarımız bu konuda gerçekten direnç gösteriyor, aratmıyorlar, şu anda da pek öyle ihtilafa da düşmüyorlar; ama benim duyduğum kadarıyla aratmıyorlarmış.

Arkadaşlar, bu yeni yasamızla bize verilen haklarla ilgili olarak gerçekten büyük bir dirençle karşılaşıyoruz, mesela İkinci Maddedeki uygulamada, bilhassa bankalar. Orada yasaya bir hüküm konulmuş, o istisna hüküm, "kendi kanunlarında sakınca yoksa, engel yoksa" diyor. Bankalar sürekli bunu mazeret göstererek direniyorlar. Geçen gün bir arkadaşım mesela kredi sözleşmesini dava açacak, kefil gösterilmiş adam, neye kefil olduğunu bilmiyor, onun bir örneğini istiyor, vermiyorlar. Niye; Bankalar Kanunu buna engeldir. Biz bu konuda da bir Yönetim Kurulu kararı aldık, ilgili mercilere, valiliklere, Barolar Birliği Başkanımıza bildirdik. Bu konudaki direncin de birlikte hareket ederek kırılmasını ümit ediyor ve bekliyorum.

Hepinize saygılar sunuyorum. (Alkışlar)

OTURUM BAŞKANI- Teşekkür ederiz Sayın Sever.

Değerli arkadaşlarım, şimdi yemek arası vereceğiz.

(Ara verildi)

İKİNCİ OTURUM

----&----

OTURUM BAŞKANI- Değerli arkadaşlarım; şu anda 7 kişi konuştu, bana ismini yazdıran 19 kişi oldu, şimdi çok sayıda arkadaşımız da var, bu arada daha ilaveler de oluyor. Biz tabii bir süre kısıtlaması gibi bir şey koymuyoruz; ama zaten şu anda bir kısım arkadaşlarımız gitti, sayımız gittikçe azalıyor. Onun için genelde gündeme bağlı kalarak, süreyi de ekonomik kullanarak da konuşursak bütün arkadaşlarımızın görüşlerini alma ve dinleme olanağına sahip olacağız.

Sözü, Muğla Barosu Başkanı Sayın Av. Mustafa Hüküamoğlu'na veriyorum.

Sayın Hüküamoğlu, buyurun.

Av. MUSTAFA HÜKKAMOĞLU (Muğla Barosu Başkanı)- Sayın Birlik Başkanım, Sayın Birlik Yönetim Kurulu, değerli başkanlar, geçmiş dönem Birlik Başkanım; hepinize Muğla Barosu olarak saygılarımı sunuyorum. Sayın Başkanın da belirttiği gibi, gündemle bağlı kalacak şekilde, zamanı da en iktisatlı kullanacak şekilde konuşma yapmayı düşünüyorum.

Gündemin 1. Maddesi olarak Türk Ceza Kanunu ile Hapishane ve Tevkifevlerinin İdaresi Hakkındaki Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı hakkındaki görüşlerimiz sorulmuştu. Bundan evvelki konuşmacı arkadaşların belirttikleri konular var; o konuların hepsine Muğla Barosu olarak biz de katılıyoruz, tekrarlamak istemiyorum. Denizli Baro Başkanı da söyledi, başkanlar da aynı konuya değindiler; ama ısrarla durmak istediğim konu, bizim de burada üzerinde durduğumuz konu, Kanun Tasarısının 6. Maddesinde "bu cihazların bulunmadığı yerlerde arama ve kontrol elle yapılır" denilmesi. Bu bir genelleme ve yasalaşma halinde herkese uygulanacağı anlamına gelecektir. Bu düzenlemeyle 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 2.5.2001 tarih ve 4667/37 sayılı Yasayla değişik 58. Maddesine aykırıdır. Bu Maddede "ağır cezayı gerektiren suçüstü halleri dışında avukatın üzerini aranmaz" denilmektedir. Tasarının 6. Maddesi bu haliyle yasalaşırsa, ceza infaz kurumları ve tutukevlerine giren avukatların üstleri herhalde elle aranacaktır, bu yasaya aykırı bir düzenleme olacaktır. Bu bakımdan Barolar

Birliği Yönetiminden istediğimiz, yasa tasarısının bu şekliyle yasalaşmaması için gerekli çabanın gösterilmesini öneriyoruz.

İkinci olarak 4681 sayılı ceza infaz kurumları izleme kurullarının oluşması hakkındaki uygulamalarla ilgili olarak Muğla'da yapılan uygulamayı belirtmek istiyorum. Muğla'da da valilikten baroya gelen yazıyla bu İzleme Komitesine önerilebilecek olan hukukçu avukat arkadaşların isimlerini istediler. Yönetim Kurulu olarak toplandık, geçmiş dönemlerde baro başkanlığı yapan ve şu anda işlerini de bir parça rölantiye alan; çünkü bunu şu anlamda da değerlendirdik: Buradaki oraya gidecek olan avukat arkadaşlara bu izleme komitesindeki olması belki bir haksız rekabet olayı da gündeme getirebilirdi. Faal şekildeki çalışan bir kimsenin orada olmasıyla doğabilecek sakınca, cezaevinde İnfaz İzleme Komitesinde görevi olduğundan dolayı da kendi açısından ve oradaki mahkûmlar açısından değerlendirmede kendine artı bir imtiyaz yaratabilir düşüncesiyle bu şeyi düşünerek işlerini bir parça azaltan baro başkanımızı önermiş olmamıza rağmen oradaki yapılan toplantıda bizim önerdiğimiz arkadaşımıza görev vermediler.

Burada her baro başkanı değindi, benim burada üzerinde durmak istediğim olay bizim önerdiğimizizin seçilip seçilmeme olayı değil. İzleme Komitesinin kuruluş amacı var; kuruluş amacının başında da cezaevindeki olan yanlışların ortaya konulabilmesi için görev alıyorlar, bunu da en iyi yapabilecek olan kimselerin hukukçu kimseler olması lazım. Oysa oluşmada herhalde diyorum ki, belki kötümser olabilir bu söyleyeceğim düşüncem; ama tepeden verilen bir emirle memur olanlara izleme komitelerinde görev verilmesi. Çünkü amirleri tarafından cezaevindeki olumsuzluklar hakkında verebilecekleri bir raporu onların önüne kesebilmesi. Tayin korkusuyla, örneğin görev yeri değiştirmeleriyle yapılabilecek tasarruflardan dolayı denetim altında tutabilmeleri için bizdeki seçilenlerin hepsi memur. Hatta daha da ileri söyleyeyim; mesela bir doktor var bu komisyonda, Tabip Odasına bağlı serbest çalışan bir doktoru seçmiyorlar, devlet hastanesindeki memur kadrosunda olan başhekim yardımcısını.

Yarın oradaki izleme komitesinde, sonuçta o da memur, sağlık müdürünün verdiği direktif doğrultusunda izleme komitesindeki tanzim edebileceği raporu o doğrultuda yapabilir. Bunu izleme komitelerinin oluş amacına aykırı olarak

değerlendiriyorum, artık bu yasalaştı; ama bu -İzmir Barosu Başkanının da söylediğine katılıyorum- izleme komitesinin oluşundaki bu aksaklıklardan dolayı barolar kendi bünyelerinde bu izleme komitesini izleme komitesi olarak baro bünyesinde de kurulursa belki fonksiyonu biraz daha işlerlik kazanabilir diyorum. Çünkü genelde memurları seçerek, orada devlet şeyinin kontrollerini elinden bırakmak istemiyorlar. Değerlendirmemizi bu şekilde yapıyorum, bunu da Barolar Birliğimize bildirdim.

Bunun yanı sıra avukatlara yapılan saldırılar var; tabii ki açıkladılar, meslektaşlarımıza yapılan saldırıları biz de diğer baro başkanları ve baro mensupları gibi biz de kınamayla buna katıldık. Isparta Barosundaki ölen meslektaşlarımızın duruşmalarının da muayyen bölümüne katıldık, orada hiç değilse manen destek olalım diye; ama bunlar tabii ki yeterli değil. Bu tip saldırıların genelde icra işlerini yapan avukat arkadaşlara yapıldığı yönünde bir gelişim var. Muğla'da yaşadığımız bir olayı aktarmak istiyorum, daha evvelki baro başkanları da söylediler. Meslektaşlar tarafından hatırlı bazı haciz olaylarına gidildiğinde, oranın büyük otellerini hacze gidiyorlar, muhafaza diye güvenlik gücü isteniliyor, güvenlik gücü istenilen yerde o an güvenlik gücü olmadığımız yönünde beyanda bulunuyorlar. 15 dakika sonra bayan avukat arkadaşımız telefon açtığında, "biz tahsilat memurunuz muyuz" ibaresini kullanıyorlar, bunun üzerine "tahsilat memuru değilsiniz, ama göreviniz bu" ihtarında, hatta üstlerine de bu konuda gerekli şikâyeti yapacağını bildiren meslektaşımıza oradaki güvenlik görevlisi hakaret edildiği yönüyle şikâyette bulunuyor -enteresan olanı da bu- ve bakanlık, avukat arkadaş hakkında tahkikat açıyor.

Bunu niçin anlattım; Adalet Bakanlığının görüş açısı, Bakanın -biraz evvel diğer baro başkanı arkadaşımız da söyledi- avukatları hedef göstermesi olayı, o konuşmasında hedef göstermiş olabilir. Ondan ileriye eylemleriyle de bu tip olaylarda avukatlar artık sanki potansiyel suçlu gibi haklarında tahkikat oluyor ki, bu konuda da Birliğimizin daha etkin tavırlar koymasını öneriyoruz Muğla Barosu olarak.

Yargıtay kararlarıyla ilgili olarak diğer meslektaşlarımızın söylediğine katılıyorum. Bilgiye ulaşma olayında bu tip bir parasal şeyle bilgiye ulaşmanın bizce yanlış olduğunu, o bilgilerin herkese açık olması gerektiğini kabul ediyoruz. Ayrıca tabii o vakfın barolara ve Barolar Birliğine sattığı kontür üzerinden para

verilmesinde şahsen onun sanki komisyoncu gibi, sus payı gibi verildiğini kabul ediyorum ve onur kırıcı kabul ediyorum. O bakımdan bu bilgilere ulaşmanın vakfa para ödeyerek yapılmasına da karşı olduğumuzu belirtiyorum.

Bunun yanı sıra Barolar Birliğimizin kurduğu web sitesinin de bütün barolarla iletişim içinde olup oradaki tüm bilgilere bizim de ulaşmamızı sağlayacakları yönündeki çalışmalarından dolayı da Barolar Birliğine teşekkür ediyorum.

Adli Müzaheret Yönetmeliği çıktıktan sonraki başvurular daha da çoğaldı. Adli müzaheretteki biriken paraları mutlaka baroların gönderilecek oranlarına göre yılbaşından evvel gönderilirse, bu konularda ödemelerin ve kuracak olduğumuz teşkilatın oluşmasında maddi katkı sağlayacağından, avans olarak gönderilip sonra mahsubunun yapılacağını da belirtmek istiyorum. Onlar gelirse, biz adli müzaheret teşkilatlarını zaten kurduk; ama diğer araç-gereç ve personel ihtiyacımızı da o gelen paralarla karşılayabileceğimizi umuyorum. Bunun yanı sıra, Barolar Birliğimizin 2 gün tertip ettiği "insan hakları ve güvenlik" konulu oturumdan dolayı da kendilerine bu yoğun iş yükü altındaki bu yaptıkları faaliyetten dolayı kendilerini kutluyorum.

Hepinize saygılar sunuyorum. (Alkışlar)

OTURUM BAŞKANI- Sayın Hüküamoğlu, çok teşekkür ediyoruz.

Çorum Temsilcisi Sayın Av. Reşat Duran, buyurun.

Av. REŞAT DURAN (Çorum Temsilcisi)- Sayın önceki ve şimdiki Birlik başkanlarım, Sayın Yönetim Kurulu üyeleri, değerli başkanlarım; saygılar sunuyorum. Özellikle avukatlara yapılan saldırılar üzerinde duracağım. Bu nedenle gündemin sonundan başlamak istiyorum.

Samsun'da bir meslektaşımızı şehit vererek yargı yılını aştık. Telin ettik, bir daha olmamasını diledik; ama meslektaşlarımıza yapılan saldırılar yoğunlaşarak devam ediyor. Bunları kaygıyla basından izliyoruz; ama bir de basına yansımaları var; ben şimdi Çorum'dan birkaç örnek vereceğim. Eylül ayı içinde bir bayan meslektaşımız, mesaisinin bitiminde evine giderken maket bıçağıyla saldırıya uğradı. Kendisinin ve görgü tanıklarının anlattıklarına göre; saldırgan, arkadan

yanışarak maket bıçağını avukatımızın boğazına dayar, "sus, gırtlaklarım" der. O arada bir refleksiyle kolunu kaldırması üzerine maket bıçağının ucu dudağına saplanır, kırılır, bu arada panikleşir, kaçar. Saldırmanın eşkâli açıkça belli olmasına rağmen hâlâ yakalanmış değildir. Ardından bu meslektaşımızın eşi Av. Nihat Ahıskalıoğlu ve Av. Ahmet Özel zorunlu müdafilik görevini yaparken, polislerin hakaretine maruz kalır, engellenir. İlgili polisler hakkında suç duyurusunda bulunduk, dava açıldı, sonuç ne olacak merak ediyoruz.

Ekim ayının başlarında 2 meslektaşımız yine 4 gün süreyle telefonda, "basından, avukatlara yapılanları izliyor musunuz, kendinize dikkat edin" diye tehdit alırlar. 28 Kasım'da yine Kastamonu Barosuna bağlı bir bayan arkadaşımız, Çorum'da haciz sırasında borçlunun saldırısına uğrar. Telefonla yardım istemesi üzerine olay mahalline gittim, avukatımızın 2 polisin huzurunda bizzat kovalandığını, çok kötü küfürlerle karşılaştığını ve aynı zamanda icra memurunun da yumruklandığını tespit ettim. Tutanak altına alındı, savcılığa suç duyurusunda bulunduk, avukatımızın beyanı alındı, gönderildi; ama ertesi günü gözaltına alınan borçlu sanık, 500 milyon lira kefaletle bırakıldı.

5 gün önce, yani 4 Aralıkta Asliye İkinci Hukuk Mahkemesi duruşma salonunda avukat arkadaşımız davalı tarafından saldırıya uğradı, hâkimin huzurunda sille tokat dövüldü. Olayı haber verdiler, hemen duruşma salonuna gittim de olayı tutanağa geçiyordu yargıç. Davalı sanığı duruşmanın inzibatını bozduğu için tutukladı, bu arada tutukladığı kişiye hitaben "yetkim olsaydı avukatı da tutuklardım" dedi. Bunun üzerine yargıcın bu davranışını anında kınadık, kendisini ihtar ettik, "yaptığınız bu hareket, önce kendi bindiğiniz dalı kesmektir, yargının onurunu zedelemektir, avukatı dışlamakla elinize bir şey geçmeyecektir" biçiminde uyardık kendisini. Akabinde savcıya gittik, durumu rapor ettik. O gün tutuklanan kişi, ertesi günü serbest bırakıldı. Olaylar bunlar, bunların bir çoğu basına yansımıyor, sanırım diğer illerimizde de buna benzer olaylar devam ediyor.

Saldırıların olduğu illerde, Sayın Birlik Başkanımız, Yönetim Kurulu üyeleri basın toplantıları yaptılar, olayları kınadılar, biz de hem başsağlığı diledik hem de kınadık; ama ben bunun yeterli olmadığı görüşündeyim. Saldırlara karşı daha etkin eylemleri tartışmamız gerektiğine inanıyorum.

Benden önce konuşan bir baro başkanımız, sanırım Adana'ydı, güvenlik yönünden sigorta şirketiyle sözleşmeden söz etti. Aslında bu içinde bulunduğumuz durumun vahametini de göstermektedir. Bizim güvenliğimiz hukuk devleti olmalı, hukukun üstünlüğüne inanan devlet olmalı, bunu zorlamalıyız.

Yüksek Mahkemenin kararlarını Internet aracılığıyla satışa sunmasını mahkemenin görev ve işleviyle, onun yüceliğiyle bağdaştırmak da çok güç. Bu yönde Birliğimize yapılan teklifin reddedilmesi gerektiği görüşündeyim. Bunları kısa kısa geçeceğim, benden önceki konuşan başkanlarımızın görüşlerine aynen katılıyorum.

İzleme kurullarının oluşumunda, baroların, savunmanın dışlanması, insan hakları sözleşmelerine ve özellikle İşkencenin Önlenmesine Dair Sözleşmeye açıkça aykırıdır. Karşı çıkılması gerektiğine inanıyorum. Çorum'da bu konuda büyük bir sorun yaşamadık; ama onlar istemeden öneride bulunduk Yönetim Kurulundan, önerilerimiz kabul edilmedi, istediğimiz kişiler alınmadı. Niye alınmadığını sordüğümüzde, komisyon üyesi yargıç "siz baro olarak tarafsınız, o nedenle önerilerinizi kabul etmedik" dedi, "ancak sizin itiraz etmeyeceğiniz kişileri bulmak için de çaba harcadık" dedi. Gerçekten de itiraz etmeyeceğimiz kişiler seçildi demeyelim de, tayin edildiler. Bunlardan birisi Sayın Başkanımızın yakından tanıdığı Av. Erdal Eralp, bir diğeri de emekli bir öğretmen, diğerleri de oldukça olumlu kişiler; ama önemli olan bu değil.

Kanun tasarisına karşı, Ankara, Antalya, İzmir, İstanbul Baro Başkanlarının yayınladıkları basın açıklamasının içeriğine aynen katılıyorum.

Saygılar sunarım. (Alkışlar)

OTURUM BAŞKANI- Çok teşekkür ediyoruz Sayın Duran

Söz sırası Şanlıurfa Barosu Başkanı Sayın Av. Eyyüp Sabri Çepik'te.

Sayın Çepik, buyurun.

Av. EYÜP SABRİ ÇEPİK (Şanlıurfa Barosu Başkanı)- Sayın Başkan, değerli arkadaşlar; sözü çok uzatmadan gündem ve gündem dışı görüşlerimi iletmek istiyorum.

Gündemin 1 ve 2. Maddesinde çok özlü deyişleri önceki konuşmacılardan dinledik. Gündemin 1 ve 2. Maddesiyle ilintili görüşlerimi açıklarken, hafızam beni 6 ay öncesinde Antalya'da yapılan Üçüncü Avukatlar Forumuna götürdü. Antalya Üçüncü Avukatlar Forumunda kapanışta bir şey söylemişim, onu tekrarlamak istiyorum ve o görüş doğrultusunda önerilerde bulunmak istiyorum. Demiştim ki, "1136 sayılı Avukatlık Yasasının 1. Maddesinde ifadesini bulunan avukatlık mesleği, bağımsız savunmanın önündeki öncelikli süreç savcı ve yargıçlarla çatışma sürecidir" öyle bir laf, iddialı bir laf.

Denizli Baro Başkanımız Sayın Aycan'ı dinledim, ondan sonra Adana Baro Başkanımızı dinledim. Doğru muyum, değil miyim, çatışkından neyi kastediyorum, onu açmak istiyorum. 1. Maddede ifadesini bulan bağımsız yargının bağımsız unsuru avukatlığı, yargının diğer iki unsuru kolay kolay kabul edeceğe benzemiyor. Çok şık olmayan nezaket kurallarının dışında ki, avukatlık meslek kurallarının içerisinde meslektaşlarla, savcılarla ve hâkimlerle ilişkilerde nezaket kurallarımız da var- kurallar. Birkaç kere Birliğimize yazıp önerdiğimiz, savunmada ve yargılamada silahların eşitliğine aykırı, ceza davalarında ara kararlarında cumhuriyet savcısının duruşma salonunu terk etmemesi halini kurallar içerisinde birkaç kez Adalet Komisyonu Başkanıyla -sanıyorum bütün baro başkanlarımız görüşmüşlerdir- cumhuriyet başsavcılarıyla görüştük; yani bunlar hem usul ilişkisine, hem silahlarda eşitlik ilişkisine aykırı işlemler. "Ara kararlarında lütfen cumhuriyet savcıları da dışarı çıksınlar. Duruşma sırasında bizim böyle bir talepte bulunmamız beki nazik olmayabilir, iddia makamına incitici gelebilir, dolayısıyla arkadaşları ikaz edin" dedik. Hepsinin yanıtı aynı olmayabilir, başka yörelerdeki komisyon başkanlarının veya cumhuriyet savcısının. Urfa'da birinin bana yanıtı şu oldu: "Başkan, hangimiz iddia makamından etkileniriz, orada oturursa ne olur" yanıt bu. Cumhuriyet başsavcısının yanıtı, "gerçekten de yargıçların kararlarına etki edemezler" çok ilginç. Etki edemezlerse, o zaman çatışmayı kendileri istemekte, bunun başka yolu da yok. Ondan sonraki her celsede biz Urfa Barosu avukatları olarak bunu sağlamaya, her celsede de ara kararına giriliyor, "cumhuriyet savcısı terk etsin, yoksa ben de çıkmıyorum." Bu bir gerginlik meselesi tabii.

Birinci Maddeyi yaşama geçirme görevi Türkiye avukatların ait. 1136 sayılı Yasayla kazanım elde ettiğimiz bir yığın konuda ki, önümüzdeki gündemin birinci maddesinde değiştirilmesi istenilen cezaevlerine giriş-çıkışı ve cezaevleri idaresini düzenlemeye çalışan yasada da aramayla ilgili madde de yine öyle. 10 Mayıs'ta kazandığınız kazanımları uygulamalarla geri mi vereceğiz, yoksa o kazanımlara sahip mi çıkacağız? Yine 1136 sayılı Yasanın 35. Maddesindeki anonim şirketlerle ilgili hüküm, o bir kazanım ve o kazanımı sizin yerinize ilin en yüksek mülki amiri uygulamaya sokmaz veya Sanayi ve Ticaret İl Müdürü de uygulamaz, çok umurunda değildir 1136 sayılı Yasanın 35. Maddesi. Kimin umurunda olmalıdır; bu mesleğin mensuplarının ve bu mesleğin örgütünün umurunda olmalıdır.

Dolayısıyla öyle zannediyorum ki, yine o lafı yineliyorum: Bu Yasanın 1. Maddesinde ifadesinin bulan yargının bağımsız unsurunu temsil eden avukatlar, önümüzdeki süreçte zaten iddia makamıyla -ki, doğasında, felsefesinde vardır- ithamla birlikte çatışmaya başlar savunma. Zaten bir didişme içerisinde olacağız; ama iddianın ve yargının, devletin de, idarenin de olanaklarını arkasına alarak hukuk dışı uygulamalarına ki sanıkla savunmanın yan yana oturmasından tutun, iddia makamının savunmayla aynı düzey içerisinde indirilişine kadar olan süreçte her alanda artık şu kuşkuyla da beynimizden atarak: "Basın önünde iki adalet kurumunun, iki yargı kurumunun çatışması veya çatışkı halinde görülmesi çok şık olmaz" itirazlarını da bir tarafa atarak. Çok şık olmazsa, sürekli özveriyi bizden beklemenin de hiçbir anlamı yoktur. Şık olmazsa, o şıklığı da biraz Adalet Komisyonu ya da cumhuriyet başsavcılığı ya da ilgili kurum, Adalet Bakanlığı düşünmeli artık. Ne yapalım; yani şık değilse değil.

Dolayısıyla bu aşamadan sonra savunmanın önündeki öncelikli süreç, eğer savunma 1. Maddedeki gibi bağımsız olmayı, gerçekten savunmayı istiyorsa; süreç, savcı ve yargıçlarla hukuk kurallarının tam olarak uygulanmasını, adil bir yargılamanın gerçekleştirilmesi için çatışkı sürecidir diye düşünüyorum ve hepimize saygılar sunuyorum. (Alkışlar)

OTURUM BAŞKANI- Sayın Çepik, teşekkür ediyoruz.

Söz sırası Afyon Baro Başkanı Sayın Av. Celal Mümtaz Akıncı'da.

Sayın Akıncı, buyurun.

Av. CELAL MÜMTAZ AKINCI (Afyon Barosu Başkanı)-

Sayın Birlik Başkanım, sayın önceki Birlik başkanlarımız, Sayın Yönetim Kurulu üyeleri ve değerli başkanlarım; öncelikle bu tür toplantıların sık sık yapılmasının faydasından bahsetmek istiyorum. Gerçekten bu toplantılar yararlı olmaktadır; çünkü uygulamalarda birlik ve beraberliğin sağlanması açısından, birbirimizden haberdar olmamız açısından bu toplantıların devamında fayda görüyorum. Bu tür toplantılardan dolayı Sayın Başkana ve Yönetime teşekkür ediyorum. Sayın Denizli Barosu Başkanına da hassasiyetinden dolayı, duyarlılığından dolayı teşekkür ediyorum.

Afyon'da bir olay cereyan etti. Bu olaydan sonra Yönetim Kurulu üyesi arkadaşlarımızla beraber, Sayın Afyon Cumhuriyet Başsavcısını "diyalogla problemi çözeriz" diye ziyarete karar verdik. Çünkü yazışmayla hadisenin üzerine gitmenin bir hukukçu açısından pek şık olmayacağı, nazik olmayacağı düşüncesindeydik. Bu konuda yazı yazarak düşüncemizi de açıklayabilirdik; ama "karşımızdaki bir hukukçu, herhalde bizi anlar" diye düşündük ve Sayın Afyon Cumhuriyet Başsavcısını ziyarete gittik. Sayın Başsavcı, cezaevinde meslektaşlarımızın üzerinin aranmamasıyla ilgili olarak, "Sayın Başkan, siz böyle diyorsunuz, yasa hükmü böyle; ama bize Adalet Bakanlığında gelen bir düşünce yazısı var" dedi ve bize bir düşünce yazısı çıkarttı, onu sundu, sonra geri aldı tabii yazıyı. Dedik ki, "Sayın Başsavcım, siz bir kanun adamısınız, herhalde düşünce yazısı yasanın üzerinde olmasa gerek; yani bunu söylemek biraz abes kaçıyor, ama" dedik. Sayın Başsavcı, "biz bu düşünce yazısıyla bağlıyız, siz bu problemi Adalet Bakanlığı ve Türkiye Barolar Birliği nezdinde yapacağınız girişimlerle çözebilirsiniz, bizim bu konuda yapabileceğimiz pek bir şey yok" dedi. Anlayışla karşılanacağımızı zannederken, sükutu hayal ile Sayın Başsavcının yanından ayrıldık.

Ancak cezaevi olan diğer ilçelere aynı şekilde ziyaretlerimizi sürdürdük, oradaki savcı meslektaşlarımız anlayışla karşıladılar. İlçelerde genellikle üst araması şu anda yapılmıyor, ancak Afyon merkezde ne yazık ki hem X-RAY cihazından geçiyoruz ve hem de elle arama maalesef onur kırıcı bir şekilde devam ediyor.

Bunun dışında ücret tarifelerinde bölge ayrımının kaldırılmış olması Afyon Barosunu memnun etti. Mamafih birinci bölgeydik; ama barolar arasında "birinci bölge, ikinci bölge" gibi bir ayırım yapılması hiç hoş değildi bir meslektaş olarak. Gerçekten bu tarifede bunun kaldırılmış olması, Afyon Barosu olarak bizi memnun etti, bunu ifade etmek istiyorum.

Ayrıca anonim şirketlerin ödeyeceği vekalet ücreti konusunda bir tereddüdümüz oldu Yönetim Kurulu üyesi arkadaşlarımızla. Anonim şirketler eğer avukat istihdam etmezlerse, yaptırım olarak asgari ücret bazında bir ceza öngörülmüş. Yanılmıyorsam bugünkü asgari ücret tarifesine göre 197 küsur milyon lira asgari ücret, oysa 300 milyon liralık bir ücret öngörülmüş. Bu durumda "anonim şirketler cezayı ödemeyi tercih etmezler mi" diye bir düşünce doğdu. Ama zannedirim herhalde önceki yıllarda asgari ücretin artacağı varsayılarak ve düşünülerek bu yüksek tutuldu diye düşünüyorum. Bir de ayrıca bundan dolayı muvazaalı anlaşmalara başvurulacağı ihtimalleri üzerinde görüş beyan edildi. 300 milyon lira gibi bir rakam olunca şirketler bunu yüksek bulacaklar ve bazı meslektaşlarımıza daha düşük ücret ödeyip 300 milyon liralık bir makbuz almak suretiyle bu şekilde bu şeyi by-pass yapmış olacaklar diye düşünüyoruz. Buna bir çare düşünülebilir mi, bunu takdirlerinize sunuyorum.

Bunun dışında tasarının yasalaşmaması açısından, biz Afyon Barosu olarak sayın Afyon milletvekillerine bu tasarının yasalaşmaması konusunda girişimde bulunmayı düşündük. Bilemiyorum, bu konu hem milletvekillerinin yasadan tam manasıyla haberdar olmasını sağlar mı, hem de kamuoyuna bu şekilde tasarının yasalaşmamasını mal etmiş olur muyuz? Bunu da bilemiyorum, bunu da yine sayın başkanların ve Birliğin takdirine arz ediyorum.

Şimdiye kadar Afyon Barosu olarak toplantılara katılamıyorduk. Ben yeni bir başkanım, haziranda seçildim, bundan sonra bütün toplantılara katılma gayreti içinde olacağım. Afyon Barosunda yeni bir yapılaşma var, o nedenle biraz işlerimizde gerçek anlamda, umulan anlamda istenileni elde edemiyoruz gibi görünüyor; ama daha yeni olduğumuz için bizi mazur görmeyi arz ediyorum.

Teşekkür ediyorum. (Alkışlar)

OTURUM BAŞKANI- Sayın Akıncı'ya çok teşekkür ediyoruz.

Söz sırası İstanbul Barosu Genel Sekreteri Sayın Av. Ali Saydı'da.

Sayın Saydı, buyurun.

Av. ALİ SAYDI (İstanbul Barosu Genel Sekreteri)- Sayın başkanlar, sayın meslektaşlarım; İstanbul'da Baro Başkanımız Avukat Yücel Sayman yurtdışında olduğu için, İstanbul Barosunun gündem hakkındaki düşüncelerini size iletme üzere geldim.

Önce gündeme uygun olarak ölüm oruçları ve cezaevleri idareleri hakkındaki yasa tasarısı konusunda önce galiba bir yanlış anlaşılma oldu. İstanbul'da bir basın toplantısı düzenledik ve bu basın toplantısında açlık grevlerinin sona erdirilebilmesi umuduyla bir çözüm önerisinde bulduk. Yoksa "üç kapı açılırsa, bu iş sona erer" demedik. Gerçekten de bunun dışında, tarafların karşılıklı birbirleriyle çelişen yaklaşımları var; ama yaklaşık 1 senedir, özellikle İstanbul, Ankara ve İzmir Barosu Başkanları, insan hayatına gösterdikleri duyarlılık nedeniyle ölümlere engel olmak için bir dizi girişimlerde bulundular, ama bugüne kadar bir sonuç elde edilemedi.

Tabii yasanın getirdiği düzenleme, açlık grevlerini teşvik gibi yeni bir suç oluşturuyor. Uluslararası metinlerde yer aldığı aksine, doktorların vereceği kararları infaz koruma memurlarına bırakan bir uygulama, bir düzenleme öngörüyor. Bu konuda basına açıklamalar yapıldı, bütün barolara da gönderildi. Aynı tasarıda avukatları ilgilendiren düzenlemeler de var; cezaevine giren avukatların aranma biçimine ilişkin bir düzenleme. Bu düzenleme, 2000 yılının Ocak ayından itibaren aslında tüm baroları meşgul eden "üçlü protokol" diye bilinen, İçişleri, Sağlık ve Adalet Bakanlığının müştereken hazırlayıp yürürlüğe koydukları, iptali için davalar açılan bir protokoldeki uygulamayı yasal hale getiriyor. Gündemin dördüncü sırasındaki avukatlara saldırılarla birlikte düşünülmesi gereken bir düzenleme bu, çünkü avukatlara saldırılar bu noktalarda başlıyor.

Ceza usul yasalarında, Avukatlık Yasasında ilgili hükümler olduğu halde böyle gereksiz bir düzenleme yapılarak, avukatın meslek sırrı mükellefiyetine yahut da halkın avukata güvenine

yönelik saldırıyla başlıyor. Yer yer avukatı müvekkiliyle özdeşleştiren saldırılar, günümüzde artık avukata fiili saldırılara dönüştü. Tüm bunları birlikte değerlendirmek gerekir diye düşünüyorum.

Cezaevi izleme kurullarına ilişkin 4681 sayılı Yasa henüz çıkmadan, İstanbul Barosu olarak Yasa hakkındaki düşüncelerimizi kamuoyuna ve bu kararı alacak Büyük Millet Meclisi üyelerine ilettik. Eskiden beri de cezaevlerindeki uygulamayı, barolarımız bünyesinde kurduğumuz çeşitli komisyonlar ve çalışma grupları aracılığıyla zaten izliyoruz. İstanbul'daki izleme kurullarının oluşmasında enteresan da bir uygulama yaptılar; önce bizden aday istediler, bildirdiğimiz adaylar konusunda ne karar verdiklerinin sonucunu henüz alamadık. Ancak biz aday bildirdikten belli bir süre sonra bu kez diğer adalet komisyonlarından, duyuruların ilan olarak asılmasını ve bu ilanlarla kendilerine müracaatın sağlanmasını temin etmemizi istediler, bu talebi olumsuz yanıtladık. Önceki ilk Üsküdar ve Kartal Adalet Komisyonlarının başvurularına yönelik olarak verdiğimiz aday arkadaşlarımız da henüz izleme kurullarına çağırmadılar; ama alınan bir karar olmadığını da bilmiyoruz.

Üçüncü olarak Yargıtay hizmetlerinin bir vakıf ve bir şirket aracılığıyla İnternet üzerinden paraya çevrilmesine ilişkin teklif, Barolar Birliğiyle aynı zamanda mıdır bilmiyorum; ama İstanbul Barosuna yaklaşık 2 ay önce şirketin yetkilisi olduğunu söyleyen bir avukat meslektaşımız tarafından iletildi. Bu uygulama aslında daha önce telefon aracılığıyla yapılan, özellikle Ankara dışındaki avukatların Ankara'ya gelmeksizin Yargıtay'daki dosyalarının ne aşamada olduğunu takip etmeleri noktasında varolan bir yoldu, ancak daha sonra güvenlik gerekçesini ileri sürerek kaldırdılar. Bugün anlıyoruz ki, sorun güvenlik değil; bu işi paraya tahvil etmiş. Biz bu teklifi ahlaki bulmadığımız için reddettik. Gerçi son derece de yararlı bir uygulama, böyle bir şey olmalı. Gerçekten de Ankara'ya gelmeksizin yahut Ankara'da bir arkadaşımızdan rica etmeksizin de insanların bu işleri takip edebilmesinin bir yolu belki önceki gibi olabilir, belki mevcut şekliyle olabilir; ama kesinlikle bu işi, bilgilendirme hakkını zedelemeksizin ve özellikle ticarete dökmeden nasıl yaparlar bilmiyoruz. Bu konuda Barolar Birliğiyle görüşmelerimizde de gerekli girişimlerde bulunacaklarını söylediler ve bekliyoruz.

Avukatlara saldırılarla ilgili olarak tabii biz de çok fazla sorun yaşıyoruz, gerçekte çok arttı, hep vardı; ama bu saldırılara, özellikle avukata teorik düzeyde yapılan saldırıların akabinde arttığını görüyoruz. Genel olarak yargının çökertilmesi, yargıya ilişkin güvensizlik bunun bir parçasıdır; ama saldırılar özel olarak yargının diğer unsurlarına değil, avukatlara yöneliyor, bu son derece açık. İstanbul'da şu anda sayısını hatırlayamayacağım kadar çok davalar var bu konuda. Cumhuriyet savcıları ve yargıçlar gerçekten hoşgörülü bakıyorlar, kendilerine yapıldığı andaki kadar titiz değil; ama biz baro, tüzel kişi adına bu davaları takip ediyoruz, müdahale ediyoruz, serbest bırakmalara itiraz ediyoruz. Zaman zaman tutuklananlar oluyor, ama tabii bu şekilde caydırılması mümkün değil. Özü itibariyle avukatı cezaevine girerken arama biçimiyle, avukatın evrakını denetleme biçimiyle, avukatı duruşma salonunda bekleten anlayışla buralara varılması kaçınılmazdı.

Her ne kadar gündem de yoksa da, başkanlarımız tarafından bir şekilde gündeme taşınan bir-iki konuda da düşüncelerimizi söylemek istiyorum. Öncelikle çok konuşulduğu için, Devlet Güvenlik Mahkemesinin kapsamına ilişkin değişiklik ve Cumhurbaşkanının bu konuda geri çevirmesi konusunda biz de özellikle Ağrı Barosu Başkanı gibi düşünüyoruz. Gerçekten de Devlet Güvenlik Mahkemeleri, yargılama usul ve yöntemleri itibariyle genel mahkemelerden ayrılan, bu yönüyle adil yargılama hakkının uygulanmasına en az yakın yöntemleriyle ve özellikle en azından iki farklı yargılama biçiminin savunulamaması gibi bir dolu nedenle hukukçular tarafından eskiden beri savunulmayan mahkemelerdir. Devlet Güvenlik Mahkemeleri, bir nevi devletin sopası görünümünde kullanılmak isteniliyor. Bu nedenle kendinize bir biçimde muhalif gördüğünüz yahut yargılanması zor insanlara uygulanmaya kalktığı zaman dahi savunulamaz; çünkü öncelikle adil ve demokratik bir savunmamız gerekir. Eğer "Devlet Güvenlik Mahkemeleri daha adil ve daha demokratik bir yargılama yapıyor" diye düşünüyorsak, o zaman bütün yargılamaların Devlet Güvenlik Mahkemelerinde yapılması gerektiğini savunmak zorundayız.

Yine işkence uygulamasına ilişkin olarak Denizli Barosu Başkanımızın açıklamaları oldu. Gerçekten de işkence uygulamasının adliye mekanizması tarafından da korunduğunu söylemek hiç abartılı değil. Hâkimler ve savcılar -mahkeme

kararlarında görüyoruz- işkenceyle polisin aldığı ifadeler kendi huzurlarındaki ifadelerle çeliştiğinde, nedense poliste alınan ifadeleri delil sayarak, işkenceyi meşru gördüklerini ortaya koyuyorlar. Özellikle son dönemde bir kısım olağanüstü hal bölgesinde bulunan baro başkanlarının birlikte bir açıklaması oldu. Olağanüstü hal bölgesinde özellikle bir insan cezaevine alındıktan sonra, yargıç kararıyla 10 gün süre alınıp tekrar sorgu için polise götürülmesi uygulamasına karşı çıkan bir açıklamaları vardı. Biz de İstanbul Barosu olarak bu anlayışı paylaştığımızı ve bu baroların taleplerine destek verdiğimiz söyledik.

Son olarak bir şekilde yine gündeme getirildi, hazırlanan yönetmelikler var ve hepimizi çok yakından ilgilendiren. Bir kısmı basılı olarak da aldık, daha önce de Barolar Birliğinden temin ettik. Yönetmelikler artık uygulanmaya başladı ve hepimizin yaşantısını doğrudan ilgilendirecek uygulamada da birtakım aksaklıkları görülecektir mutlaka. Ancak bu yönetmelikleri bir şekilde tartışan toplantılar yapılmasını öneriyoruz. Hiç değilse bugüne kadar yeterince tartışılmadığı noktasındaki itirazlarımız kabul görmediyse de, hiç değilse bundan sonra uygulamayla birlikte bu yönetmeliklerde çıkabilecek, hatta çıkan uyumsuzlukları tartışan toplantılar yapılmasını öneriyoruz.

Beni dinlediğiniz için teşekkür ederim. (Alkışlar)

OTURUM BAŞKANI- Sayın Saydı, teşekkür ediyoruz.

Antalya Barosu Başkanı Sayın Av. Gürkut Acar, buyurun.

Av. GÜRKUT ACAR (Antalya Barosu Başkanı)- Sayın Birlik Başkanım, değerli önceki Birlik başkanlarım, Sayın Birlik Yönetim Kurulu üyelerim, değerli baro başkanı arkadaşlarım; hepimizi saygıyla ve sevgiyle selamlıyorum.

Gündemin birinci maddesi hakkında Yönetim Kurulumuzun kararını sunmak istiyorum. Türk Ceza Kanunu ile Hapishane ve Tevkifhanelerin İdaresi Hakkındaki Kanunda değişiklik yapılmasına dair kanun tasarısının 6. Maddesi, savunma görevini yapan avukatlar yönünden önemlidir. Bu tasarının bu haliyle yasalaşması, uygulamada birçok sorunla karşılaşılmasını gündeme getirecektir:

1. Bu yasa tasarısıyla kamuoyunda "üçlü protokol" olarak bilinen Adalet, İçişleri ve Sağlık Bakanları tarafından imzalanan

17. 1. 2000 tarihli düzenleme yasal çerçeve içerisinde oturtulmak istenilmektedir. Bu üçlü protokol kısaca; cezaevi görevlisi ve jandarmaya, avukatın üzerindeki ve çantasındaki evrakı inceleme yetkisi tanımış, avukatın müvekkile ve müvekkilin avukatına vermiş olduğu evrakın savunmayla ilgisi olup olmadığının takdirini bu kişilere bırakmıştır.

2. 1136 sayılı Avukatlık Yasasının 4667 sayılı Yasayla değiştirilmiş, savunma mesleğini yürüten avukatlarla ilgili yeni bir yasal düzenleme getirmiştir. Bunlardan birincisi ve en önemlisi, Avukatlık Yasasının 1. Maddesidir. Bu 1. Maddede, "avukat, yargının kurucu unsurlarından olan bağımsız savunmayı serbestçe temsil eder" ve yine 58. Madde "ağır cezayı gerektiren suçüstü halleri dışında avukatın üzeri aranamaz" hükmünü getirmiştir. Bu durumda 4667 sayılı Yasayla değişik 1136 sayılı Avukatlık Yasası, üçlü protokol Avukatlık Yasasına aykırı hale gelmiştir.

Adalet Bakanlığı, "olmazsa olmaz" ilkesinden hareketle 1136 sayılı Avukatlık Yasasına aykırı olan ve hükmünü yitiren bu üçlü protokolü yasalaştırmak yoluna gitmiş ve bu amaçla içeriğine karşı çıktığımız Türk Ceza Kanunu ile Hapishane ve Tevkifhanelerin İdaresi Hakkında Kanunda değişiklik yapılmasına dair kanun tasarisini hazırlamış ve 6. Maddeyi yeniden düzenleme yoluna gitmiştir. Tasarının 6. Maddesinin 1. Fıkrasında aynen - bunlar söylenildi, ama yine kayıtlara geçmesinde yarar var- "sıfat ve görevi ne olursa olsun, ceza infaz kurumları ve tutukevlerine giren herkes duyarlı kapıdan geçmek zorundadır. Ayrıca iç ve güvenlik personeli dahil olmak üzere ceza infaz kurumları ve tutukevlerine girenlerin üstleri metal detektörle aranır, eşyaları X-RAY cihazından veya benzeri güvenlik sistemlerinden geçirilir, bu cihazların bulunmadığı yerlerde arama elle ve kontrolle yapılır" denilmektedir.

Bu düzenleme, uygulama kapsamına herkesin alınacağını vurgulamaktadır; bunun içerisinde, yargıç, savcı, avukat, cezaevi görevlileri ve ziyaretçilerin girdiği anlaşılmaktadır. Ancak yargıcın cezaevine girişi ve çıkışı söz konusu değildir, ancak görevli infaz yargıçlarının en fazla ayda 1 kez cezaevine girmeleri söz konusudur. Savcılardan cezaevlerine girip çıkanlar, cezaevinde görevli olan savcılarla infaz savcılarıdır ki, bunlar da cezaevlerinin güvenliğinden ve düzeninden birinci derecede sorumlu olan kişilerdir. Bunların astlar tarafından aranması söz konusu dahi

olamaz. Bu durumda amaçlanan, çerçeve içerisinde her gün görüşme yapmak zorunda olan avukatlar kalmaktadır. Avukatlar, savunma mesleğini yapan kişiler olarak en sık cezaevine girip çıkan kişilerdir. Yasa tasarısıyla getirilmek istenen düzenlemenin avukatlar için olduğu açıktır. 4667 sayılı Yasayla değişik 1136 sayılı Avukatlık Yasasının 1. Maddesiyle yargının kurucu unsuru olarak kabul edilen avukatlık mesleği bu yasa tasarısıyla savunma-yargı üçgeninden çıkarılmak istenilmektedir.

Yine ikinci cümlede "ayrıca" denilmek suretiyle duyarlı kapıdan geçenlere ek işlem olarak diğer arama işlemleri yapılabilecektir. Bunlar hiçbir şekilde avukatlık mesleğinin onuru ve saygınlığıyla bağdaşmaz. Özellikle elle aramada, avukat, sıradan bir görevlinin onur kırıcı davranışlarına muhatap olabilecektir ve olmaktadır da zaten.

Tasarının 6. Maddesinin 2. Fıkrası, "ceza infaz kurumları ve tutukevlerine giren müdafî veya avukatlarca savunmaya ilişkin olduğu yazılı olarak beyan edilen belge ve dosyalar aramaya tabi tutulmaz. Ancak şüphe halinde, hâkimin gecikmesinde sakınca bulunan hallerde cumhuriyet savcısının kararıyla arama yapılır" hükmünü getirmiştir. Tasarıda şüpheden söz edilmektedir. Şüphe nedir, nasıl şüphe duyulacaktır, şüphe duymanın kıstası nedir? Bunlar soyut kavramlardır. Şüpheyi duyacak olan kimdir; cezaevinde görevli cezaevi infaz memuru veya dış korumayla görevli jandarma eri. Bunların hukuk bilgisi var mıdır? Anlaşıyor ki, amaç; bu yasa tasarısıyla avukatı şüpheli kişiler sınıfına sokmaktır. Bu zihniyet, savunma mesleği olan avukatlığı yapan, yargının kurucu unsurlarından olan savunmayı serbestçe temsil eden biz avukatlarca kabul edilemez. "Ancak şüphe halinde, hâkimin gecikmesinde sakınca bulunan hallerde cumhuriyet savcısının kararıyla arama yapılır" şeklindeki tasarının bu cümlesi dahi kabul edilemez.

Tasarının bu kısmının uygulanabilme olanağı dahi yoktur. Cezaevinde yargıç yoktur ki, yargıç kararıyla arama yapılabilsin. Yine cezaevinde uygulamada savcı yoktur ki, savcı kararıyla arama yapılabilsin. O anda sadece orada cezaevi müdürü vardır. Bu durum tümüyle savunmaya yönelik, savunmayı kısıtlayıcı, kişilerin Anayasal savunma haklarını elinden alma amacı güden bir yasa tasarısıdır. Bu tasarı, 1136 sayılı Avukatlık Yasasının sır saklamayı düzenleyen 36. Maddesi ve avukatlık meslek

kurallarının "avukat, meslek sırrıyla bağlıdır" hükmünü getiren 37. Maddesiyle uyuşmamaktadır.

Sonuç: Antalya Barosu Yönetim Kurulu olarak 28.11.2001 günlü toplantıda yapmış olduğumuz değerlendirmede,

1. Adalet Bakanlığınca hazırlanmış olan bu tasarinin 6. Maddesinin açıkça 4667 sayılı Yasayla değişik 1136 sayılı Avukatlık Yasasının 1. Maddesini, 4667 sayılı Yasayla değişik 1136 sayılı Avukatlık Yasasının 58. Maddesini, 1136 sayılı Avukatlık Yasasının 36. Maddesini, Avukatlık Meslek Kurallarının 37. Maddesini ortadan kaldırmaya yönelik, kabul edilemez üçlü protokolü yasal zemine oturtmayı, kişilerin Anayasal hakkı olan savunmaya sınırlama getirmeyi amaçlayan bir yasa tasarısı olduğu görüşünü benimsemiştir.

Bu yasa tasarısının 6. Maddesinde belirttiğimiz gerekçelerle 4667 sayılı Yasayla değişik 1136 sayılı Avukatlık Yasasına uygun düzenleme yapılması konusunda herkese çağrı yaptık, Büyük Millet Meclisine gönderdik. Diğer bütün ilgili kurumlara ve basın yoluyla da Ankara, İstanbul, İzmir Baro Başkanlarımızla da bu konuyu İstanbul'da bir basın toplantısında ayrıca açıkladık.

Değerli arkadaşlar; Denizli Baro Başkanımız Sayın Yıldırım Aycan'ın dediği gibi, Anayasanın 20. Maddesine göre, yargıç kararı olmadan sokaktaki insanın üstünü bile aramayan devletin, avukatın üzerini ve evrakını bu karar olmadan jandarma erine aratması bir hukuk ucubesidir. İdarenin, avukatla görüşmeden sonra ayrılan tutuklu ya da hükümlüyü yeniden arayarak cezaevine herhangi bir yasak maddenin girmesini her durumda önlemesi mümkündür. Bu böyleyken böyle bir değişikliği yapmaya yönelmesi, doğrudan avukatlara ve savunmaya karşı haksız ve çağdışı bir saldırıdır, avukatlık mesleğine ve savunma kurumuna bir saldırıdır, hiçbir şekilde kabul edilmesi mümkün değildir.

Sayın Yıldırım Aycan'ın buradaki değerlendirmesine aynen katılıyoruz. Hiçbir şekilde avukatın üstü aranmaz ve cihazdan da geçirilemez, geçirilmemesi gerekir. Avukatı böylesine şüpheli insanlar sınıfına sokmaya hiç kimsenin hakkı yoktur. Cezaevinde herhangi bir savcının arandığını duydunuz mu? Ben duymadım. Cezaevine giren bir yargıcın arandığını duydunuz mu, cihazdan geçirildiğini duydunuz mu? Ben duymadım, görmedim, böyle bir şey kabul edilemez, buna tümüyle karşı çıkmak zorundayız, bunu

kesinlikle reddetmek zorundayız. Bu konuda bütün baro başkanı arkadaşlarıma da çağrıda bulunuyorum; bu konuda herkes kendi ilinin milletvekillerini teker teker arayıp tek tek görüşmelidir, bunun tehlikesini işaret etmelidir. Kıyameti koparacağımızı bilmesi gerekir herkesin, siyasal alanda da bunun gereğini yapacağımızı herkesin bilmesi gerekir.

Diğer yandan bu 4681 sayılı ceza infaz kurulları oluşturulması tam bir kargaşa ve keyfilik uygulaması olmuştur. Antalya'da bize hiçbir şey sorulmadı, hiçbir konuda fikrimiz alınmadı. Gerçi, Adalet Komisyonu Başkanının kendi tasarrufuyla yapmış olduğu bir adet avukat arkadaşımızı tayininde bir isabetsizlik yok, biz bundan rahatsız değiliz. Bize de sorsalardı, aynı avukat arkadaşımızı, eski cumhuriyet savcılarında bir arkadaşımızı tayin etmesini isterdik. Nitekim ona sorduk, "beni tayin ettiler" dedi, ama bize hiçbir şey sorulmadı. Burada 5 kişilik kurulda 2 tane öğretmen yer alıyor, 2 tane de doktor. Bu meslek grupları neye göre seçildi, neden 1 tane avukat var? Manisa Barosu Başkanı arkadaşımız, yanlış bir atama yapılmış, 2 avukat yer alıyor; ama Antalya'da tek avukat var. Bunları anlamak mümkün değildir, böyle keyfi bir uygulama olamaz.

Burada görülüyor ki, bu kurullar, bu izleme kurulları kesinlikle göstermelik hale getirilmeye çalışılıyor. Yani başka türlü söylemek gerekirse, devlet "demokratikleşiyorum" diye dışarıya, birilerine "ben Türkiye'de demokratik hale geliyorum, cezaevlerinde infaz izleme kurulları oluşturuyorum, merak etmeyin" diye garanti verirken, öte yandan da bu izleme kurullarının hiçbir işe yaramaması için özel bir uygulama yapıyor. Bu uygulama, bu keyfilik bunu gösteriyor, bunu mutlaka deşifre etmemiz ve kamuoyuna duyurmamız gerekiyor. Demokratik kitle örgütlerinin, özellikle savunma mesleğini temsil eden baroların bu izleme kurullarında ne şekilde yer alacağını mutlaka belirlenmesi, buna uygun bir yasal düzenlemenin getirilmesi gerekiyor.

Değerli arkadaşlar; Yargıtayın modaya uyarak, devletin birçok konuda vakıflarla bazı fonları yönetmesine benzer bir şekilde Yargıtay'ın da kararlarını belirttiği biçimde satmasına biz karşıyız Antalya Barosu olarak. Böyle bir şey kabul edilemez, hiçbir şekilde Barolar Birliğinin ve barolarımızın bu konudaki taleplere cevap vermemesi gerektiğine inanıyoruz. Bize satacaklar, bizim vasitamızla satacaklar, büyük bir kısmını da

kendi vakıflarına gelir olarak yazacaklar. Bunun bir anlamı var mı? Değerli İstanbul Baro Temsilcisi Ali beyin söylediği gibi, biz bunu ahlaki bulmuyoruz. Bilginin ve haberin tekelleştiği bir ülkede demokrasi olmaz. Bu bilginin tekelleşmesi anlamına geliyor, mutlaka bunun çözümünü bulmak zorundayız. Sayın Birlik Yönetiminin bu konuda gerekli olan çalışmaları yapacağına inanıyorum.

Değerli arkadaşlar; saldırılara gelince, bu saldırılar gerçekten çok yaygınlaştı. Bize intikal etmeyen birçok konu var, barolara da gelmeyen konular var; meslektaşlarımız çoğu yerde kimsesiz ve sahipsiz kalıyor, intikal edenler ediyor, etmeyenler öyle kalıyor. Burada bence Barolar Birliğinin ve barolarımızın, halkı yanımıza alacak birtakım tanıtma filmlerini, gerekiyorsa profesyonel uzmanlara hazırlatıp savunmayla ilgili bazı konuları medyada sunmak gerekiyor halka. Halkın desteği olmayan hiçbir konuda hiçbir şey başarılı olamaz. Barolarımızın da, savunma mesleğinin de halkı temsil ettiğini anlatmak zorundayız. Bunu televizyonlarda zaman zaman anlatmaya çalışıyoruz, ama yeterli olmuyor. Bunun için filmler ve yaygın bir propaganda yapmak gerekiyor. Yani savunmada üçlü sacayağının içinde yer alan savcı, kamu adına iddiada bulunan devlet memurudur; yargıç, ulus adına karar veren devlet memurudur. Burada devlet memuru olmayan ve halkı temsil eden tek unsur savunma, avukattır. Bunu anlatmak zorundayız, CMUK uygulamasında da bunu anlatamadık. CMUK uygulaması maalesef sadece 18 yaşından küçüklere uygulanan bir yasa halinde kaldı.

Biliyorsunuz, bazı duruşmalarda yargıç "yemin et" dediği zaman, bazı tanıkların Amerikan mahkemelerindeki gibi elini kaldırarak yemin ettiğine rastlıyoruz. O Amerikan filmlerinin Türk toplumuna yaptığı etkiyi orada görüyoruz; ama biz kendi yargı sistemimizle ilgili ve savunmanın kutsallığıyla ilgili olarak halkın temsili konusunda gerekli olan kamuoyunu oluşturamadığımız inancındayım. Dediğim gibi, bu kamuoyunu oluşturmak için bugüne kadar ekonomik bakımdan çok kısıtlı koşullar içindeydi Barolar Birliği, umarım bundan sonra daha rahat olur. Bu konuyla ilgili ciddi ve yaygın bir kamuoyun oluşturma seferberliği yapmamız lazım diyorum. Yoksa biz bu saldırıları bu şekilde sokaklara dökülerek, dert yanarak halledemeyeceğiz. Tabii ki bir de burada İçişleri Bakanlığının bu konuda ağırlığını koyması için,

Barolar Birliğimizin bu girişimde bulunmasını diliyoruz ve zaten gereklerini yapıyor, haberlerini de alıyoruz.

Değerli arkadaşlar; DGM'ler kaldırılmalıdır, biz Antalya Barosu olarak DGM'lerin kaldırılmasından yanayız. Sayın Cumhurbaşkanını vetosunu destekledik, desteklememizin sebebi şudur: Tümünden kaldırmak yerine, bugün Türkiye'de 15 yıllık PKK terörüne harcanan miktar kadar, 100 milyar dolar civarında paranın Türkiye'den bazı çeteler ve suç grupları tarafından çalınmak suretiyle hileli yollarla götürüldüğünü artık herkes biliyor, bu dehşet verici bir soygundur. Böyle bir soygun karşısında, bu soygunu yapanların yakalanması, yargılanması ve götürülen paraların geri getirilmesi gerekirken; maalesef Türkiye'de sistem, yakaladıklarını yargılamayı bile, biraz daha sert bilinen, biraz daha bu konularda yargıçları garanti altında tutulan bir mahkeme olarak görünen DGM'lerden alıp ağır ceza mahkemelerine sevk etme, bu suçların örtbas edilmesi ve suçlularının zaman aşımından faydalanması gibi sonuçlar doğuracağı için buna karşı çıktık ve Cumhurbaşkanının bu konudaki vetosunu destekledik. Ama kesinlikle söylüyoruz -baro başkanı arkadaşlarımdan hiçbirisinden de duymadım- Türkiye'de barolar DGM'lere karşıdır, bu DGM'ler mutlaka kaldırılmalıdır.

Fazla vaktinizi almak istemiyorum, hepinize saygılar sunuyorum. (Alkışlar)

OTURUM BAŞKANI- Sayın Acar, çok teşekkür ediyoruz.

Söz sırası Samsun Baro Başkanı Sayın Av. Arif Yılmaz Üney'de.

Sayın Üney, buyurun.

Av. ARIF YILMAZ ÜNEY (Samsun Barosu Başkanı)- Türkiye Barolar Birliğinin Sayın Başkanı, geçen dönem Sayın Başkanım, önceki dönem başkanlarım, Türkiye Barolar Birliğinin çok değerli Yönetim Kurulu üyeleri, sevgili başkanlar; bugünkü gündemde konuşulan konuların hepsi tamamlanmış oldu, artık ilave edilecek pek bir şey yok. Ama bu gündemin 4 ncü ve son maddesi, avukatlara karşı saldırıları kapsıyor.

Elbette ki hepinizin içi yapıyor, bizim de öyle. Adana, konuyu yeni yaşadığı için anlattı. Çorum Başkanım, değerli meslektaşım Av. Yusuf Altaylı'nın kaybını anlatarak başladı.

Halbuki ondan sonra da Samsun'da çok değerli Birlik Başkanının işaret ettiği gibi, Erdal Altunel adında Kayseri Barosuna kayıtlı, İzmir'de çalışan -nasıl oluyorsa- bir arkadaşımızın da Samsun'a bir icra satışı için geldiğinde, adliyenin hemen arkasında, polis merkezinin hemen yanında, jandarmanın hemen bitişiğinde ve Polisevinin kıyısında 5 el ateş edilerek vurulduğunu bildirmek istiyorum size. Ölmedi, bu bir yaralama.

Ancak gelişmeler bakımından enteresan bir olay yaşadık, onu söylemek istiyorum. Hastanede kaldırılan arkadaş, kurşun kemiğe değmediği için "beni otele götürün" dedi ve bir otele getirdiler, bana da o zaman haber verildi, hemen adliyenin önündeki otel. Oraya gittiğimde tek başına yatıyordu, "geçmiş olsun" dedim, kendimi tanıttım, konuşmaktayken kapı açıldı, bir bay ve bir bayan girdi, "geçmiş olsun" dediler, "sağ olun" dedi, "bana bunu mu yapacaktınız" dedi. Birden irkildim "kim bunlar" diye, "kim bunlar" dedim, "beni vuranın ablasıyla eniştesi" dedi. "Geçmiş olsun dediniz mi", "dedik", "açın kapıyı, çıkın" dedim. "Sen ne yapıyorsun" dedim, "ziyarete gelmişler" dedi ve onlara çıkarken de "görüreceğiz" deyince, "akşam gelin görüşelim" dedi. Sonra emniyetin misafirhanesine alındı, görüşüp görüşemediklerini bilmiyorum.

Şunun için söylüyorum bunu: Bu icra işlemlerinde vurmalar, yaralamalar, hâkim yanında saldırmalar devam ediyor ve bize de yazılar geliyor "emniyetten gerekli yardımları almadan hacze gidilmesin" şeklinde.

Değerli başkanlar, değerli meslektaşlarım; hep giderek yaşadığınız konuyu söylemiş olmam sizleri sıkmasın. Ama bir daha söylüyorum, 22.9.2001'de yine söylemiştim burada, aynı salonda, huzurunuzda; saldırılar devam ediyor, azalmıyor, emniyet kuvvetleri geldiği zaman çok daha rahat avukat vuruyorlar ve hiçbir faydası gelmiyor, onlar talimat alıp geliyorlar herhalde. Sadece keşifse hâkim, hacizse icra korunuyor. Samsun'da da şehidimizle beraber icra memuru 5 yerinden vuruldu, Adana'da da icra memurumuz şehit edildi. Elbette arada böyle oluyorsa da, umumiyetle o anları şöyle bir aklınızdan geçirin; olay anında saldıran adamın eğer memura karşıysa önüne duruyor, avukatsa asla durmuyor.

Saldırının çok önem arz ettiğini hissettiğinizi, yaşayarak gördüğünüzü biliyorum, bunun için özel bir gündem olsun. Bu hacizlerde avukat gitmek durumunda mı? İcra memurunun görevi ne, nasıl hareket edecek? Aldığı talebi aynen yerine getirmekle mükellef mi, yoksa icra memuru haciz yerinde ayrıca avukatı da hedef gösteren bir insan mı? "Ben anlaşırım, bunu hallederim; ama önce şu avukat görüş" diye gösteriyorsa, avukat artık orada hedeftir ve kurtulma şansı yoktur.

Meslektaşlarım, avukatlar artık hiç de iyi bir ortada yaşamıyorlar. Ekonomik krizin sebebi biz olmasak bile mağduru biz olmaya başladık. O bakımdan kendimizi nasıl koruyacaksak, bunun önlemlerini almak, yasa önünde durumumuzu saptamak, özellikle de bu bakanlık karşısında nasıl kendimizi savunacağımızı saptamak hususunda bir toplantının müstakil yapılmasını ve o gün gündeme başka bir konunun konulmamasını talep etmekteyim.

Diğer konuları tek tek söyledi meslektaşlarım. Ancak bu izleme kurullarıyla ilgili değişik barolarda değişik yöntemler uygulanmış, bugünkü konuşmalardan öyle anlıyorum. Samsun olarak yargı bütünlüğüne inanmış bir yerdeyiz; bizde hâkim-avukat-savcı bir bütün, yasada yazdığı gibi onu yaşıyoruz. Huzurlarınızda kendilerine buradan da teşekkür ediyorum. İzleme kurullarıyla ilgili yazı Adalet Bakanlığından gelince, Adalet Komisyonu Başkanı cumhuriyet başsavcısına havale etti ve aynı gün de o bana gönderdi, telefon etti "çok ciddi konudur, bunun gereğini yapınız" diye. Tabii Birliğimden de gerekli uyarı almıştım. Yönetim Kuruluyla gerekli çalışmayı yaptık, 10 uncu ayın 31'ine kadar ilan süremizde hiçbir arkadaş müracaat etmedi. Böyle şey olmaz, bu kadar sorumsuzluk olmaz. Ama olayın ciddiyetini anlayarak, Yönetim Kuruluyla bizzat kendimiz gayrete girdik ve belirlediğimiz isimleri komisyona ve başsavcılığa bildirdik. Onları belirlerken gerekli özeni ve ileride doğabilecek olayları çok iyi hesap ederek hareket ettik.

Değerli başkanlar; kimleri seçmişsek, aynı arkadaşlar izleme kuruluna seçildi, 2 avukat seçildi, 1 sosyal hizmetler il müdürü seçildi, 1 emekli vali seçildi ve elbette ki olması gerekiyordu, 1 akıl ve ruh hastalıkları hastanesi uzman hekimi seçildi. Zannediyorum bundan sonraki çalışmalarda bu verimliliğini gösterecektir.

Bu saatte daha fazla vaktinizi almamak için, hepinize saygılar sunuyor ve iyi günler diliyorum.

OTURUM BAŞKANI- Sayın Üney, çok teşekkür ediyoruz.

Söz sırası Ordu Baro Başkanı Sayın Av. Tefik Karabulut'ta.

Sayın Karabulut, buyurun.

Av. TEVİK KARABULUT (Ordu Barosu Başkanı)- Sayın Birlik Başkanım, çok değerli önceki Birlik başkanlarım, Sayın Yönetim Kurulu üyelerim, değerli baro başkanı arkadaşlarım; bu tür toplantılarda sonradan konuşmak zordur, çünkü çoğu şey zaten konuşulmuştur. Onun için kısa ve öz olarak belli konularda birer cümleyle geçeceğim.

1 inci Madde olan Ceza ve Tevkifhanelerin İdaresi Hakkında Kanunda değişiklikle ilgili olarak arkadaşlarımızın söylediklerin katılıyorum. Bu gerçekten Avukatlık Yasasıyla avukatlara sağlanan kazanımların, üçlü protokolün yasalaştırılması şeklinde geri alınması niyetidir, burada asıl niyet avukatlardır. Bilindiği gibi, cezaevlerinde emir-komuta çizgisinde üst durumda olan hiçbir hâkimin, savcının aranması diye bir durum zaten söz konusu olmayacağı için, burada asıl hedef avukatlardır ve bu bize Avukatlık Kanunuyla verilen kazanımları geri alma olayıdır. Buna karşı durulabilecek en sert şekilde karşı durulmalıdır.

Arkadaşlarım beyan ettiler, bu ölüm oruçlarıyla ilgili hususa da bir cümleyle temas edeyim. Bizim için asılan insanların yaşamasıdır ve insanları yaşatmak durumundayız. İnsanların yaşaması için ne lazımsa, elbette en doğru, en makul şekilde tedbirleri almak konusunda bize düşen bir yardım olursa onu da yapmamız gerekir diye düşünüyorum.

İzleme kurullarının oluşumu konusunda görüldüğü üzere orada da bir standardın olmadığı gerçeği söz konusudur. Gerçekten çıkan yasalar kadar, o yasaları uygulayacak kişilerin kafa yapılarının uygunluğu da çok önemli. Samsun Başkanımızın anlattığı gibi, bazı yerlerde anlayışlı adalet komisyon başkanı ve cumhuriyet başsavcılarının olduğu yerlerde bu konuda bir sıkıntı yok. Şahsen bizim Ordu Merkez Adliyesinde de gerek Komisyon Başkanı, gerekse savcıyla ilişkilerimizde bir sıkıntımız yok; ama mesela, Ünye Cumhuriyet Başsavcımız ve Ünye çevresinde bu

konularda sıkıntımız oluyor. Ordu Cezaevinde hiçbir sıkıntıyla karşılaşmayan arkadaşlarımızın, Ünye Cezaevine girişte özellikle bayan arkadaşlarımızın elle aranmak istenmesi olaylarına birçok defa rastladık ve şikâyet de yaptık. Onun için bu izleme komiteleri olayında standart yok, görünen gerçek o. Standartı yaygınlaştırmak için yine Barolar Birliğinin yapabileceği katkıları hep beraber düşünüp yapmamız lazım diye düşünüyorum.

Yargıtay kararlarının şirket eliyle pazarlanması olayını doğru bulmuyorum. Bu, hukukun ticarileşmesi, yargının ticarileşmesi gibi bir zihniyeti karşımıza çıkarıyor. Devlet, zaten normal bütçe dışı kanallardan, birçok kanaldan, özellikle vakıf yoluyla birçok paraları topluyor. Hep beraber duyuyoruz, dinliyoruz; nüfus idarelerinin başışı, bu tür makbuz keserek topladığı para, holdinglerin sermayelerini aşmış. Zaten aynı şekilde Adalet Bakanlığı da özellikle bu sabıka kayıtları olayında "başış" adı altında çok büyük bir meblağ topluyor. Yargıtay da herhalde bunları kısılandı ki, "biz de bu yolla biz kazanç temin edelim, pazar olarak da avukatlar hazır, 40 küsur bin avukat var, mecburen bu işi yaparlar" düşüncesi var herhalde. Bu doğru değil, buna karşı çıkılmalıdır diye düşünüyorum. Yargının ticarileşmesi yolunu bir açarsak, bunun önünü alamayız, yarın bu başka şekillerde ve başka yollarla da karşımıza yeni yükler çıkarabilir. Doğru değildir, ona karşı çıkılmalıdır diye düşünüyorum.

Avukatlara yapılan saldırılar son derece arttı ve endişemiz o ki, önümüzdeki günlerde daha da artacak. Çünkü ülkenin artan ekonomik şartlarındaki olumsuzluk, insanların psikolojik durumlarını da maalesef anormal derecede artırıyor her gün, bozuyor. O psikolojik bozukluk, insanların ruh yapısındaki anormalleşme, yargı dünyasında ilk set olarak avukatları karşısında buluyor. Tabii devletin diğer birincil organlarına yargıda dokunamayanlar, ilk elde karşılarında bizi gördükleri için avukatlara karşı saldırıyı seçiyorlar. Tabii basında bu işin sık sık gündeme getirilmesi, avukatların kötü imajlı biçimde lanse edilmeleri de bunu kolaylaştırıyor. Onun için buna karşı şiddetle karşı konulmalı, karşı durulmalıdır.

Yalnız burada bir aykırı görüş demeyeyim de, işi açıcı bir teklif sunmak istiyorum: Burada maalesef bizim mesleğimizin içinde sayıları çok az da olsa, kötü örneklerin de bu işte bazen katkısı olduğu düşüncesindeyim. Onlara karşı da gerek mahalli

barolar olarak, gerekse Birlik olarak iç mekanizmamızı şiddetli ve sert bir şekilde çalıştırmalı ve onları bu meslek içinde tutmamalıyız diye düşünüyorum. Bazı arkadaşlarımızın maalesef -özellikle genç arkadaşlarımız arasında bunu üzülen daha fazla görüyoruz- kendilerini müvekkil yerine koyarak, kendilerini davalı veya davacı, alacaklı veya borçlu yerine koyarak davranma gibi tedbirsizlikler ve eksiklikler yaptıklarını görüyoruz. Bunlara karşı da bizim kendi iç mekanizmamızı işletmemiz gereklidir ve bu tür aykırı, meslek onuruna yakışmayan, avukatlığın da toplum nezdinde küçük düşürülüşüne sebep olan hareketleri de önlememiz gerektiği düşüncesindeyim. Bunlara karşı kesinlikle müsamaha edilmemeli, yumuşak davranılmamalı diye düşünüyorum.

Bir de daha önceki konuşmacı arkadaşlarımız da ifade etti, olay gerçekten kamuoyu desteğini arkaya alma olayıdır. Onun için Barolar Birliğinin artık bir ölçüde mali imkânları da var; kamu desteğini, kamuoyu desteğini alma noktasında da artık birtakım teşebbüslere girmeliyiz diye düşünüyorum.

Tabii birçok şey söylenildi, yeni yönetmelikler çıktı. Bununla ilgili olarak söyleyeceğim şu olacak: Standart sağlayalım, birlik sağlayalım, uygulamada birlik. Bakıyoruz, her baronun kendine uygun bir uygulamayı biçimi oluyor bazı noktalarda, bunlara Barolar Birliği ön ayak olarak bir standart sağlasın. Olabildiğince birlikte, müşterek bir noktaya getirelim ve beraber yapalım.

Barolar bir kitle örgütüdür, dolayısıyla baroların kitle örgütü olarak sorumlulukları da vardır ve olmalıdır da. Barolar Birliği olarak elbette Türkiye'de kamuoyunu yönlendirici, kamuoyunu bilgilendirici ve kamuoyunu etkileyici konumumuzu sağlamlaştırmalıyız, daha etkili hale gelmeliyiz, daha duyarlı hale gelmeliyiz; ama bunu yaparken, dünya şartlarını, ülke şartlarını ve Türkiye'nin çıkarlarını, halkın ve toplumun çıkarlarını düşünerek sağlıklı adımlar atmamız gerekir. Ama tekrar ifade ediyorum ki, Barolar Birliği sıradan bir meslek kuruluşu olarak kalmamalı, etkin bir toplum olma işlevini de aynı zamanda yapmalıdır. Onun için son zamanlarda gerçekten takdirle karşıladığımız, Türkiye'nin birçok yerinde mahalli baroların ve Barolar Birliğinin öncülüğünde yapılan toplantıların giderek yaygınlaştırılması gerçekten yararlı olur diye düşünüyorum.

Dediğim gibi, sonradan konuşmak zordur; çünkü çok şey zaten konuşulmuştur. Zaman da daraldı, fazla konuşarak sizleri de sıkmak istemem. Saygılar sunuyor ve teşekkür ediyorum.

OTURUM BAŞKANI- Sayın Karabulut, çok teşekkür ediyoruz.

Söz sırası Yozgat Barosu Başkanı Sayın Av. Mehmet Aktan'da.

Sayın Aktan, buyurun.

Av. MEHMET AKTAN (Yozgat Barosu Başkanı)- Sayın Birlik Başkanım, sayın önceki Birlik başkanlarım ve sayın başkanlarım; hepinize saygılar sunuyorum.

Gündem maddeleriyle ilgili olarak, bazı istisnalar dışında genel bir konsensüs oluştu gibi. Bu konuda fazlaca bir şey konuşmaya gerek görmüyorum, ancak iki noktaya değinmek istiyorum. Birincisi, illa cezaevlerine istenmeyen maddeler sokulmasından şikâyetçi olunuyorsa, Sayın Antalya Barosu Başkanının teklif ettiği gibi, tutuklu ve hükümlüyle görüştükten sonra tutuklu ve hükümlüyü arasınlar, illa da avukatı aramayı düşünmesinler, bu şekilde bir düzenleme yapılsın diyorum. Eğer arıyorlarsa, ayrıca avukatı aramaları da yersiz, anlamsız. Bu düzenlemeden vazgeçmeleri gerekir.

Ölüm orucuyla ilgili olarak, kimsenin intihar hakkı yoktur diye düşünüyorum; yani insanın kendi yaşama hakkına saldırarak kendisinin hayatına son vermesi gibi bir hakkının olduğunu düşünmüyorum. Bu konudaki düzenlemeye bir itirazım yok.

Gündemdeki maddelerle ilgili olarak bunları söyledikten sonra, gündem dışı olarak Avrupa Birliğine girme adına şu günlerde Anayasada bir dizi değişiklikler yapılıyor. Bundan istifadeyle Anayasamızdaki temel hak ve hürriyetlere aykırı maddelerin değiştirilmesi ve düzeltilmesi için, Barolar Birliğimizin bir dizi çalışmalar yapmasını teklif ediyorum. Bu konuda "temel hak ve hürriyetler ve anayasalar" konulu başkanlar toplantısı ya da tartışmaya açık nitelikte geniş kapsamlı başka bir toplantı tertip etmesini teklif ediyorum.

Teşekkür ediyorum. (Alkışlar)

OTURUM BAŞKANI- Sayın Aktan, çok teşekkür ediyoruz.

Sayın Av. Abdullah Akçay, buyurun.

Av. ABDULLAH AKÇAY (Konya Barosu Başkanı)-
Barolar Birliğinin değerli Başkanı ve Yönetim Kurulu üyeleri, sevgili başkanlar; Konya Barosu adına hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Şu ana kadar gündemdeki konuyla ilgili çok şey söylendi, fakat bunların pratikte hiçbir faydası olmadığını görüyorum. Çünkü izleme komisyonları şu anda hukuki dayanakları var ve bunlar uygulanmaya konulmuş. Burada biz bazı aksaklıkları ifade ediyoruz, ama geri dönüşü olmayan şeyler. Gönül arzu ederdi ki, bu izleme kurullarıyla ilgili çalışma yapılırken ne şekilde bir tavır alınacağını, daha önceki düzenlenecek bir toplantıyla bir tavır belirlemesi şeklinde oluşmasıydı.

Ben, Konya olarak özellikle bu gündem gelince, komisyondan talep ettim, kuruluşun bayram sonuna kalması noktasında bir ricada bulundum ve kabul edildi. Yani benim buradaki niyetim şuydu: Burada belirecek aksaklıkları en azından göz önüne alarak, buradaki itirazları da değerlendirerek, bu kurulun oluşmasında komisyona belli dayatmalarda bulunmak içindi. Hoşgörüle kabul edildi, ama çoğu yerlerde kuruldu; yani artık bunun şu anda yanlışlığını tartışmamızın pratikte bize hiçbir faydası olmadığını görüyorum.

Tabii zaman dar, son konuşmacıyız, özellikle burada bir duyuruyu da ifade etmek için söz aldım, gündem dışı bir konu. Microsoft Firması, Türkiye'nin bir çok yerinde taramalar yapıyor ve çoğu arkadaşların da gerek barolarda, gerekse avukat yazıhanelerinde kullanıcı lisanslarının olmadığını biliyorum ve hem büyük para cezaları hem de cezai sorumlulukları var. Microsoft'la Konya Barosunun Bilişim Komisyonu arasında bir görüşme oldu. Türkiye Barolar Birliği eğer bu konuda müzahir olursa, bu kullanıcı lisansının alınmasında ciddi bir grup indirimini yapılabileceği ifade edildi. Bununla ilgili bir hazırlık çalışmasını da Barolar Birliğine sunmak istiyorum.

Hepinize saygılar sunuyorum. (Alkışlar)

OTURUM BAŞKANI- Sayın Akçay, teşekkür ediyoruz.

Son sözü Balıkesir Baro Başkanı Sayın Av. Erbuğ Delituna'ya veriyorum.

Sayın Delituna, buyurun.

Av. ERBUĞ DELİTUNA (Balıkesir Barosu Başkanı)-

Sayın Birlik Başkanım, önceki Birlik Başkanı, saygıdeğer Yönetim Kurulu ve sayın başkanlar; Balıkesir Barosu adına hepinizi saygıyla selamlıyorum.

En son konuşmacı olmak veya birinci konuşmacı olmak bence güzel; çünkü bütün konuşmalar dinlenildi, belirli bir noktaya gelindi, bu bakımdan ben birkaç noktaya değineceğim. Onlar da şunlar: Balıkesir'de Cezaevlerini İzleme Komisyonu kuruldu. Bu kurul kurulmazdan evvel, Adalet Komisyonu "hangi avukatı istiyorsunuz?" diye Baroya sordu, biz bildirdik ve hatta istediğimiz avukat arkadaşı da kurul başkanı yaptı. Şu an İzleme Kurulu çalışıyor ve Balıkesir'de Susurluk ve Kepsut Cezaevlerine gittiler, ziyaret ettiler; önümüzdeki hafta da birkaç cezaevini daha ziyaret ettikten sonra raporlarını verecekler. Ayrıca o başkan olan avukat arkadaşımız, raporun bir nüshasını bize gönderecek. Barolar Birliği isterse, derhal bir nüshasını gönderebiliriz. Bu bakımdan, Adalet Komisyonu ile Baro arasında uyumlu bir çalışma devam ediyor.

Yargıtay kararlarının vakıf suretiyle avukatlara bildirilmesi, ücret mukabilinde bu bilginin parayla satılması... "Şeffaflık olacak" diyoruz, bilginin en ücra köşelere kadar ulaşması gerektiği düşüncesindeyiz, hepimiz bu şekilde; ama bir dosyayı sormak 3 milyon lira, Yargıtay vakfından gelen yazıda, bu çok pahalı. Bir ücret olabilir; ama bunun sembolik miktarda olması lazım, Yargıtay kararlarını kendisi iletmesi lazım. Kanunları bilmemek özür olmadığına göre, Yargıtay bunu otomatikman meccanen yapması gerekir; ama büyük para almadan. Balıkesir Barosu olarak bu duruma karşıyız, ama sembolik bir ücret alınabilir. Tatbikatta, Avrupa'da bu ücretsiz olarak görülebiliyor, Türkiye'de niye olmasın? Yargıtay Başkanı Sami Selçuk olduğuna göre, bunun ücretsiz olması gerektiği görüşündeyiz. Sayın Sami Selçuk, hem doktora yapmış, doçent ve doktriner bir izahatları var, konferansları var o şekilde. Bu bakımdan böyle bir şahsın Yargıtay Başkanı olduğunda, bunun ücretsiz olması gerektiği görüşündeyiz.

Avukat arkadaşlara saldırılar devamlı olarak bizleri üzmemekte. Bu uyum yasaları çıkıncaya kadar bu çeklerde mal beyanı taahhüt ihlal davaları malûm, ortadan kalktı ve en çok

bundan avukat arkadaşlarımız, bizler zarar gördük, mağdur olduk. Uyum yasaları bakalım nasıl çıkacak, bilinmiyor; ama Adana Barosu Başkanımızın da belirttiği gibi, avukat arkadaşlarımıza bir sigorta güvencesi getirilmesi gerekir. Biz bunun için Balıkesir Barosu olarak bir çalışma yapacağız, inşallah önümüzdeki toplantıda o çalışma hakkında da sizlere bilgiler sunacağım.

Konuşmama son verirken, hepinize saygılar sunarım.
(Alkışlar)

OTURUM BAŞKANI- Sayın Delituna, çok teşekkür ediyoruz.

Efendim, şimdi benden söz isteyenler bitti. Sayın Başkan Av. Özdemir Özok'a son sözü veriyoruz.

Buyurun.

Av. ÖZDEMİR ÖZOK- Değerli bir önceki dönem Birlik Başkanımız Sayın Eralp Özgen, gerçekten zor koşullarda çağrımıza yanıt verip buraya gelen çok değerli baro başkanlarımız ve çok değerli temsilcilerimiz; arkadaşlarımızdan bir kısmı, yemek arasında aldıkları meteoroloji haberleri sonucunda kar yağışı olduğunu ileri sürerek izin istediler. Toplantıyı bitiremedikleri için, bütün başkanlara saygı ve sevgilerini sunarak ayrıldılar. Kendileri sağ olsunlar, katılımları ve destekleri için teşekkür ediyoruz.

Değerli başkanlar, tüm konuşmacıları dinledik. Ben ve Yönetim Kurulu üyesi arkadaşlarım gündem maddelerinde hemen hemen Yönetim Kurulunun düşündüğü ve rahatsız olduğu tüm konularda bir konsensüs, bir birliktelik sağlandığını gördük.

Öncelikle bu genel değerlendirmeyi yaptıktan sonra, özelde bazı sayın baro başkanlarımızın Türkiye Barolar Birliğinin çalışmaları konusundaki isteklerini ve önerilerini de yanıtlamaya çalışacağım. Değerli başkanlarımız kuşkusuz öncelikle bu Ceza İnfaz Yasasındaki değişiklik ve Ceza Kanunundaki ilgili maddenin değişikliği, yine izleme komitelerindeki aksaklıklar ve Yargıtay'ın gerçekten hiçbirimizin kabul edemeyeceği uygulamasını, Sayın İstanbul Barosu Temsilcisi değerli arkadaşımızın da belirttiği gibi, bize de 1 ay kadar önce bir avukat arkadaş, o ilgili şirketin avukatı olduğunu belirterek ve hatta biraz da "komisyon alırsınız" filan gibi bize çok ters gelen bir öneriyle geldi. Biz kendisine böyle bir şey söyleyemeyeceğimizi, yetkimizin olmadığını, her ne kadar Türkiye

Barolar Birliği işlevsel olarak baroların hizmetlerini yapsa dahi, her baronun özgür, bağımsız birer tüzel kişilik olduğunu ve onların adına bizim bağlayıcı bir karar almamızın mümkün olamayacağını ifade ettik. Daha sonra ilerleyen süreçte hepimiz olayları yaşadınız.

Sayın İzmir Barosu Başkanımızın bu konudaki 4.12.2001 tarihli yazısı sanıyorum 5 ya da 6'sında geldi. Ama 2 gün süren toplantımıza gelen değerli başkanlarımızın da gördüğü gibi, çok önemli bir uluslararası toplantı yaptık, onun hazırlığı içerisinde çok detaylı ve ayrıntılı inceleyemedik; ama Sayın Bakanımız burada gerekli açıklamayı yaptı.

Tabii avukatlara yapılan saldırılar konusunda ne kadar konuşulsa, ne kadar söylenirse, ne kadar eleştirilse yine eksik kalır diye düşünüyoruz. Konuşmam sırasında da belirttiğim gibi, o acıyı hakikaten yüreğimizde yaşıyoruz. Bunu en güzel ifade eden Edirne Barosu Başkanımız, "onlar yaralanıyor, belki yaşamlarını kaybediyor; ama biz yüreğimizde o acıyı en acı bir biçimde taşıyoruz." Bunu nasıl önleriz?

Sayın Birlik Genel Sekreterimiz ve Sayın Birlik Saymanımızla birlikte Emniyet Genel Müdürünü ve İçişleri Bakanını ziyaretimizde, onların da bu konularda çok duyarlı olduklarını, genelge yayınladıklarını; ama her avukatın yanına da bir polis dikemeyeceklerini, bu kadar polisin olamadığını, ama bu konuda da çok büyük üzüntü duyduklarını" ifade ettiler. Bu arada tabii olayın onun dışında bizi üzen yönleri olduğunu, saldırganların ciddi bir şekilde takip edilmediklerini, özellikle Samsun'da yaşadığımız olayın çok korkunç bir şey olduğunu; çünkü kesinlikle o çevrenin en zengin müteahhidi olan bu zatı yine Çarşamba'da oluşan çek-senet mafyası, ülkücüler kaçırdılar, yani bunu herkes biliyor. Sayın Başkanımız da bunu hem Emniyet Genel Müdürüne hem de valiye aktarmış olmasına karşın, elini kolunu sallayarak yurtdışına kaçırıldı vatandaşı. Kaçıran zatı muhterem, bugün Türkiye'nin en önemli seyahat firmalarından birini çalıştıran, gerçekten mafya, çete tipinde bir insan.

Biz bunu sayın Emniyet Genel Müdürüne ve İçişleri Bakanı'na aktardık ve oradaki Emniyet Genel Müdürünün çok duyarsız kaldığını ve özellikle Çarşamba'daki emniyet teşkilatının bu konuya çok destek olduğunu, üzerine gitmediğini ifade ettik ve üzüntülerimizi, eleştirilerimizi çok ağır bir şekilde ifade ettik. Ondan

sonra Samsun Emniyet Müdürü görevden alındı, alındı ama; bu nedenle mi alındı, yoksa hakikaten doğal bir tayin miydi bilemiyoruz. Ama biz bu konuda kaygılarımızı, kuşkularımızı, özellikle emniyet müdürlerinin bu olayları çok olağan olarak kabul ettiklerini; halbuki, avukatların yargı bütünlüğü içerisinde Avukatlık Yasasının sağladığı olanaklarla tıpkı yargıçlara ve savcılara yapılan saldırılar gibi duyarlı davranılması gerektiğini ifade ettik.

Bu genel değerlendirmelerin sonunda, gerçekten mevsimin zor koşulları, avukatlar için en sıkışık ay olan aralık ayının zor koşullarında buraya gelen değerli başkanlarımız ve temsilcilerimizden şu konuda konsensüs sağlanıldığını tespit ettik: "Gerçekten bu uygulamalara karşı duralım". Ama "ne yapalım" konusunda somut bir öneri alamadık. Bu konu, Barolar Birliği Yönetim Kurulunun değerlendirmesine mi bırakılıyor? Her konuşmacı başkanımın sonunda söylediği "şiddetle tepki gösterelim, reddedelim, kınayalım, karşı duralım" ifadelerinde somut önerinin ne olduğunu hiç bir sayın başkanımız göstermedi bize. Muhakkak olan bir şey var, üzerinde anlaşılan bir şey var; bu yasaya karşı durulacak. Peki, bu karşı duruşun biçimi, şekli nasıl olacak? O konuda doğrusu yönetim olarak bir yöntem alamadık, bir öneri duymadık. Bunu biz, bu açıklamalar doğrultusunda kendi değerlendirmemiz içinde değerlendireceğiz diye kabul ediyoruz.

Ama bütün bunun dışında 74 baromuz var, 74 baromuzdan 33 baro başkanımız, 3 tane baro temsilcimiz buraya katıldı; yani 36 değerli temsilcimiz katıldı, 38 katılım yok. Bu 36 baro başkanımızın ve temsilcinin ismini geçerek bir kamuoyu açıklaması yapalım, kaleme alalım. Bu konuda bugün geç gidecek olan baro başkanlarından bir-iki tanesini, o kendi heyecanlarını ve o içlerindeki dinamizmi de bize yansıtacak arkadaşlarımızdan 2-3 kişiyi, yönetimden de 2-3 arkadaşı rica edelim ve bugünkü duyduğumuz kaygıları, bugünkü yaşadığımız sıkıntıları dile getirecek çok etkin bir basın açıklaması, bir kamuoyu açıklaması yapalım diye öneriyorum. Bunu değerli başkanlarımız kabul ederlerse, aramızdan bu konuda hakikaten yürekli bir şekilde çalışmış; yani burada konuşanların hiçbirini ayıramıyorum, çünkü hepsi aynı duyarlılığı gösteriyor. Bu nedenle uygun görülürse, vakit kaybetmeden -saat şu anda 15.10- salondan 3 arkadaşımızı ve de yönetimden 2 arkadaşımızı rica edelim, bu toplanan bilgiler doğrultusunda sıcağı sıcağına bir kamuoyu açıklaması

hazırlasınlar. Biz bunu pazartesi ya da salı günü gerekirse basın toplantısı yaparak ya da bütün ajanslara geçerek kamuoyuna duyuralım.

Değerli başkanlar; bu genel değerlendirmenin sonunda sırasıyla çok hızlı bir biçimde, değerli başkanlarımızın özelde getirdiği önerileri ve görüşleri yanıtlamaya çalışacağım. Ağrı Barosu Başkanımız Eyyüp Duman'dan başlayarak, tabii çok haklı bir konuya değindi. Anayasa değişikliği sonucunda uyum yasalarının hâlâ çıkarılmadığı konusunda bir kaygısı var. Sayın Adalet Bakanıyla görüştüğümüzde aktardık, "özelikle çekle ilgili bir düzenlemenin hemen yapıldığını ve diğerleri konusunda da hazırlıklarının olduğunu" bildirdi.

Yalnız Sayın Ağrı Barosu Başkanımız Av. Eyyüp Duman'ın bir tespitine katılmıyorum. Özellikle avukatlara yapılan son saldırı ve ölümle sonuçlanan olayların temelinde, Sayın Adalet Bakanının bir beyanının çok etkili olduğunu söyledi; bu çok iddialı bir söz diye düşünüyorum. Çünkü kendisini birebir tanıdığımız, yüreğinde insan sevgisinin çok yoğun olduğu Sayın Adalet Bakanının, hiçbir insana, hele hele avukatlara saldırılması konusunda doğrudan ya da dolaylı bir davranış içerisinde girebileceğini sanmıyorum. Ama F tipi cezaevlerindeki açıklamaları kuşkusuz hukuk dışı olabilir, kuşkusuz normal aşabilir; ama böyle kastı aşan bir davranış içerisinde olabileceği çok iddialı bir laftır diye düşünüyorum. Ama saygı duyuyorum, ona bir şeyim yok; ama tabii ki bu bizim kitaplarımıza geçiyor, bundan sonraki bütün konuşmalarımızı bir metin haline getiriyoruz. Bu bakımdan iddialı bir laf diye düşünüyorum; ama saygı duyuyorum, o bir değerlendirmedir, katiyen eleştiri anlamında söylemiyorum.

Değerli Ağrı Barosu Başkanı Av. Eyyüp Duman'ın tabii 11 Eylül saldırısı konusunda da bir açıklaması vardı. Yani 11 Eylül'den sonra Amerika'nın bu ceberrut tavrı, terörü ve güvenliği bahane ederek, hem ulusal bazda hem de uluslararası bazda aklının ucundakileri hemen uygulamaya koyarak masum insanlara saldırdığını ifade etti. Ben bu konuda hiçbir şey söylemek istemiyorum. Şu bakımdan: Bu konuda hem basın açıklaması yaptık; yani Türkiye'nin İran'la Irak'a saldırma gibi bir Amerika güdümünde olacak bir şey olmadığını, bunun bir çılgınlık olduğunu basın açıklamamızda ifade ettik.

Sayın Muğla Barosu Başkanımıza teşekkür ediyorum, 7-8 Aralıkta etkinliğimizi 2 gün gelip izledi. Sayın Amasya Barosu Başkanımıza da teşekkür ediyorum, o da gelip 2 gün izledi ve diğer katılanları, tek tek saymak istemiyorum. Gerçekten bu konu, enikonu çok ciddi bir şekilde "İnsan Hakları ve Güvenlik" başlığıyla 2 gün, hem Türkiye'den çok saygın uluslararası uzmanlar, hem dışarıdan gelen uluslararası uzmanlar ve anayasacılar tarafından Amerika'nın davranışlarının ne kadar yanlış olduğunu ve mutlaka insan haklarıyla terörle mücadelenin bir denge içerisinde götürülmesini; hiçbir biçimde örselenmeyecek, ötelenmeyecek ve inkâr edilmeyecek insan haklarının her zaman ve her koşulda, savaş halinde dahi dikkate alınması konusunda bir ortak noktada anlaşıldı. O nedenle değerli başkanım oraya gelseydi, Türkiye Barolar Birliğinin bu konuda ne kadar haklı ve duyarlı bir davranış içinde olduğunu tespit edebilirdi.

Sayın Adana Barosu Başkanımız Necati Erdem de aynı şekilde 3 öneri karşısında ciddi tepki göstermemiz gerektiğini, özellikle izleme komisyonlarıyla ilgili uygulamada Adana'da çok büyük sorun yaşamadığını; ama birçok yerde yaşandığını ifade etti. Zaten avukatlara yapılan saldırılar konusunda birebir yaşadık ve o konuda biz de elimizden geldiği kadar Barolar Birliği olarak gerekli desteği verdik kendilerine.

Değerli başkanlarım, izleme komisyonları uygulamasında, örneğin bir Çanakkale uygulaması var; Çanakkale uygulamasında, Adalet Komisyonu Başkanı Sayın Baro Başkanımızı çağırarak "nasıl yapacağız, ne yapacağız" diye önerip ondan aldığı görüşlerle bir yapıyı kuruyor. Samsun Barosu Başkanı, yine bugün huzurlarınızda ifade etti. Gerçekten aramızda hiçbirimizden farkı olmayan bir başsavcı var, hakikaten bunu ifade etmek mecburiyetindeyim. Yeni bir Adalet Komisyonu Başkanımız var; biz 2 gün orada kaldık, 2 gün sanki baroda kayıtlı bir avukat arkadaşımız gibi bizimle beraber sıcak bir ilişki kurdu. Demek ki, yasalar çok önemli, yasalar mutlaka birtakım kuralları koyuyor; ama yasalardan çok kafaların değişmesi, insanların o yasaları insanca ve uygarca yorumlaması gereklidir diye düşünüyorum.

Çanakkale'deki uygulama örnek bir uygulamadır; çünkü Baro Başkanına "lütfen, bu kurulda seçilecek bütün isimleri siz saptayın" diye, Adalet Komisyonu Başkanı böyle bir yaklaşımda bulunmuş. Ama bunun yanı sıra Manisa'da olduğu gibi akil

almayacak, yani "körün değneğini gözüne sokuyor" mantığıyla inadına tutuyor, işkenceci polislerin avukatını atıyor; bu akıl alır bir şey değil. Nitekim biz bunu Sayın Adalet Bakanımızla görüştüğümüzde de ifade ettik.

İzmir Barosu Bakanımız Sayın Noyan Özkan, o da izleme komisyonlarındaki uygulamadan ve eski bir savcının atandığını bize yazılı olarak da bildirdi ve baronun bu konuda hiçbir biçimde dikkate alınmadığını söyledi. Bu uygulamayı kabul etmek mümkün değil tabii.

Cezaevleriyle ilgili olan yasada zaten İstanbul; İzmir, Ankara ve Antalya Baroları çok duyarlı davrandılar. Bu konudaki girişimlerinden dolayı, basın açıklamalarından dolayı onları kutluyoruz. Yalnız orada değerli Başkanım Sayın Noyan, "bir dava açıldığını, Türkiye Büyük Millet Meclisinden yetki alan ve oraya asker gönderme konusunda özellikle Genelkurmay'a bu yetkinin devredilmesi konusunda 4 baromuzun bir dava açtıklarını" söyledi. Ben bireysel olarak söylüyorum, Yönetim Kurulu üyesi arkadaşlarımla ne düşündüğümü bilemiyorum; ama keşke bunu bizimle daha önce konuşsalar, yani birlikte bir tavır oluştursaydık. Baroların ve Barolar Birliğinin açtığı davaların çok iyi bir hukuki dayanağının olması, çok iyi bir zemininin olması ve Barolar Birliği ve barolar dava açıyorsa; yani çok iddialı konuşmuyorum, ama onun kazanılması gerekir diye düşünüyorum. O nedenle bu türlü girişimlerinden dolayı kendilerini kutluyorum, ama müdahil olup olmama konusunda doğrusu tereddüt geçiriyorum; ama Yönetim Kurulu üyesi arkadaşlar bu konuda karar verirlerse, ben Başkan olarak uygularım.

Amerika'nın hem Irak konusundaki yaklaşımı hem de uluslararası platformda çok ceberrut davranışı konusunda Sayın Noyan Özkan da duyarlılık gösterdi. Ama isterdim ki, Sayın Başkanım da 2 gün -demin söylediğim şeyi tekrar etmek istemiyorum- 7-8'inde yaptığımız insan haklarının ne kadar önemli olduğu gösteren bu toplantıya Türkiye Barolar Birliğinin düzenlediği bu organizasyona gelsin. Özü dilerim efendim, yani neden gelmediğiniz anlamında söylemiyorum.

Sevgili başkanlarım, katılan ya da katılmayan başkanlarına bir sitem olsun diye söylemiyorum; ama şöyle bir iddia var: Deniliyor ki, Amerika bu konuda son derece saldırgan. İnanın,

sizin duyduğunuz kaygıların hepsini ben ve Yönetim Kurulu arkadaşlarım da duydu. Nitekim bu nedenle uluslararası bir toplantı yaparak, insan hakları ve güvenlik konularını tartıştık. Takip eden insanlar gördüler, terör ve insan haklarının nasıl bir arada kaynaşabileceğini, terörü önlemek için sağlanan güvenliğin insan haklarını yok saymadan, insan haklarını herhangi bir şekilde ihlal etmeden nasıl yapılabileceğini gerçekten çok güzel tartıştılar. Bunu kitapçık haline getireceğiz ve bütün başkanlarımıza yollayacağız, o toplantının açış konuşmalarını da size yollayacağım. Bu konudaki kaygılarınıza katılıyoruz, hiçbir biçimde Türkiye Barolar Birliği bir oldu bittiye "evet" demez. Ama hem ülke stratejisi anlamından, hem ülke bütünlüğü bakımından da Türkiye Barolar Birliği her zaman ülkenin birliği, bütünlüğü, istiklali, geleceği, menfaati, yararı konusunda da çalışmadan, bilgi sahibi olmadan bir beyanda bulunmamaya özen gösterir.

Bu konuda kuşkusuz farklı şey söylemiyorum, aynı şeyi tekrar ediyoruz. Bu konuda dış politika, uluslararası konularda beyanda bulunmak, kendi adıma söylüyorum, çok ciddi ve önemli bir konu. Her konuda, hukukta söyleyebiliriz, başka konularda söyleyebiliriz; ama dış ilişkilerle Türkiye'nin uluslararası ilişkileri boyutunda Türkiye Barolar Birliğinin bir şey söyleyebilmesi için çok uzman kişilerden görüş alması lazım.

Değerli başkanlarım, nitekim bu konu gündeme geldiği için açıklamak durumunda kaldım. Türkiye Barolar Birliği bu konuda bir strateji tayin etmek için ve değerli Yönetim Kurulu üyesi arkadaşlarımıza da bilgi vermek için "ne yapabiliriz"i düşündük ve geçmiş dönem baro başkanlarımız, Birlik başkanlarımız, Eralp Özgen, Önder Sav, Atilla Sav, Teoman Evren, yine profesör unvanlı geçmiş dönem Ankara Barosu Başkanımız Erzan Erzurumluoğlu, Ayhan Erol ve Yönetim Kurulundan ben, Sayın Genel Sekreterimiz ve saymanımız, uluslararası konularda uzman ve Büyükelçi Gündüz Aktan'dan 1,5 saatlik bir brifing aldık. Türkiye-İran ilişkileri, Türkiye-Kıbrıs ilişkileri, "Türkiye, Amerika'nın bu son saldırıdan, 11 Eylül 2001 saldırısından sonra ne yapabilir" konusunu 1,5 saatlik bir zaman dilimi içerisinde Sayın Gündüz Aktan bize özetledi. Bu bilgilerden çıkan, bu açıklamadan çıkan, Türkiye Barolar Birliğinin Kıbrıs konusunda, Irak saldırısı veya bugünlerde hep dilde dolaşan Amerika'nın Irak'a müdahalesi ve Türkiye'nin bu konudaki tavrı konusunda sayın başkanlarımızın da

görüşünü alarak, yıllardır Türkiye Barolar Birliğinin sorumluluğunu taşıyan değerli başkanlarımızın da katkılarıyla bizi aydınlatan Sayın Büyükelçinin görüşleri doğrultusunda, Türkiye Barolar Birliği pek yakında Kıbrıs'la ilgili ve söylediğim konularla ilgili açıklama yapacaktır.

Yine bu konularda, Türkiye Barolar Birliği İnsan Hakları Merkezinin başına getirdiğimiz Sayın İbrahim Kaboğlu'ndan, Sayın Anıl Çeçen'den, Sayın İnal Batu'dan ve emekli büyükelçilerden Sayın Cevat Kani Üner'den yazılı bilgiler alıyoruz.

Edirne Barosu Başkanımız Rifat Çulha da diğer baro başkanlarımız gibi söyledi, onu tekrar etmiyorum. Yalnız bizden farklı bir talebi var; Ceza Muhakemeleri Usulü Yasasıyla ilgili, özellikle çapraz sorgulama konusunda Hollanda'da dahi birtakım yenilikler yapıldığını, artık Türkiye'de de bunların gündemde tartışılması gerektiğini ve Ceza Muhakemeleri Usulü Yasası konusunda Türkiye Barolar Birliği'nde bir çalışma yapmasını söyledi sanıyorum.

Değerli başkanlarım; bu konuda, Sayın Genel Sekreterimiz Şahin Mengü'nün girişimleriyle Avrupa Birliği Türkiye Temsilcisi Sayın Karen Fogg, Sayın Hikmet Çetin ve ben bir öğle yemeği yedik. Bu yemekte 2,5-3 saat, Türkiye Barolar Birliğinin Avrupa Birliğiyle ve Avrupa Topluluğuyla ilişkileri konusunda Sayın Karen Fogg'dan görüşler aldık ve bugüne kadarki bakışımızı ortaya koyduk. Kendisinin sonunda bizden bir ricası oldu; "Türkiye Barolar Birliğinin özellikle Ceza Muhakemeleri Usulü Yasası ve Anayasayla ilgili çok ciddi bir taslak hazırlamasının, hem Avrupa Birliğinin bugünkü gelişimi bakımından hem de Türkiye Barolar Birliği-Avrupa Birliği ilişkileri bakımından çok sağlıklı olacağını" söyledi.

Bu arada Ceza Muhakemeleri Usulüyle ilgili "size, Avrupa Birliği olarak dilediğiniz maddi desteği vereceğiz; yeter ki sivil toplum örgütü, tarafsız bir kuruluş olarak, sağlıklı, insan haklarına uygun, savunmayı öne çıkaran ve özellikle çifte standart uygulaması getiren DGM ve ağır ceza uygulamaları, çifte usulü ortadan kaldıran bir Ceza Muhakemeleri Usulü taslağı hazırlayın." Biz özellikle şunu söyledik: "Türkiye Barolar Birliği bu tür bir çalışmayı yaparsa -Sayın Genel Sekreterimiz burada, kendisi çevirdi ve de Sayın Hikmet Çetin vardı- Türkiye Barolar Birliği

hiçbir biçimde Avrupa Birliğiyle yaptığı birlikteliklerde parayla ilgili bir girişimle yapmıyor." Hanımefendi, "şu kadar Euro veririz" filan dedi. Herhalde birçok kuruluş bu tür Euro ile yapılan işlerde daha sıcak davranıyor. "Türkiye Barolar Birliği, bugünkü bulunduğu ekonomik durumda bunu yapabilecek güçtedir; ama siz bu konuda başka birtakım çalışmalar yaparsınız, o parayı harcarsınız, o ayrı bir şey. Ama söylediğiniz öneriyi yerine getireceğiz."

Sayın Eralp Özgen, bir dönem önceki Birlik Başkanımıza rica ettik, bu konuda bütün üniversitelerdeki Ceza Usulü hocalarının isimlerini tek tek aldık. Onlardan oluşacak bu ekiple, Sayın Rifat Çulha'nın söylediği ve Adalet Bakanının bugün üzerinde çalıştığı Usul Yasası da dikkate alınarak, değerli avukat arkadaşlarımızın ve başkanlarımızın bize sürekli ilettiği görüşleri de katarak, özellikle şu marangoz hatası da dahil olmak üzere -hani 'onlar içeri giriyor, biz dışarıda kalıyoruz'- bunların hepsini ortadan kaldıracak bir Ceza Muhakemeleri Usulü Yasası çalışmamız var, onu ifade etmek istiyorum.

Eskişehir Barosu Başkanımız da tüm ortak tavra katıldığını ifade etti. Yalnız orada benim de şimdi bilgi sahibi olduğum bir konuyu gündeme getirdi. Özellikle pulla ilgili getirdiği öneriden ve şikâyetten şu anda bilgi sahibi oldum, hatta sayın sayman arkadaşşıma sordum; yani "nasıl ödendi" filan dedim, sayman üye beni tatmin etti, belki ayrıntılı bilgi isterseniz size de verecek. Çünkü Telekom gibi birtakım büyük kuruluşlara, avukat da gelirse, "yok, sen şu barodan geliyorsun, sana vermeyiz" demeden pul veriyormuşuz. Nitekim, Eskişehir'de de bir arkadaşımız gelmiş, pul istemiş ve verilmiş.

SALONDAN- Baroya gönderildi.

ÖZDEMİR ÖZOK- Vallahi, o konuda sayman üyenin açıklamasını alırız, ben de siz söylediğiniz zaman fikir sahibi oldum. Yanlış bir uygulamadır, yanlış uygulamadan her zaman dönebiliriz; ama sizin söylediğiniz bilgileri ben de burada duydum.

Muğla Barosu Başkanımız da bu saldırılar ve diğer yasayla ilgili konularla ilgili olarak aynı şeyleri söyledi, Yargıtay'ın uygulamasına da karşı durdu. Yalnız bu adli müzaheretle ilgili olarak onun da birtakım kaygıları var. Sayın Noyan Özkan, özellikle telefon ederek "adli müzaheretten, biz bir yer tutacağız, bir büro açacağız, bunları nasıl karşılayacağız" diye sormuştu

bana. 1.8 trilyon, yani 1 trilyon 800 milyar paramız var; bu parayı bütün barolara bu hizmetin gereği için yollayacağız. Tabii o yüzde 30, yüzde 25, Adli Müzaheret Yönetmeliğinde neden Barolar Birliğine kalıyor? İnanın, kendi adıma söylüyorum; o komisyonlardaki yönetmelik taslağı geldi. "Yönetimden de bir fon oluşturulsun, hepsini dağıtmayalım" yani o paranın Barolar Birliğinin kullanacağı bir kaynak olarak düşünülmediğini ifade ediyor. Sıkışan yerlere yetmediği zaman, o fondan zorunlu gönderelim diye düşünülmüş bir çözüm.

Değerli başkanlar, yönetmeliklerle ilgili olarak zaman zaman ciddi kaygılar var; özellikle bunu İstanbul Barosu Temsilcisi arkadaşımız da ifade etti. Yeterince tartışılmadığı inancındayız, doğrudur, yani bize göre yeterince tartışıldığı kanısındayız; ama yeterince tartışmanın ölçüsü nedir bilemiyorum. Yani o anlamda yeterince tartışılmadığı kanısındalar ise doğrudur, yeterince tartışılmamış olabilir; ama şunu şurada hep beraber birlikte ifade edelim: Bu yönetmelikler değiştirilemeyecek, dokunulmayacak bir Anayasa hükmü filan değil. Uygulamada yaşanan her türlü aksaklığı birlikte tespit ederiz, birlikte düzeltiriz, yasada hüküm var; Türkiye Barolar Birliği değiştirir, Adalet Bakanlığına gönderir, Adalet Bakanlığı bu konuda ısrar ederse, biz bu konudaki eski kararımızda ısrar ettiğimiz takdirde kesinleşir. Dolayısıyla hiçbir şey kesin değil, yaşayalım, görelim.

Tabii bunları söylerken kati suretle çok yoğun işin, Avukatlık Yasasındaki değişiklik nedeniyle elimizin ayağımızın bağlandığının, bu konuda çok çalıştığımız gibi çok hafif mazeretlerin arkasına sığınmak istemiyorum, sureti katiyede. Bize Barolar Birliği Genel Kurulu bir görev verdi, biz de isteyerek talip olduk. Hiç şikâyet etmeden ve gücümüz yettiğince, değerli başkanlarımızın ve avukatlarımızın, değerli meslektaşlarımızın daha sağlıklı, daha rahat, daha iyi ortamlarda, daha saygın ortamlarda avukatlık yapabileceği bir yapıyı kurabilmenin düşüncesi ve çabası içerisindeyiz.

Av. Eyyüp Sabri Çepik arkadaşımız da özellikle Ceza Muhakemeleri Usulü Yasasının üzerinde durarak vurguladı temeldeki çelişkinin, avukatların hiçbir biçimde yargının o üç sacayağı gibi bir ayak olmadığından kaynaklandığını ve bütün şikâyetlerin ona odaklandığını, o çözülmürse ancak bunların üstesinden gelinebileceğini söyledi.

Afyon Baro Başkanımız, kendi milletvekillerine bu konuda gerekli uyarıyı yapacaklarını ve bu konuda çalışacaklarını söyledi; teşekkür ediyoruz. Değerli Başkanımızın, asgari ücret tarifesiyle ilgili bir kaygıları var, onu da hemen ifade etmek istiyorum. Eğer bir şirket, avukat tutmuyorsa, hukuk müşaviri tutmuyorsa, yasanın öngördüğü biçimde bir avukat istihdam etmiyorsa, bunun cezası asgari ücret. Asgari ücreti verir, ama avukat tutmayabilir; yani her zaman kanuna karşı hile yapılabilir, bu bir yasadır. Bir sorumluluk duygusu taşıyan yurttaşın görevi, yasaya uygun davranmaktır. Yasaya uygun davranmayan vardır, olacaktır; ama o bizim konumuz değildir, o bizim ilgi alanımız değildir. Kaldı ki, ben bir insanın bir taraftan hukuki yardım alarak 300 milyon lira verirken, bir taraftan hiç hukuki yardım almadan her ay 180 milyon lira havaya atmasını çok akıllı bir tercih de kabul edemiyorum.

Sayın Başkanım yine "muvazaa" dedi; yani bir şirket, bir arkadaşına 100 milyon veriyor 300 milyonluk sözleşme yapıyorsa, o da avukat arkadaşımızın, yani ona bir şey söylemiyorum, onun da anlayışını o avukat arkadaşımıza bırakıyorum. Bu neden Adalet Komisyonunda tartışılırken, "eğer bu şirketler zorunlu avukat tutmazlarsa, verilecek ceza barolara ve Barolar Birliğine kaynak olarak aktarılсын" denildiğinde, özellikle MHP, Refah ve Doğru Yol Partisi temsilcileri, değerli milletvekilleri, parlamenterler "siz, Türkiye'de Hükümet içinde, devlet içinde devlet yaratıyorsunuz. Türkiye Barolar Birliği ve barolar zaten bugün yokluklar içerisinde zapt edilemeyen kuruluşlar; yani bu kadar parayı verirseniz, bunlar hiç zapt edilemez" denildi. Son dakikada asgari ücret, Amme Alacakları Tahsili Hakkındaki Kanuna göre o tarafa devrildi. Tabii bu Avukatlık Yasasında hangi serüvenlerden, hangi süreçlerden, nasıl koşullardan geçtiğini hepimiz biliyorsunuz, çok mükemmel olduğunu da iddia etmek mümkün değildir.

Değerli arkadaşlar; ortak birkaç baro başkanımız ve İstanbul Barosu Temsilcisi arkadaşımızın DGM'yle ilgili olarak Sayın Cumhurbaşkanının açıklaması, bu konudaki bizim açıklamamız konusuna değinmek istiyorum.

Değerli başkanlarım, değerli baro temsilcileri; Türkiye Barolar Birliği, iki türlü kamuoyu açıklaması yapıyor ve bunlardan bir tanesi Barolar Birliği Başkanı imzasıyla doğrudan benim kendi görüşümü yansıtıyor. Bu benim kendi görüşümün lehte ve aleyhte bütün eleştirileri bana aittir, bu konuda benimle aynı görüşü

paylaşan arkadaşlarım teşekkür eder, paylaşmayan arkadaşlarım da eleştirir, onun artısı ve eksisi benim haneme yazılır. Ama "Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu" ya da "Türkiye Barolar Birliği" diye bir kamuoyu açıklaması size gelmişse, o kamuoyu açıklaması doğrudan doğruya bu 10 arkadaşımın ve benim katılımımla ortak bir açıklamadır, o vakit Türkiye Barolar Birliğinin bir politikasıdır bu. Ama bu son Devlet Güvenlik Mahkemelerinin, Türk Ceza Yasasının 313 ve 314. Maddesinde cürüm işlemek için çete kurmak suçlarının DGM'den alınıp ağır ceza mahkemelerine gönderilmesi konusundaki kamuoyu açıklaması, basın açıklaması doğrudan doğruya benim görüşüm, bu konudaki bütün eleştirilerin hedefi benim. Bu konuda benimle birlikte bu düşünceyi paylaşanların artı puanları da benim, eksi puanları da benim.

Benim oradaki söylemek istediğim şey şuydu: kamuoyu açıklamamda özellikle "eğer siz bir iş yapıyorsanız, DGM'leri tümünden kaldırın; yani siz, işleyen bir mekanizma, doğru, teknik olarak..." Hatta sayın hocamla özellikle bu suçlara bakan cezacılarla, hangi suçlara bakan; rüşvet, irtikap, ihtilâs, yani devletin aleyhine işlenen suçlara bakan dairenin emekli Yargıtay Üyeleri ve şu anda görev yapan Yargıtay Üyeleriyle konuştuğumuzda, "bu 313 ve 314'ün mutlak suretle Yargıtay kararları doğrultusunda DGM'den alınıp ağır cezalara verilmesi uygundur, Hükümetin bu tasarrufu yerindedir" gibi görüşler belirttiler.

Onların söyledikleri şey şu: 313 çete suçları, çete suçlarıyla birleşen "murtabit" dedikleri beraber hareket edilen birisi ağır cezalı rüşvet, irtikap, ihtilâs; ama vatandaş, o suçtan dolayı ağır cezada yargılanacak; ama çete kurmak, çeteyi oluşturduğu ve çeteye yataklık yaptığı için 313 ve 314'ten DGM'de yargılanacak. "Böyle bir ikilem olamaz" deniliyor; bu bir hukuk mantığı. Teknik konuda ben cezacı değilim, belki bu doğrudur; ama, yolsuzluk, hangi taşı kaldırırırsanız kaldırın, bakanından en sağda bürokratına kadar hırsızlık; Türkiye ayağa kalkmış... Geçen gün Show TV'de alenen, ufacak bir organizasyonla Bayındırlık Bakanlığının en üst düzey insanlarının yaptıklarını gördünüz. Kokmuş, çürümüş artık bu toplum. Toplum bu haldeyken, bütün kamuoyu "DGM'ler şunu yapıyor, bunu yapıyor" filan diye odaklanmış, siz alıyorsunuz iktidar olarak ve biraz önce Sayın Eyyüp beyin ve birçok arkadaşımın söylediği gibi, Anayasada değişiklik yapmışsınız,

uyum yasalarını getirmemişsiniz. İnsan hakları, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinden dolayı sorumluluğunuz var; iç hukukunuzu ona uyduracaksınız, Kopenhag kriterleri bekliyor. Bunların hepsi dururken, siz alelacele 313 ve 314'ü alın, ağır cezaya verin; bunun iyi niyetli bir davranış olması mümkün değil.

Benim, Özdemir Özok olarak söylemek istediğim şey şu: Belki teknik olarak 313'ün ve 314'ün değişmesi olabilir; ama burada onu alıp bu tarafa koymak doğrudan doğruya birtakım etkin ve birtakım gerçekten mağdur olan insanları ağır cezaya getirmek. Burada benim yaptığım kamuoyu açıklamasında ağır cezada yargılamanın daha uygun olmadığı, ağır cezada insanların beraat ettiği ya da ağır cezaları tanımadığımız, DGM'nin çok daha iyi bir mahkeme olduğu filan gibi bir şey algılandıysa, bu kesinlikle zinhar böyle bir şey söylememiştir. DGM'ler kurulduğu günden beri doğal yargıç ilkesine aykırı bir kuruluştur, hiçbir biçimde yanında değiliz, bir ülkede iki tane usul uygulanmaz, DGM'ler mutlaka kaldırılmalıdır; o mantıkla ifade ettim. Nitekim bu konuda Yönetim Kurulu üyesi arkadaşlarımızdan da eleştiriler geldi.

Antalya Barosu Başkanımız değerli Gürkut Acar arkadaşımızın bütün söylediklerine katılıyoruz. Samsun Barosundan değerli Başkanımız, Ordu Barosundan değerli Başkanımız, Yozgat Barosundan değerli Başkanımız, Konya Barosundan değerli Başkanlarımız ve Balıkesir Baro Başkanımız da o 3 yasaya karşı ve Yargıtay'ın uygulamasına karşı aynı duyarlılığı gösteriyorlar, biz de aynı şeyleri paylaşıyoruz. Ama dediğim gibi, çözüm konusunda somut önerilerle şikâyet, karşı duruş, somut öneri; değerli başkanlarımdan, somut, yapılabilecek, bizi yönlendirecek, bizim duruşumuzu tayin edecek öneriler de vermesini diliyorum.

Gerçekten bu zor koşullarda, bu zor mevsim koşullarında ve mesleğimiz gereği aralık ayının avukatlar için ne kadar zor olduğunu bilerek bu zor koşulları dikkate alıp bize katkıda bulunduğunuz için, çok değerli önerileriniz ve görüşleriniz için, bizi yönlendirdiğiniz için hepimize teker teker teşekkürlerimi sunuyor, en derin saygılarımı iletiyorum.

Beni dinlediğiniz için teşekkür ediyorum, sağ olun. (Alkışlar)

OTURUM BAŞKANI- Sayın Başkan, teşekkür ediyoruz.

Sayın Saymanımız herhalde ufak bir açıklama yapacak.

Sayın Erkin Kaya, buyurun.

ERKİN KAYA- Saygıdeğer başkanlarım; ben, size genel bilgiler arz etmek istiyorum, bir-iki eleştiri hususunda da bilgi vermek istiyorum.

Vekalet pullarıyla ilgili olarak Sayın Başkanımın bildirdiği gibi, 1.6 trilyon civarında, yani üst mertebesinde şu anda bankada vadeli paramız bulunmaktadır. Bu pulda biriken hesapların, yaptığımız planlamaya göre 1 ay içerisinde kredi olarak stajyerlerimize verebileceğimizi ümit ediyorum. Bununla ilgili olarak Ziraat Bankası, Vakıflar Bankası ve Halk Bankasıyla gerekli girişimlerde bulunulmuş, Ziraat Bankası ve Vakıflar Bankasının uygun koşullar ileri sürmemesi üzerine Halk Bankasıyla biraz daha yaklaşmış durumdayız.

Bu sözleşme ve protokol imzalandığı takdirde, pulların dağıtımını dahil olmak üzere kredilerinin verilmesini de bu banka vasıtasıyla yapabileceğimizi ümit ediyorum. Bu dağıtımda her stajyer arkadaşımıza bir ATM kartı tahsis edeceğiz, her ayın muayyen gününde gidip bu parasını direkt olarak bankadan alacak. Bu sistem ve muhasebe kayıtlarını Barolar Birliği olarak şu anda hazırlıyoruz. Benim hedefim yılbaşıydı; çünkü Barolar Birliğinin miladını 01. 01. 2002 olarak hep söylüyordum arkadaşlara, onu hedefliyordum, inşallah o tarihe kadar bunu gerçekleştireceğiz.

Burada en önemli konulardan bir tanesi avukatlık ortaklığı ve adli yardımla ilgili. Avukatlık ortaklığıyla ilgili sicil defterini herhalde görmüşsünüzdür, bunu hazırlattık. Yalnız burada önemli olan bir husus daha var; ana tip sözleşmenin hazırlanması. Bu sözleşme iki türlü, bir de yabancı ortaklar için olan tip sözleşme var; bunların genel taslağı hazırlandı, tahmin ediyorum bu hafta sonu itibarıyla son şeklini alıp bastırılmış haliyle tüm barolarımıza bunlar gönderilecek. Yani avukatlık ortaklığıyla ilgili olarak hem sicil defteri, hem ana tip sözleşmeler gönderilmek suretiyle bu konuda herhangi bir sorunumuz kalmayacağı inancındayım.

Adli yardımla ilgili yönetmelikle ilgili hazırlıkların tamamı bitmiş durumdadır. Biraz önce yine gördüğünüz gibi, adli yardım esas defteri hazırlandı. Bunun yanında mali müşavir

arkadaşlarımızla beraber adli müzaheretle ilgili tüm gelir ve gider kalemlerini içeren özel bir işletme defteri hazırladık, onları da bastırdık, barolarımıza onlardan da birer tane göndereceğiz. Bunun yanında yönetmelik gereği başvuru dilekçesi, adli yardım bürolarının bu hususta görüşme tutanakları, taahhütname gibi adli yardımla ilgili tüm bilgi, belge; yani yönetmelikte gereken tüm bilgiler hazırlanmış durumdadır. İstiyorum ki, hepsini barolara gönderelim; yani böyle parti parti göndermeyelim düşüncesiyle bunları söylüyorum. Bunların hepsini kuvvetle muhtemel bu hafta sonu, yani önümüzdeki hafta sonu itibariyle göndermiş olacağımızı ümit ediyorum.

Bir de Sayın Başkan arz etti, bu adli müzaheretle ilgili 1 trilyon paramız var şu anda; çünkü birtakım esaslar yapmak zorundaydık, ayın 23'ü veyahut da 25'inde vadesi bitiyor. Onu şu açıdan şey yaptık: Daha gelecek paramız vardı, onu da garanti altına alabilmek için, yani ne kadar para geleceğini bilmediğimiz için bu yıl yapılan harcama itibariyle ona göre bir hesaplama yapacağım ve bu ay sonu itibariyle barolarımıza göndereceğim inancındayım. Yani bütün niyetim, 2002'ye kesinlikle bunu aktarmamak, hesaplarımı yapıp göndermek.

Bildiğiniz gibi, onun formülü yönetmelikte var ve o formülü uygulayacağız. Orada "barolara yüzde 25 bir pay kalır" diye bir hüküm yok. Oradaki yüzde 25, evet, kesinti olarak Barolar Birliğine kalıyor; ama o bir fondur. Bu fon da Barolar Birliğinin adli yardımla ilgili giderleri, artı daha önce barolara gönderdiğimiz paraları bitmiş olan ve yerine harcanmış olan barolara bu fondan Barolar Birliği Yönetim Kurulu kararıyla para göndereceğiz; yani bu fonu bir sigorta sistemi olarak kabul edin. "Bunun tamamı Barolar Birliğinde kalacaktır" veya "otomatik olarak kalacaktır" diye herhangi bir şey yoktur. Yönetmelik eğer dikkatlice okunursa, bunların hepsi açıklık kazanır.

Bir de Sayın Eskişehir Baro Başkanımın pulla ilgili sorununu aktarayım. Birçok barodan, yani toplu halde pul alacak kurum ve kuruluşlara pul satmamızı önerdiler; mesela Telekom gibi bazı şirketler var, onlar gibi. Ankara'da veriyoruz bunları, çünkü Ankara'da 600 bin liraya satılıyor pul. Ben bilemem tabii, Eskişehir'de pulun 750 bin liraya Yönetim Kurulu kararıyla satıldığını bilemediğim için, benim Mali İşler Müdürlüğümün de bu hususta bilgisi olmadığı için; yani bunları her gün takip etmeme

imkân yok, ben genel bir talimat veriyorum, "şunlar şöyle olursa şu şekilde davranın, böyle yapın" diye. Artık bunlar sisteme bağlandı, yani artık şahıslar üzerinden gitmiyor ve dolayısıyla gönderdim. Belki o avukat arkadaşın isteği üzerine baronuza göndermiş, onun vasıtasıyla temin edilmiş olabilir. Eğer istiyorsanız, "kişi ve kurumlara pul vermeyin" diye prensip kararı alırım bundan sonra; yani toplu pul, yanlış anlamayın. Bu pul, 2 milyar, 3 milyar, 5 milyar gibi pullardır. Bunlar barolara yük getirdiği için biz bu sistemi açtık. Yani pulları da inşallah yılbaşından sonra eğer anlaşmayı yaparsak, bunlar da Halk Bankası vasıtasıyla toplu olarak barolar tarafından oradan alınacaktır, bunları da sizin bilginize sunarım.

Eğer başka sormak istediğiniz, aydınlanmak istediğiniz bir şey varsa açıklayayım.

SALONDAN- Hakem Kuruluyla ilgili.

ERKİN KAYA- Hakem Kuruluyla ilgili kaydı öncelikle şöyle düşündüm. Hakemle ilgili konularda da mahkemede kullanılan esas defterinin kullanılması hususunda yine bir görüş vardı baro başkanlarımız arasında. Eğer bu hususlar bir zorluk çıkarıyorsa, bu hususta da bir esas defteri ve bununla ilgili makbuz örneklerini hazırlarız.

SALONDAN- Uygulamada yönetmeliği kavramak için; yani bunu yapıp bunu yapmayacağız yok, yapacağız.

ERKİN KAYA- Hayır, eğer arzu ediliyorsa, hayhay, hemen çalışmasını yaparım. Şunu demek istiyorsunuz: Bundan sonra esas defteri de Barolar Birliği tarafında hazırlanıp gönderilsin istiyorsunuz.

Saygılar sunuyorum efendim.

OTURUM BAŞKANI- Değerli arkadaşlarımız; başka söz isteyen varsa, son olarak söz verelim, yoksa toplantıyı kapatalım.

Sayın Av. Gürkut Acar, buyurun.

Av. GÜRKUT ACAR (Antalya Barosu Başkanı)- Kamuoyu oluşturma konusunda Antalya Barosu olarak söylüyorum; bakınız, bütün kurumlar kadar bizim de bu belediyelerin ilan panolarını ve diğer panoları kullanma hakkımız var, biz kamuoyu oluşturmak zorundayız, konuşmamın sonunda da söyledim. "Somut öneri getirin" diyor. Sayın Başkan, somut önerim şudur: Avukatlar

hakkında arkadaşlarımla söyledikleri olaylarda, her defasında biz ne zaman bir adım atsak, ertesi gün "avukatlar cezaevine şunu sokmaya çalışır" deniliyor, basın karşımıza çıkıyor. Basının bu yönlendirilmesinin belli bir merkezden olduğu inancındayım, bunu aşmamızın yolu da kamuoyunu bizim oluşturmamızdır. Bunun için paralı ilanlar vereceğimiz gibi, ayrıca bütün panolara asabileceğimiz ve avukatların saldırılara karşı "nasıl olsa bir sebebi vardır" anlayışını aşmak için, kesinlikle bizim bir büyük kampanyayı götürmemiz gerektiği inancındayım; yani esas budur.

Eğer kamuoyunu biz oluşturursak, bu meselede Türkiye'yi bir hukuk devletine doğru götürürüz. Bunun için, Türkiye'deki bütün belediye panolarının, özellikle Ankara, İstanbul, İzmir gibi büyük kentlerde kullanılması; yani reklamsa eğer, reklamcı danışmanlar kullanarak kamuoyunu bizim oluşturmamız gerekir. O konuda bir kampanya açılmasını öneriyorum.

OTURUM BAŞKANI- Sayın Av. Gürkut Acar, teşekkür ediyoruz.

Katkılarınız nedeniyle hepimize çok teşekkür ediyoruz ve oturumu kapatıyoruz.

-----0-----

